

SEMESTR I

Nazwa przedmiotu: Wprowadzenie do psychologii: historia i współczesność

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	I
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordynator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Aleksandra Fila-Jankowska, prof. Uniwersytetu SWPS afila-jankowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/24	
ćwiczenia	24//18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna uwarunkowania historyczne i kulturowe głównych szkół i subdyscyplin psychologicznych oraz rozumie w jaki sposób przyczyniły się one do powstania współczesnej psychologii. Student posiada wiedzę na temat kontrowersyjnych badań psychologicznych i zdyskredytowanych nurtów badawczych i rozumie ich szkodliwość. Student zna pojęcia i doktryny odnoszące się do filozoficznych podstaw psychologii, w tym relacji między zjawiskami psychicznymi a fizycznymi Student zna podstawowe obszary współczesnej psychologii naukowej i stosowanej. 	PS1_W1 PS1_W2 PS1_W5 PS1_W6
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi wskazać zweryfikowane empirycznie i rozwijane nurty psychologii oraz odróżnić je od nurtów zdyskredytowanych lub niepotwierdzonych. Student potrafi opisać źródła i rozwój poszczególnych obszarów psychologii (np. psychologii poznawczej, psychologii ewolucyjnej, psychologii pozytywnej). Student potrafi poszukiwać wiedzy na temat nowych nurtów badawczych i kierunków rozwoju współczesnej psychologii. 	PS1_U4

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student ma świadomość konieczności nieustannego aktualizowania swojej wiedzy wraz z nieustannym rozwojem psychologii jako nauki. • Student rozumie konieczność empirycznej weryfikacji teorii psychologicznych i praktycznych zastosowań psychologii. • Student samodzielnie podejmuje działania związane z doształcaniem się i rozumie potrzebę stałego uaktualniania swojej wiedzy. 	PS1_K2 PS1_K3
------------------------------	---	------------------

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
1. Dlaczego warto studiować psychologię? Naukowe i przednaukowe korzenie psychologii	<ul style="list-style-type: none"> • Benjamin, L.T. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Warszawa: PWN. (rozdz.1, 3-4) • Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Kraków: Wyd. UJ, r.1 (Badanie historii psychologii) i r. 4, s. 85-101 (Nowa psychologia, Wundt)
2. Ewolucja przedmiotu i metod badawczych wykorzystywanych w psychologii; jak zmiana przedmiotu wymuszała zmianę metod i odwrotnie. Proces badawczy i metody badawcze stosowane w psychologii	<ul style="list-style-type: none"> • Zimbardo, P.G., Johnson, R.L., McCann, V. (2011). <i>Psychologia. Kluczowe koncepcje. Tom 1</i>. Warszawa: PWN. (rozdz. 1.3, s.53-76) • Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Kraków: Wyd. UJ, np. r. 5 (Strukturalizm) i r. 7 (Funkcjonalizm) • Kosslyn S. M., Rosenberg R. S. (2006). <i>Psychologia: mózg, człowiek, świat</i>. Kraków: Wyd. ZNAK, r. 2 Proces badawczy: w jaki sposób prowadzimy nasze dociekania? • Tavis, C., Wade, C. (1999). <i>Psychologia: podejścia oraz koncepcje</i>. Poznań: Wyd. Zysk i S-ka. Rozdział 2, Badania nad zachowaniem człowieka • Rathus S. A. (2006). <i>Psychologia współczesna. Lepiej-więcej-przystępniej</i>. Gdańsk: GWP, r.2 Metody badań psychologicznych, s. 76-103
3. Prezentacja najważniejszych kierunków i szkół psychologicznych, jako stale rozwijających się sposobów poznawania człowieka.	<ul style="list-style-type: none"> • Stachowski R., Dobroczyński B. (2008). <i>Historia psychologii-od Wundta do czasów najnowszych</i>. W: J. Strelau, D. Doliński (red). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Gdańsk: GWP, t. 1., roz. 2) • Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Warszawa: PWN, r. 2 • Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Kraków: Wyd. UJ, s.253 - 350
4. Wybrane współczesne kierunki psychologii. Interdyscyplinarność psychologii.	<ul style="list-style-type: none"> • Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i> Kraków: Wyd. UJ, 14, s. fragment s. 465-467 (Psychologia pozytywna) i r. 15 (Współczesne trendy w psychologii) • Rathus S. A. (2006). <i>Psychologia współczesna. Lepiej-więcej-przystępniej</i>. Gdańsk: GWP, np. fragmenty r. 13 (Płeć i seksualność), r. 14 (Stres i zdrowie)
5. Psychologia akademicka a psychologia stosowana: - główne obszary psychologii stosowanej kiedyś i dzisiaj - stare i nowe punkty sporne między psychologami akademickimi a psychologami praktykami	<ul style="list-style-type: none"> • Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Warszawa: PWN, r.7 (Psychologia w praktyce) • Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i> . Kraków: Wyd. UJ, r. 8 (Psychologia stosowana: dziedzictwo funkcjonalizmu)

	<ul style="list-style-type: none"> ● Kosslyn S. M., Rosenberg R. S. (2006). <i>Psychologia: mózg, człowiek, świat</i>. Kraków: Wyd. ZNAK, r. 1, s. 50-56
6. Historia polskiej myśli psychologicznej, wybrani prekursorzy. Jak jest teraz (nowe badania polskich badaczy). Dialog polskiej psychologii z wiodącymi ośrodkami na świecie. Wskazanie przyszłych kierunków badań, rozwijanych teorii i praktyki psychoterapeutycznej.	<ul style="list-style-type: none"> ● Stachowski R., Dobroczyński B. (2008). Historia psychologii-od Wundta do czasów najnowszych. W: J. Strelau, D. Doliński (red). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Gdańsk: GWP, t. 1., roz. 2.10. i 2.11. ● Rzepa, T. Dobroczyński, B. (2019). <i>Historia polskiej myśli psychologicznej. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN.
7. Etyka w psychologii. Jak ewoluowała myśl etyczna w psychologii. Historyczne przykłady, ze wskazaniem na współczesne rozwiązania w badaniach i w praktyce psychologa.	<ul style="list-style-type: none"> ● Grobler A., Koczanowicz L. (2008). Elementy filozofii dla psychologów. W: J. Strelau, D. Doliński (red). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Gdańsk: GWP, t. 1., roz. 1.7. ● Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Warszawa: PWN, r. 5 (Etyka w psychologii) ● Kosslyn S. M., Rosenberg R. S. (2006). <i>Psychologia: mózg, człowiek, świat</i>. Kraków: Wyd. ZNAK, r. 1, s. 34-50
8. Psychologia jako pseudonauka: fałszywe tropy (w historii psychologii i współcześnie). Kontrowersyjne badania, metody i zdyskredytowane nurty badawcze.	<ul style="list-style-type: none"> ● Lilienfeld, S.O., Lynn, S.J., Ruscio, J. Beyerstein, B.L. (2017). <i>50 wielkich mitów psychologii popularnej</i>. Warszawa: Wydawnictwo CIS. ● Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Warszawa: PWN, r. 3 (Sporne zagadnienia w psychologii), r. 4 (Kontrowersje w badaniach psychologicznych) ● Hock Roger R. (2005). <i>40 prac badawczych, które zmieniły oblicze psychologii</i>. Gdańsk: GWP.
9. Czego uczą nas zwierzęta? O długu psychologii wobec szczerów, szympanów, kapucynek, karaluchów, kotów i gołębi.	<ul style="list-style-type: none"> ● De Waal, F. (2013). <i>Małpy i filozofowie: skąd pochodzi moralność?</i>. Kraków: Copernicus Center Press. ● Dunbar, R. I. M. (2009). <i>Pchły, plotki a ewolucja języka</i>. Warszawa: Czarna Owca.
10. Psychologia potoczna i psychomitologia. Zdrowy rozsądek, intuicja i doświadczenie – alternatywa dla badań naukowych?	<ul style="list-style-type: none"> ● Lilienfeld, S.O., Lynn, S.J., Ruscio, J. Beyerstein, B.L. (2017). <i>50 wielkich mitów psychologii popularnej</i>. Warszawa: Wydawnictwo CIS. ● Hock Roger R. (2005). <i>40 prac badawczych, które zmieniły oblicze psychologii</i>. Gdańsk: GWP.
11. Historia psychoterapii. Ewolucja podejścia do chorób i zaburzeń psychicznych.	<ul style="list-style-type: none"> ● Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Kraków: Wyd. UJ, rozdz.13. ● Rathus S. A. (2006). <i>Psychologia współczesna. Lepiej-więcej-przystępniej</i>. Gdańsk: GWP, r. 16 Metody terapii
12. Duchowość w historii psychologii i w psychologii współczesnej	<ul style="list-style-type: none"> ● Haidt, J. (2007). <i>Szczęście. Od mądrości starożytnych po koncepcje współczesne</i>. Gdańsk: GWP. (rozdz. 9 i 10)

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
1. Historia psychologii. Psychologia jako nauka	<ul style="list-style-type: none"> ● Tavis, C., Wade C. (2008). <i>Psychologia. Podejścia i koncepcje</i> (s. 51-79). Poznań: Zysk i S-ka.

<ul style="list-style-type: none"> • Krótki zarys historyczny – psychologia od Wundt’a do dziś • Introspekcja a psychologia empiryczna • Pojęcia psychologii naukowej – zmienna zależna, zmienna niezależna, korelacja, eksperyment • Metody badawcze w psychologii 	<ul style="list-style-type: none"> • Gerrig, R.J., Zimbardo P.G. (2006). <i>Psychologia i Życie</i> (s. 2-19). Warszawa: PWN. • Zimbardo, P.G. i in. (2010). <i>Psychologia. Kluczowe Koncepcje. Podstawy Psychologii</i> (s. 22-81). Warszawa: PWN.
<p>2. Psychoanaliza w wydaniu Freudowskim</p> <ul style="list-style-type: none"> • Trójsystemowa koncepcja osobowości Freuda. • Stadia rozwoju osobowości • Mechanizmy obronne <i>Ego</i> • Charakterystyka terapii psychoanalitycznej 	<ul style="list-style-type: none"> • Tavis, C., Wade, C. (1999). <i>Psychologia. Podejścia i Koncepcje</i> (s. 419–431). Poznań: Zysk i S-ka. • Gerrig, R.J. Zimbardo, P.G. (2006). <i>Psychologia i Życie</i> (s. 435-442, 504-507). Warszawa: PWN.
<p>3 Behawioryzm i uczenie się</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zachowanie przedmiotem psychologii - <i>Manifest behawiorystyczny</i> Johna Watsona • Warunkowanie klasyczne i warunkowanie instrumentalne • Neobehawioryzm: co pomiędzy S – R? • Charakterystyka terapii behawioralnej • Modelowanie – uczenie się bez wzmocnień: <i>Teoria Społecznego Uczenia się</i> Alberta Bandury 	<ul style="list-style-type: none"> • Tavis, C. , Wade, C. (2008). <i>Psychologia. Podejścia i Koncepcje</i> (s. 163–191). Poznań: Zysk i S-ka. • Gerrig, R.J., Zimbardo P.G. (2006). <i>Psychologia i Życie</i> (s. 166-201, 507-514). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>4. Psychologia Humanistyczna i Poznawcza</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sprzeciw wobec deterministycznemu postrzeganiu człowieka - czas „Trzeciej Siły” • Teoria samoaktualizacji i Piramida Potrzeb - Abraham Maslow • Teoria fenomenologiczna – Carl Rogers • Georga Kelley’ego Teoria konstruktów Osobistych • Charakterystyka terapii humanistycznej i poznawczej 	<ul style="list-style-type: none"> • Gerrig, R.J., Zimbardo P.G. (2006). <i>Psychologia i Życie</i> (s. 442-444, 514-519). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. • Oleś, P.K. (2011). <i>Wprowadzenie do Psychologii Osobowości</i> (s. 194-202, 307-327). Warszawa: Scholar.
<p>5. Ewolucjonizm i Socjobiologia</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kobięce i męskie strategie doboru stałego partnera • Jak socjobiologia traktuje zdradę: kobiety vs. mężczyźni • Dawida Buss’a teoria inwestycji rodzicielskich • Altruizm krewniaczy i altruizm odwzajemniony 	<ul style="list-style-type: none"> • Buss, D. (2001). <i>Psychologia Ewolucyjna</i> (s. 128 – 213). Gdańsk: GWP. • Dunbar, R. (2018). <i>Człowiek. Biografia</i>. Kraków: Copernicus Center. <p>Literatura dodatkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bekoff, M., Pierce, J. (2018). <i>Dzika sprawiedliwość. Moralne życie zwierząt</i> (s. 26-49, 82- 212, 217-226). Kraków: Copernicus Center Press
<p>Wydziałowy blok tematyczny (maks. 40% godzin) - treści programowe</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p>
<p>6. Etyka psychologiczna- dylematy, casestudy.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Strelau J., Doliński D. (red.). (2008). <i>Psychologia: Podręcznik akademicki</i>. Gdańsk: GWP, tom 1. str. 140-147.
<p>7. Co poza Freudem? Koncepcja psychodynamiczna człowieka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Rathus S. A. (2006). <i>Psychologia współczesna. Lepiej-wiecej-przystępniej</i>. (s. 485-489). Gdańsk: GWP. • Fromm. E. (2005). <i>O sztuce istnienia. Terapeutyczne aspekty psychoanalizy</i>. (s. 32-40). Warszawa: PWN.
<p>8. Motywy bodźcowe i konflikt poznawczy jako siła napędowa – teoria dysonansu poznawczego Festingera</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Rathus S. A. (2006). <i>Psychologia współczesna. Lepiej-wiecej-przystępniej</i>. (s. 454-458). Gdańsk: GWP.
<p>9. Prezentacja zadania domowego i/lub zadanie wykonywane w trakcie zajęć.</p>	
<p>10. Kolokwium. Odpowiedzi na pytania studentów.</p>	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Testowy sprawdzian zaliczający wykład (<i>egzamin</i>)	(20-40)
Kolokwium pisemne	(21-40)
Zadania domowe i/lub zadania wykonywane w trakcie zajęć	(10-20)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Nazwa przedmiotu: Wprowadzenie do psychologii społecznej

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	I
Semestr	Zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	prof. dr hab. Bogdan Wojciszke bogdan.wojciszke@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/24	
ćwiczenia	18/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się:	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna teorie psychologii społecznej, wyjaśniające mechanizmy funkcjonowania człowieka w jego otoczeniu oraz badania empiryczne, których wyniki pomagające rozumieć i wyjaśniać różne procesy społeczne. 	PS1_W10

	<ul style="list-style-type: none"> Zna i rozumie aparat pojęciowy właściwy dla psychologii społecznej w zakresie wiedzy i sądów o świecie społecznym, samowiedzy i samowartościowania, postaw i zmiany postaw, komunikacji interpersonalnej. Zna i rozumie zarówno klasyczne koncepcje i badania, jak i aktualny dorobek psychologii społecznej w tym dorobek światowej psychologii, jak i wyniki badań polskich psychologów społecznych. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Posługuje się podstawową terminologią stosowaną w psychologii społecznej i jej subdyscyplinach, zarówno w mowie, jak i w piśmie. Przygotowuje wystąpienie i/lub tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi związanymi ze studiowanym obszarem wiedzy psychologii społecznej. Planuje i organizuje pracę zespołową, współdziała z innymi osobami w ramach pracy zespołowej przygotowującej wspólne zadania. Potrafi aplikować teoretyczną wiedzę z zakresu psychologii społecznej do rozumienia konkretnych sytuacji życia codziennego. 	PS1_U5
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy z obszaru psychologii społecznej; stosuje ją do rozwiązywania problemów teoretycznych i praktycznych. Poddaje krytycznej ocenie swoją wiedzę i umiejętności, a także postawy i zachowania. Refleksywnie i krytycznie posługuje się wiedzą, poszukuje informacji o świecie społecznym; ocenia umiejętności własne i innych studentów w tym obszarze. Zdaje sobie sprawę z wpływu czynników sytuacyjnych i przyjmowanej perspektywy na spostrzeganie świata społecznego. 	PS1_K1 PS1_K3

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
1. Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 1: Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna.
2. Strategie heteroseksualne	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> PODROZDZIAŁ 13.1: Strategie doboru partnera heteroseksualnego
3. Wpływ społeczny	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 11: Wpływ społeczny.
4. Motywy społeczne: przynależność i kontrola	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> PODROZDZIAŁY 2.1 i 2.2., 2.3.: Motywy społeczne.
5. Motywy społeczne: Poznanie i sens	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> PODROZDZIAŁ 2.4., 2.5.: Wpływ społeczny.
6. Poznanie społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ : Poznanie społeczne.

7. Spostrzeganie ludzi	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 5: Spostrzeganie osób.
8. Postawy	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 8: Postawy.
9. Spostrzeganie siebie	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 6: Spostrzeganie siebie.
10. Samoocena	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 7: Samoocena.
11. Prospołeczność	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 14: Prospołeczność.
12. Agresja	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 15: Agresja.
13. Różnice płci	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 20: Kobiety i mężczyźni.
14. Psychologia grupy	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 18: Grupa społeczna.
15. Psychologia szczęścia	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 10: Szczęście.

Ćwiczenia

Ćwiczenia będą realizowane w cyklu 9 spotkań obejmujących po dwie godziny dydaktyczne (90 minut). Każde spotkanie obejmuje jeden temat spośród poniżej wskazanych (w podanej kolejności).

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna? Cele, organizacja i problematyka zajęć, warunki zaliczenia (przegląd sylabusu). Zakres i specyfika psychologii społecznej, czyli czym i jak zajmuje się psychologia społeczna? (podstawowe dziedziny, typowe problemy). Różnice w wyjaśnianiu potocznym i naukowym.	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 1: Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna. (s. 17-26).
2. Metody badań w psychologii społecznej. Wyznaczniki zachowań społecznych. Od pytań do badań, pojęcie zmiennej zależnej i niezależnej. Etyczne problemy w prowadzeniu badań. Wyznaczniki zachowań: człowiek i jego cechy czy	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 1: Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna. (s. 26-43).

<p>sytuacja? Symulacja sytuacji więziennej - badanie Zimbardo.</p>	
<p>3. Wpływ społeczny: Naśladownictwo, konformizm i podporządkowanie autorytetom. Przejawy wpływu społecznego: naśladownictwo, konformizm, posłuszeństwo autorytetom (badania Ascha i Milgrama). Sytuacyjne i osobowościowe wyznaczniki podatności na wpływ społeczny. Posłuszeństwo w życiu codziennym.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 11: Wpływ społeczny. (276-282)
<p>4. Mechanizmy i techniki wpływu społecznego. Mechanizmy wywierania wpływu: zaangażowanie, słusność, lubienie, niepewność, wzajemność, niedostępność. Wybrane mechanizmy i techniki manipulacji społecznych. Zaangażowanie i jego konsekwencje.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 11: Wpływ społeczny. (282-300)
<p>5. Spostrzeganie siebie i samoocena. Obraz własnej osoby i jego funkcje. Samoocena i właściwości samooceny. Samoocena jako cecha i jako stan. Mechanizmy ochrony i odbudowywania samooceny. Ciemne strony wysokiej samooceny. Taktyki autoprezentacji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 6: Spostrzeganie siebie. (165-174) ○ ROZDZIAŁ 7: Samoocena. (175-199)
<p>6. Prospołeczność. Pomaganie i otrzymywanie pomocy: wyznaczniki i następstwa. Kto pomaga i komu? Kiedy i dlaczego (nie) pomagamy innym - wyjaśnienie na przykładzie przypadku Kate Genovese – teoria, mechanizmy. Formy reagowania na pomoc otrzymaną - wyznaczniki. Pomaganie i otrzymywanie pomocy a dobrostan.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 14: Prospołeczność. (s. 350-374)
<p>7. Agresja. Rodzaje i motywy agresji. Frustracja a agresja. Anonimowość i dehumanizacja jako przyczyny agresji. Przemoc w mass mediach. Kontrola i zapobieganie agresji. Katharsis (mity i fakty). Karanie agresji. Redukcja wrogości i budowanie współpracy.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 15: Agresja. (s. 375-399)
<p>8. Psychologia grupy. Współpraca, konkurencja, konflikt (klasyczne badania Sherifa). Mechanizmy wpływu większości i mniejszości grupowej. Facylitacja i hamowanie społeczne. Zadaniowe funkcjonowanie grupy. Kolokwium.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 18: Grupa społeczna. (s. 450-474)
<p>9. Podsumowanie zajęć. Prezentacje zadań zaliczeniowych (projektów).</p>	<p>Całość literatury obowiązkowej</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
SPRAWDZIAN TESTOWY	26-50
AKTYWNY UDZIAŁ W ZAJĘCIACH (zob. poniżej)	5-10
WIEDZA Z LEKTUR SPRAWDZANA NA ĆWICZENIACH (kolokwium)	10-20
ZADANIE ZALICZENIOWE (projekt indywidualny lub zespołowy)	10-20

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Nazwa przedmiotu: Biologiczne podstawy zachowania

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	I
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	8
Całkowita liczba godzin pracy studenta	240
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr n. med. Aleksandra Arciszewska-Leszczuk aarciszewska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/24	
ćwiczenia	18/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Ma podstawową wiedzę na temat anatomii i fizjologii układu nerwowego jak i w zakresie metod badania czynności mózgu. Zna mózgowo mechanizmy funkcji psychicznych: percepcji, pamięci, emocji itp. Rozumie znaczenie wpływu genów i czynników środowiskowych na ludzkie zachowania. 	PS1_W9
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi wykorzystać uzyskaną wiedzę biologiczną do wyjaśnienia zachowań człowieka 	PS1_U1

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest otwarty na współpracę z innymi, otwarty na nowe idee i różne punkty widzenia • Student potrafi współpracować ze specjalistami z różnych dziedzin. • Student rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie 	PS1_K4 PS1_K8
------------------------------	--	------------------

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
PODSTAWY GENETYKI CZŁOWIEKA	<ul style="list-style-type: none"> • Kalat, J. W. (2006 lub <u>najlepiej 2020</u>). Biologiczne podstawy psychologii. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN • Sadowski, B (2007). Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007. • Jaśkowski, P. (2009). <i>Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł</i>. Warszawa: VIZIAPRESS&IT;
KOMÓRKI NERWOWE: BUDOWA, RODZAJE I CZYNNOŚĆ	
SYNAPSY: BUDOWA, RODZAJE I TRANSFER INFORMACJI	
ROZWÓJ, BUDOWA I FUNKCJE UKŁADU NERWOWEGO	
ORGANIZACJA UKŁADÓW CZUCIOWYCH	
UKŁAD DOKREWNY I SYSTEM JEGO REGULACJI	
MÓZG A ZABURZENIA PSYCHICZNE ORAZ BEHAVIORALNE KONSEKWENCJE USZKODZEŃ MÓZGU	<ul style="list-style-type: none"> • Kalat, J. W. (2006 lub <u>najlepiej 2020</u>). Biologiczne podstawy psychologii. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN • Jaśkowski, P. (2009). <i>Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł</i>. Warszawa: VIZIAPRESS&IT;
NEUROBIOLOGIA POZNANIA SPOŁECZNEGO	

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
METODY BADANIA UKŁADU NERWOWEGO	<p>Wybrane rozdziały z następujących książek (rozdziały/strony będą podawane na bieżąco i zapisane w materiałach z zajęć):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kalat, J. W. (2006 lub <u>najlepiej 2020</u>). Biologiczne podstawy psychologii. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN • Sadowski, B (2007). Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007. • Jaśkowski, P. (2009). <i>Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł</i>. Warszawa: VIZIAPRESS&IT; • LeDoux, J. (2017). <i>Lęk. Nauka na tropie źródeł lęku i strachu</i>. Kraków: Copernicus Center Press • Grabowska, A., Jaśkowski P. i Seniów, J. (2008). <i>Mózgowe mechanizmy funkcji psychicznych i ich</i>
MÓZG A ZACHOWANIE: Neuralne podłoże emocji. Układ nagrody. Biologiczne mechanizmy uzależnienia. Mechanizmy działania leków psychoaktywnych.	
UCZENIE SIĘ I NEUROPLASTYCZNOŚĆ	

	zaburzeń z perspektywy neuropsychologii i neuronauki. W: Strelau, J., Doliński, D. (red.), Psychologia, Podręcznik akademicki. Gdańsk, Wydawnictwo GWP.
MÓZG A WYBRANE FUNKCJE POZNAWCZE	<ul style="list-style-type: none"> • Kalat, J. W. (2006 lub <u>najlepiej 2020</u>). Biologiczne podstawy psychologii. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN • Sadowski, B (2007). Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007 • Grabowska, A., Jaśkowski P. i Seniów, J. (2008). Mózgowe mechanizmy funkcji psychicznych i ich zaburzeń z perspektywy neuropsychologii i neuronauki. W: Strelau, J., Doliński, D. (red.), Psychologia, Podręcznik akademicki. Gdańsk, Wydawnictwo GWP • Jaśkowski, P. (2009). <i>Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł</i>. Warszawa: VIZJAPRESS&IT; • Starowicz-Filip A, Milczarek O, Kwiatkowski S, Bętkowska-Korpała B, Piątek P. (2013) Artykuł poglądowy. Rola mózdzku w regulacji funkcji poznawczych – ujęcie neuropsychologiczne. <i>Neuropsychiatria i Neuropsychologia</i>, 8(1)
ROLA MÓZDŻKU	
ASYMETRIA MÓZGU I PŁEĆ MÓZGU	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)

61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)

71 – 80 – oznacza 4 (dobry)

81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)

91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Sprawdzian testowy z wykładu	32-60
Kolokwium zaliczeniowe (pytania testowe, test Open Book)	14-25
2 kartkówki (2 x po 5 pytań; pytania częściowo otwarte, ograniczony czas pisania, bez pomocy – czyli <u>nie</u> w trybie Open Book)	5-10
Aktywność	0-5

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia zadania.

Nazwa przedmiotu: Podstawowe umiejętności psychologiczne

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	1 rok
Semestr	Zimowy
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godz
Koordynator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	mgr Anna Hebenstreit- Maruszewska ahebenst@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
warsztat	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna i rozumie pojęcie komunikacji interpersonalnej, teorie opisujące i wyjaśniające funkcjonowanie człowieka w tym zakresie. Zna możliwości zastosowania psychologii w obszarze budowania kontaktu, aktywnego słuchania i otwartości w relacjach. 	PS1_W19
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka w zakresie komunikacji i budowania relacji. Potrafi zaplanować i zorganizować pracę zespołową i współdziałać z innymi osobami. 	PS1_U9
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów praktycznych w obszarze komunikacji i budowania relacji z ludźmi. Zauważa pojawiające się możliwości rozwoju w obszarze budowania kontaktu z drugą osobą i jest gotowy do ich wykorzystania zgodnie z zasadami etyki zawodowej i z dbałością o wysoki standard działań profesjonalnych. 	PS1_K2

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Warsztat	Literatura obowiązkowa
<p>Temat 1 Integracja Poznawanie innych i samego siebie.</p>	
<p>Temat 2 Komunikacja interpersonalna Czym jest komunikacja, płaszczyzny komunikacyjne, komunikacja niewerbalna, błędy komunikacyjne. Empa'a w komunikacji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Morreale, S. P., Spitzberg B. H., Barge, J. K. (2007). <i>Komunikacja między ludźmi</i> (s. 26-43). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. ● Rosenberg, M. (2009). <i>Porozumienie bez przemocy. O języku serca</i>. (s. 95-126). Warszawa: Jacek Santorski & Co Agencja Wydawnicza.
<p>Temat 3 i 4 Otwartość i postawa w relacjach. Informacja zwrotna Postawa otwartości w relacjach interpersonalnych. Rola informacji zwrotnej w budowaniu otwartości na innych ludzi. Asertywność jako świadoma postawa – szacunek i odpowiedzialność w komunikacji. Rola nastawień emocjonalnych i poznawczych w budowaniu kontaktu z drugą osobą.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Król-Fijewska, M. (2005). <i>Stanowczo, łagodnie, bez lęku</i>. (s. 5-26). Warszawa: Wydawnictwo W.A.B. ● Rosenberg, M. (2009). <i>Porozumienie bez przemocy. O języku serca</i>. (s. 25-44). Warszawa: Jacek Santorski & Co Agencja Wydawnicza. ● Strumska-Cylwik, L. (2005). <i>Pomiędzy otwartością i zamknięciem</i> (s. 26-40). Kraków: Wydawnictwo Impuls.
<p>Temat 5 Budowanie kontaktu Rola zaufania, unikanie barier komunikacyjnych, radzenie sobie z barierami w słuchaniu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Okun, B.F. (2002). <i>Skuteczna pomoc psychologiczna</i> (rozdz. 3., s. 57-90). Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia PTP.
<p>Temat 6 i 7 Aktywne słuchanie Parafrazowanie, klaryfikowanie, odzwierciedlanie, podsumowywanie. Zadawanie pytań – cel, rodzaje pytań.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Karpeta, D. E. (2005). Podstawowy warsztat. W: K. Drat-Ruszczak, E. Drązkowska-Zielińska (red.) <i>Podręcznik pomagania</i> (rozdz. 3, s.33-44). Warszawa: Wydawnictwo SWPS Academica. ● Ustjan, D. (2009). Pytania i inne instrumenty konwersacyjne. Zastosowania praktyczne podczas wywiadu diagnostycznego. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.) <i>Wywiad psychologiczny</i> (t. 2, s. 152-187). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
<p>Temat 8 Umiejętność słuchania w relacji pomagania. Klasyfikacja wypowiedzi terapeuty według Rogersa. Bezwarunkowa akceptacja. Spójność terapeuty. Doskonalenie umiejętności obserwacji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Heaton, J.A. (2003). Podstawy umiejętności terapeutycznych. (s.15-32) Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
<p>Temat 10 Warunki profesjonalnej pomocy/terapii psychologicznej. Relacja pomagania – jak rozpoznawać i unikać wchodzenia w role ratownika, prześladowcy i ofiary. Wsparcie, szanowanie granic pacjenta i własnych, reagowanie pomocne i interwencje jatrogenne. Sytuacje wymagające szczególnych warunków pomocy.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● K. Drat-Ruszczak, E. Drązkowska-Zielińska (red.) <i>Podręcznik pomagania</i> (s.13-31, 69-80). Warszawa: Wydawnictwo SWPS Academica.
<p>Temat 11- 12 Zjawiska uniwersalne w procesie psychoterapii Elementy obecne w każdej relacji terapeutycznej - przeniesienie, przeciwprzeniesienie i opór Radzenie sobie z oporem klienta.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● K. Drat-Ruszczak, E. Drązkowska-Zielińska (red.) <i>Podręcznik pomagania</i> (s.45-67). Warszawa: Wydawnictwo SWPS Academica.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 53 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Praca na warsztacie, udział w dyskusjach (obecność obowiązkowa)	21-40
Zadania domowe sprawdzające praktyczne wykorzystanie wiedzy.	21-40
Sprawdzian testowy	11-20

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia zadania.

Nazwa przedmiotu: Umiejętności akademickie

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	I
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godz
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Aleksandra Szymków-Sudziarska (aszymkowsudziarska@swps.edu.pl)

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
ćwiczenia	18/12	
e-learning	6/6	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Ma wiedzę na temat organizacji, w tym wiedzę na temat organizacji uczelni wyższej. Ma wiedzę o rodzajach tekstów naukowych: teoretycznych, empirycznych, i popularyzujących wiedzę. 	PS1_W25 PS1_W2
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Wie, czym jest nauka i rozumie potrzebę pogłębiania swojej wiedzy i uczenia się przez całe życie. Potrafi stosować typowe technologie informacyjne w praktyce oraz w poszukiwaniu informacji z różnych źródeł Potrafi efektywnie korzystać ze źródeł wiedzy pozyskanej online. Potrafi stosować standardy bibliograficzne oraz standardy pisania prac naukowych zgodnych z APA. 	PS1_U5 PS1_U8

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi korzystać z Internetu jako narzędzia komunikacji, poszukiwania i pozyskiwania informacji. 	PS1_K4
------------------------------	---	--------

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
E-learning: obsługa narzędzi wykorzystywanych na e-learningu.	<ul style="list-style-type: none"> Informacje przekazywane na zajęciach i materiały prowadzącego.
Jak "poruszać się" po uczelni: struktura uczelni, komunikacja na uczelni, obieg dokumentacji Uczelnia -Student.	<ul style="list-style-type: none"> Informacje przekazywane na zajęciach i materiały prowadzącego.
Akademicki savoir vivre: podstawowe zasady kulturalnego zachowania na Uczelni.	<ul style="list-style-type: none"> Informacje przekazywane na zajęciach i materiały prowadzącego.
Zaufane źródła informacji: zaawansowane wykorzystanie Internetu, poszukiwanie źródeł i ocena ich wiarygodności, korzystanie z zasobów bibliotecznych i baz danych.	<ul style="list-style-type: none"> Informacje przekazywane na zajęciach i materiały prowadzącego.
Standardy edytorskie obowiązujące w nauce: różne typy standardów edytorskich, standardy APA, cytowanie i bibliografia.	<ul style="list-style-type: none"> Skimina, E., Harasimczuk, J., Ciecuch, J. (2022). <i>Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA 7</i>. Liberi Libri. Dostępna na stronie: https://apa7.liberilibri.pl/ <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> Najczęściej zadawane pytania o APA (w j. angielskim): https://apastyle.apa.org/learn/faqs/index Blog i poradnik o APA (w j. angielskim): https://apastyle.apa.org/blog Piber-Dąbrowska, K., Cypryńska, M. i Wawrzyniak, M. (2007). <i>Standardy edytorskie dla naukowego tekstu empirycznego z zakresu psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS Academica.
Planowanie kariery psychologa (wydziałowy blok tematyczny) rola psychologa w organizacji, ustawa o zawodzie psychologa, koncepcja ról zawodowych i jej zastosowanie w zakresie zawodu psychologa, kompetencje psychologa i ich zróżnicowanie w zakresie każdej roli zawodowej, wartości wpływające na wybór kariery zawodowej (kotwice Scheina)	<p>Informacje przekazywane na zajęciach i materiały prowadzącego.</p> <ul style="list-style-type: none"> Rathus, S. A. (2004). <i>Psychologia współczesna. Lepiej. Więcej. Przystępniej</i>. Gdańsk: GWP. Strony od 45 do 48. Bajcar, B., Borkowska, A., Czerw, A., Gąsiorowska, A., Nosal C. (2006). <i>Psychologia preferencji i zainteresowań zawodowych. Przegląd teorii i metod</i>. Zeszyty Informacyjno-Metodyczne Doradcy Zawodowego, 34. Rozdział 2.4. Rodzaje i struktura preferencji zawodowych. (http://eurodoradztwo.praca.gov.pl/publikacje/34.pdf)

Blended-learning	Literatura obowiązkowa
Biblioteka <ul style="list-style-type: none"> • Korzystanie z zasobów biblioteki Uniwersytetu SWPS 	Kurs e-learningowy (1 godzina) - kurs dedykowany Wydziałowi
<ul style="list-style-type: none"> • Bazy publikacji biblioteki Uniwersytetu SWPS oraz ogólnodostępne 	
Własność intelektualna <ul style="list-style-type: none"> • Prawa autorskie, plagiat i autoplagiat. • Wykrywanie zapożyczeń, system Plagiat. 	Kurs e-learningowy (5 godzin)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Indywidualne, bieżące wykonanie zadań i ćwiczeń oraz aktywność podczas zajęć (30 punktów maksymalnie)	15-30
Test dotyczący znajomości zasad standardów APA na podstawie fragmentu pracy naukowej (ok. 250 słów). (10 punktów maksymalnie).	5-10
Wykonane zadania w e-learningu z obszaru planowania kariery zawodowej (20 punktów maksymalnie).	10-20
Wykonanie zadań i quizów na platformie e-learningowej (blended learning) - 40 punktów maksymalnie.	21-40
*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia zadania.	

SEMESTR II

Nazwa przedmiotu: Psychologia społeczna

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	I
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Eufrozyna Gruszecka egruszecka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/24	
ćwiczenia	18/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna teorie psychologii społecznej, wyjaśniające mechanizmy funkcjonowania człowieka w jego otoczeniu oraz badania empiryczne, których wyniki pomagają rozumieć i wyjaśniać różne procesy społeczne. 	PS1_W10

	<ul style="list-style-type: none"> Zna aparat pojęciowy właściwy dla psychologii społecznej w zakresie wiedzy i sądów o świecie społecznym, samowiedzy i samowartościowania, postaw i zmiany postaw, komunikacji interpersonalnej. Zna zarówno klasyczne koncepcje i badania, jak i aktualny dorobek psychologii społecznej w tym dorobek światowej psychologii, jak i wyniki badań polskich psychologów społecznych. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi aplikować teoretyczną wiedzę z zakresu psychologii społecznej do rozumienia konkretnych sytuacji życia codziennego. Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę dla analizowania i wyjaśniania zachowań społecznych ludzi. Biegłe posługuje się aparatem pojęciowym właściwym dla psychologii społecznej. Potrafi wykorzystać - jako punkt wyjścia do planowania badań naukowych - koncepcje i badania, jak i aktualny dorobek psychologii społecznej w tym dorobek światowej psychologii, jak i wyniki badań polskich psychologów społecznych. Odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej. 	PS1_U2 PS1_U5
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Zdaje sobie sprawę z wpływu czynników sytuacyjnych i przyjmowanej perspektywy na spostrzeganie świata społecznego. Dostrzega przejawy niesprawiedliwości społecznej, nietolerancji i dyskryminacji. 	PS1_K1 PS1_K3

KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
1. Potrzeba więzi społecznych: przywiązanie, afiliacja, przyjaźń	<ul style="list-style-type: none"> Haidt, J. (2006). <i>Szczęście: od mądrości Starożytnych po Koncepcje Współczesne</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 6. Miłość i przywiązanie.
2. Atrakcyjność interpersonalna	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 12: Atrakcyjność.
3. Miłość i dynamika bliskich związków uczuciowych	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> PODROZDZIAŁY 13.1, 13.2, 13.3, 13.4.1 -13.4.3. Miłość
4. Satysfakcja i konflikt w bliskim związku	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> PODROZDZIAŁY 13.4.4-13.4.6, 13.5. Miłość Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia miłości</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 6. Związek pusty.
5. Przekonania społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ROZDZIAŁ 4: Przekonania społeczne.
6. Moralność	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

	<ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ: 9. Moralność.
7. Konflikt społeczny	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 16: Konflikt społeczny.
8. Przywództwo i władza	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 17: Władza
9. Stereotypy i uprzedzenia	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 19: Stosunki międzygrupowe.
10. Oddziaływanie środowiska fizycznego na funkcjonowanie psychiczne	<ul style="list-style-type: none"> ● Lewicka, M. (2010). <i>Psychologia miejsca</i>. Warszawa: Scholar. Podrozdział 3.1. Cechy miejsca ● Rathus, S. (2004). <i>Psychologia współczesna</i>. Gdańsk: GWP. Podrozdział 17.5 Psychologia środowiskowa

Ćwiczenia	Literatura
<p>1. Atrakcyjność Atrakcyjność fizyczna a atrakcyjność interpersonalna. Kryteria urody. Wyznaczniki atrakcyjności: zalety, częstość kontaktów, podobieństwo, wygląd fizyczny, mimikra i koordynacja, działania na rzecz interesu partnera. Następstwa atrakcyjności.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 12: Atrakcyjność.
<p>2. Miłość i bliskie związki Rodzaje bliskich związków i rodzaje miłości. Składniki miłości: intymność, namiętność i zobowiązanie. Sześciofazowy model dynamiki miłości: zakochanie, romantyczne początki, miłość kompletna, miłość przyjacielska, związek pusty, rozpad. Mierzenie miłości. Eksperymentalne badania miłości.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 13: Miłość.
<p>3. Satysfakcja i konflikt w bliskim związku. Satysfakcja ze związku: wyznaczniki. Pułapki w bliskim związku: rodzaje, mechanizmy i skutki. Reakcje na niezadowolenie: rodzaje, wyznaczniki wyboru i następstwa. Manipulacja w bliskim związku. Czynniki decydujące o przetrwaniu/rozpadzie związku. Zazdrość i zdrada.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2009). <i>Psychologia miłości</i> (wyd. 2). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 6: Związek pusty. [s. 253-300]
<p>4. Przekonania społeczne Poglądy na świat społeczny a rzeczywistość. Poglądy na naturę ludzką: zaufanie do ludzi, cynizm, wiara w grę o sumie zerowej. Przekonania o świecie społecznym: autorytaryzm, wiara w (nie)sprawiedliwość świata. Konsekwencje przekonań.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ ROZDZIAŁ 4: Przekonania społeczne.
<p>5. Moralność: podstawy moralności i oceny moralne</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

Istota moralności. Pięć kodów etycznych jako podstawy ocen moralnych. Racjonalistyczne i intuicjonistyczne modele ocen moralnych. Emocje moralne. Rola procesów automatycznych i kontrolowanych w wydawaniu sądów moralnych.	<ul style="list-style-type: none"> ○ PODROZDZIAŁY: 9.1, 9.2. Moralność.
6. Moralność: wyznaczniki postępowania (nie)moralnego Zachowania (nie)moralne i ich wyznaczniki: zyski koszty, normy społeczne, postępowanie innych, status ofiary. Przyjmowanie cudzej perspektywy i naiwny realizm. Zjawisko Lucyfera.	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ PODROZDZIAŁ: 9.3. Moralność.
7. Stereotypy i uprzedzenia: treść i źródła Dwa podstawowe wymiary stosunków międzygrupowych: hierarchia statusu i antagonizmy międzygrupowe. Model treści stereotypu (podstawowe założenia). Treść, cechy i źródła stereotypów i uprzedzeń. Przejawy stereotypów i uprzedzeń w życiu codziennym (demonstracja).	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ PODROZDZIAŁY: 19.1,19.2,19.3. Stosunki międzygrupowe.
8. Stereotypy i uprzedzenia: konsekwencje, modyfikacja Konsekwencje stereotypów i uprzedzeń na poziomie jednostki i społeczeństwa. Uprzedzenia i dyskryminacja: przejawy, skutki (<i>film – fragmenty</i>). Modyfikacja i kontrola uprzedzeń.	<ul style="list-style-type: none"> ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ○ PODROZDZIAŁY: 19.4, 19.5. Stosunki międzygrupowe.
9. Prezentacje projektów zaliczeniowych. Podsumowanie.	Całość literatury obowiązkowej

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
SPRAWDZIAN TESTOWY	(26-50)
INDYWIDUALNIE OCENIANY AKTYWNY UDZIAŁ W ZAJĘCIACH	(5-10)
WIEDZA Z LEKTUR SPRAWDZANA NA ĆWICZENIACH	(10-20)

ZADANIE ZALICZENIOWE	(10-20)
----------------------	---------

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia

Nazwa przedmiotu: Psychologia emocji i motywacji

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	I rok
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6 pkt. ECTS
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	Dr Monika Pawłowska mpawlowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/24	
ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna klasyczne i współczesne koncepcje oraz główne nurty badawcze dotyczące psychologii emocji i motywacji. 	PS1_W11

	<ul style="list-style-type: none"> • Posiada wiedzę na temat komponentów emocji, mechanizmów wzbudzenia emocji, ekspresji i kontroli emocjonalnej, a także rodzajów i mechanizmów motywacji. • Zna teorie i wyniki badań empirycznych nad wzajemnymi relacjami między emocjami, poznaniem, zachowaniem i motywacją. • Rozumie jakie są źródła tego, że w psychologii emocji i motywacji równolegle funkcjonuje duża liczba złożonych i często wzajemnie wykluczających się teorii. • Rozumie, że ludzkie emocje i motywacje są pochodną zarówno procesów biologicznych jak i kulturowych. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Potrafi aplikować naukową wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji do rozumienia konkretnych sytuacji życia codziennego. • Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę dla analizowania i wyjaśniania zachowań. • Biegłe posługuje się aparatem pojęciowym właściwym dla psychologii emocji i motywacji. • Potrafi wykorzystać - jako punkt wyjścia do badań naukowych oraz aplikacji praktycznych - koncepcje i badania z zakresu psychologii emocji i motywacji.. • Umiejętnie wykorzystuje posiadaną wiedzę oraz potrafi aktywnie uczestniczyć w dyskusji, skutecznie argumentować w oparciu o nabytą wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji. • Potrafi zaprezentować i zinterpretować uzyskane informacje o funkcjonowaniu osób w odniesieniu do wiedzy z psychologii emocji i motywacji.. • Odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej. 	PS1_U1 PS1_U 2
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Jest świadomy złożoności życia psychicznego, szanuje osoby o odmiennej hierarchii wartości, aspiracjach i stylu życia. • Jest świadomy konieczności ustawicznego aktualizowania posiadanej wiedzy i umiejętności dotyczących psychologii emocji i motywacji. • Zdaje sobie sprawę z ograniczeń epistemicznych psychologii emocji i motywacji jako obszaru badań i dociekań teoretycznych w naukowej psychologii. • Jest empatyczny, otwarty i życzliwy w stosunku do ludzi oraz ich nastrojów, humorów i emocji. 	PS1_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
1. Podstawowe koncepcje emocji m.in. definicje stanów afektywnych, Teorie Jamesa-Langeego, Cannona-Barda, Schachter-Singera	<ul style="list-style-type: none"> • Maruszewski, T., Doliński D., Łukaszewski W., Marszał-Wiśniewska M., rozdz. 7. Emocje i motywacja. W: J. Strelau, D. Doliński (red.). Psychologia, t.1.Gdańsk: GWP, 2011. s. 512-552.
2. Biologiczne, społeczne i poznawcze czynniki wzbudzenia emocji m.in. procesy poznawcze a emocje, neurofizjologia emocji	<ul style="list-style-type: none"> • Maruszewski, T., Doliński D., Łukaszewski W., Marszał-Wiśniewska M., rozdz. 7. Emocje i motywacja. W: J. Strelau, D. Doliński (red.). Psychologia, t.1.Gdańsk: GWP, 2011. s. 512-552.
3. Koncepcje emocji podstawowych i złożonych	<ul style="list-style-type: none"> • Maruszewski, T., Doliński D., Łukaszewski W., Marszał-Wiśniewska M., rozdz. 7. Emocje i motywacja. W: J.

<p>m.in. wyrażanie emocji, ekspresja emocjonalna, debata nad uniwersalnością ekspresji emocjonalnej i przeżywania emocji</p>	<p>Strelau, D. Doliński (red.). Psychologia, t.1.Gdańsk: GWP, 2011. s. 553-571.</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Keltner, D. i Ekman, P. (2006). Wyrażanie emocji twarzą. W: Lewis, M. i Haviland-Jones (red.). Psychologia emocji (s. 210-225). Gdańsk: GWP.
<p>4. Motywacja w najważniejszych systemach m.in. socjobiologiczne, behawioralne i poznawcze teorie motywacji, teorie potrzeb</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T., Doliński D., Łukaszewski W., Marszał-Wiśniewska M., rozdz. 7. Emocje i motywacja. W: J. Strelau, D. Doliński (red.). Psychologia, t.1.Gdańsk: GWP, 2011. s. 585-598.
<p>5. Podstawowe mechanizmy motywacyjne: afektywne, poznawcze i fizjologiczne m.in. motywacja wewnętrzna i zewnętrzna, pobudzenie afektywne, samoregulacja, sukces-porażka</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T., Doliński D., Łukaszewski W., Marszał-Wiśniewska M., rozdz. 7. Emocje i motywacja. W: J. Strelau, D. Doliński (red.). Psychologia, t.1.Gdańsk: GWP, 2011. s. 598-612. ● Franken, R. E. (2005). <i>Psychologia motywacji</i> (rozdział 11: Emocje spójne z celem). Gdańsk: GWP
<p>6. Typy motywacji m.in. motywacje homeostatyczne, heterostatyczne, motywacja świadoma i nieświadoma, motywacje symultaniczne, hierarchiczne oraz konflikty motywów</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T., Doliński D., Łukaszewski W., Marszał-Wiśniewska M., rozdz. 7. Emocje i motywacja. W: J. Strelau, D. Doliński (red.). Psychologia, t.1.Gdańsk: GWP, 2011. s. 612-630.
<p>7. Regulacja emocji i nastroju m.in. współczesne modele regulacji emocji Skutki kontroli emocji</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Ekman, P., Davidson, R.J (2012) Natura emocji podstawowe zagadnienia. Pytanie 7 ● Soroko, E., Górka, D. J. (2004). Poznawcze aspekty regulacji emocji. W: Kaliszewska, K., Sakson-Obada, O., Zielona-Jenek, M. i Zinzuk, J. (red.). Emocje - subiektywne doświadczenie czy zdarzenie interpersonalne? Poznań: Bogucki Wydawnictwo Naukowe.
<p>8. Wybrane modalności emocji m.in. Lęk i strach Poczucie winy i wstyd Miłość i szczęście</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Sternberg, R. J., Weis, K. B. Nowa psychologia miłości. Moderator ● Czapiński, J. (2017). Psychologia szczęścia. Wydawnictwo Naukowe Scholar ● LeDoux, J. (2017). Lęk. Neuronauka na tropie źródeł lęku i strachu. Copernicus Center Press.
<p>9. Wpływ emocji i nastroju na procesy poznawcze m.in. Jak emocje wpływają na uwagę, pamięć, podejmowanie decyzji. Kiedy jesteśmy najbardziej podatni na te wpływy</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T., Doliński D., Łukaszewski W., Marszał-Wiśniewska M. Psychologia, t.1.Gdańsk: GWP, 2011. (571-587)
<p>10. Rola świadomości w procesie emocjonalnym m.in. Emocje automatyczne i refleksyjne System bezpośredniego uruchomienia wzorca zachowania oraz pośredniczonej reakcji emocjonalnej</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Imbir, K. K. (2018). Dwa systemy emocji i ich konsekwencje dla procesów poznawczych. Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego
<p>Ćwiczenia</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p>
<p>1. Emocje a inne zjawiska afektywne. Porównanie emocji i nastrojów.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Ekman, P., Davidson, R. (1999). Natura emocji. Podstawowe zagadnienia. Gdańsk GWP. Pyt. 2

2. Podstawowe koncepcje emocji. Emocje w różnych ujęciach teoretycznych.	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J. Doliński, D. (2008). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Rozdział 7.2.7
3. Koncepcje emocji podstawowych i złożonych Ekspresja emocji podstawowych i pochodnych Ekspresja mimiczna, pantomimiczna	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J. Doliński, D. (2008). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Rozdział 7.3 Keltner, D. i Ekman, P. (2006). Wyrażanie emocji twarzą. W: Lewis, M. i Haviland-Jones (red.). <i>Psychologia emocji</i>. Rozdział 15. Gdańsk: GWP.
4. Biologiczne, społeczne i poznawcze czynniki wzbudzania emocji	<ul style="list-style-type: none"> Lewis, J.M. Haviland – Jones (2005)., <i>Psychologia emocji</i> Rozdziały: 10, 21, 28; Gdańsk: GWP.
5. Funkcje emocji i ich związek z poznaniem i funkcjonowaniem społecznym	<ul style="list-style-type: none"> Oatley, K., Jenkins J.M. (2003). <i>Zrozumieć emocje</i>. Wyd. Nauk. PWN, Rozdział 9.
6. Motywacja w najważniejszych systemach Natura motywacji w różnych ujęciach m.in. socjobiologiczne, behawioralne i poznawcze teorie motywacji, teorie potrzeb	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J. Doliński, D. (2008). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Rozdział 7.5 i 7.6
7. Typy motywacji. Motywacja zadaniowa, poznawcza. Siła woli, wytrwałość, skuteczność w działaniu. Motywacja promocyjna i prewencyjna	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J. Doliński, D. (2008). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Rozdział 7.7 Bąk, W. (2008). Teoria ukierunkowań regulacyjnych E. Tory Higginsa
8. Podstawowe mechanizmy motywacyjne: afektywne, poznawcze i fizjologiczne. Uruchomienie i podtrzymywanie czynności celowych. Motywacje typowo ludzkie	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J. Doliński, D. (2008). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Rozdział 7.8 Franken, R.E. (red.) (2005) <i>Psychologia motywacji</i>, Gdańsk: GWP. Strony: 430-476
9. Samoregulacja emocji i nastroju.	<ul style="list-style-type: none"> Ekman, P., Davidson, R. (1999). <i>Natura emocji. Podstawowe zagadnienia</i>. Gdańsk GWP. Pyt. 7 Franken, R.E. (red.) (2005) <i>Psychologia motywacji</i>, Gdańsk: GWP. Rozdział 14
10. Motywacja w praktyce: podtrzymywanie wytrwałości, techniki, prokrastynacja.	<ul style="list-style-type: none"> Markiewicz, K. (2019). <i>Prokrastynacja O przyczynach i skutkach odkładania spraw na potem</i>. Difin SA s. 17-89.
11. Prezentacja prac własnych	
12. Sprawdzian wiedzy i omówienie pytań studentów.	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Wykład - Egzamin (pisemny, testowy)	(26-50)

<p>Ćwiczenia:</p> <p>Praca własna</p> <ul style="list-style-type: none"> • jedna praca realizowana i zaprezentowana w trakcie zajęć - 5 punktów • dwie prace realizowane samodzielnie w domu – 10 punktów (2X5 pkt) • aktywność na zajęciach – 10 pkt <p>Tematy prac i forma zadań podana zostanie przez prowadzącego na zajęciach</p>	(13-25)
Sprawdzian wiedzy	(13-25)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Nazwa przedmiotu: Psychologia rozwoju człowieka

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordynator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Dorota Kalka, dkalka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/24	
ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie psychologiczną perspektywę ujęcia rozwoju człowieka w cyklu życia oraz teorie wyjaśniające w tym zakresie i specyfikę badań zna i rozumie wpływ czynników biologicznych i środowiskowych, a także interakcji pomiędzy nimi na przebieg procesu rozwojowego zna i rozumie przebieg rozwoju człowieka w różnych jego aspektach: motorycznym, poznawczym i społecznym 	PS1_W9 PS1_W15
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka na różnych etapach jego rozwoju, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii rozwoju posługuje się podstawową terminologią stosowaną w psychologii rozwoju, zarówno w mowie, jak i w piśmie formułuje problemy badawcze dotyczące rozwoju człowieka; proponuje ich rozwiązanie, posługując się wiedzą z zakresu psychologii rozwoju poprzez odwołanie do badań, aparatu pojęciowego i metodologii badawczej w tej dziedzinie 	PS1_U1 PS1_U2 PS1_U4
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy z zakresu psychologii rozwoju w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych dotyczących rozwoju człowieka poddaje krytycznej ocenie swoją wiedzę i umiejętności 	PS1_K1 PS1_K5

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
Wprowadzenie do psychologii rozwoju człowieka Podstawowe pojęcia, problemy i zagadnienia	<ul style="list-style-type: none"> Brzezińska, A.I., Ziółkowska, B., Appelt, K. (2016). Psychologia rozwoju człowieka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 1 i 2
Rozwój w okresie prenatalnym i niemowlęcym	<ul style="list-style-type: none"> Brzezińska, A.I., Ziółkowska, B., Appelt, K. (2016). Psychologia rozwoju człowieka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 4.
Rozwój w okresie dzieciństwa	<ul style="list-style-type: none"> Brzezińska, A.I., Ziółkowska, B., Appelt, K. (2016). Psychologia rozwoju człowieka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 5.
Rozwój w okresie dorastania	<ul style="list-style-type: none"> Brzezińska, A.I., Ziółkowska, B., Appelt, K. (2016). Psychologia rozwoju człowieka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 6.
Rozwój w okresie dorosłości - wczesna dorosłość	<ul style="list-style-type: none"> Brzezińska, A.I., Ziółkowska, B., Appelt, K. (2016). Psychologia rozwoju człowieka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 7.

Rozwój w okresie dorosłości - późna dorosłość	<ul style="list-style-type: none"> Brzezińska, A.I., Ziółkowska, B., Appelt, K. (2016). Psychologia rozwoju człowieka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 7.
Wchodzenie w dorosłość – szanse i zagrożenia	<ul style="list-style-type: none"> Arnett J.J. (2000). Emerging adulthood. A theory of development from the late teens through the twenties. „American Psychologist” 55 (5), 469-480.
Rozwój w okresie średniej dorosłości	<ul style="list-style-type: none"> Oleś, P. (2011) Psychologia człowieka dorosłego. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, Rozdział 5, 6
Rozpoznawanie problemów rozwojowych	<ul style="list-style-type: none"> Brzezińska, A.I. (2005). Psychologiczne portrety człowieka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 19.
Od czego zależy dobrostan człowieka w różnych erach życia	<ul style="list-style-type: none"> Trzebińska. E. (2008) Psychologia Pozytywna. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Wykład: testowy sprawdzian wiedzy	(21-40)
Ćwiczenia: Zadania realizowane w trakcie zajęć	(15-28)
Ćwiczenia: Praca indywidualna	(7-11)
Ćwiczenia: Projekt zespołowy - tematyka trudności rozwojowych (forma: photovoice, ankieta + interpretacja, studium przypadku)	(11-20)

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia składowej

Nazwa przedmiotu: Krytyczna analiza tekstów psychologicznych

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	I
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godz
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Michał Parzuchowski, prof. SWPS, mparzuchowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
ćwiczenia	18/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	Student: <ul style="list-style-type: none"> • zna i rozumie specyfikę psychologii jako nauki; • zna i różnicuje jakość dowodów empirycznych będących podstawą wiedzy naukowej; • zna specyfikę tekstów o charakterze naukowym oraz popularnonaukowym; • odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach od wiedzy potocznej. 	PS1_W2 PS1_W27

Umiejętności	Student: <ul style="list-style-type: none"> ● planuje, realizuje i monitoruje własny proces uczenia się; ● potrafi wyszukać wiarygodne informacje na określony temat; ● potrafi ocenić stopień wiarygodności różnych źródeł informacji; ● potrafi znaleźć w tekście omawianą tezę i przeanalizować poprawność dostępnych na jej poparcie przesłanek; ● potrafi formułować logiczne wnioski i formułować alternatywne wyjaśnienia dla określonych obserwacji; ● potrafi stosować standardy APA. 	PS1_U2 PS1_U6 PS1_U10
Kompetencje społeczne	Student: <ul style="list-style-type: none"> ● dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych. 	PS1_K2

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
<p>Wprowadzenie do tematyki krytycznej analizy tekstów naukowych Dlaczego ważna jest wiedza naukowa? Czym zajmują się naukowcy? Gdzie znajdują się efekty działań naukowców? Do czego przydaje się świadomość tego jak powstaje wiedza naukowa? Czy psychologia jest w tym względzie wyjątkowa? Co sprawia, że źródło informacji jest rzetelne?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Lilienfeld, S, Lynn, S., Ruscio, J., Beyerstein, B. (2017). <i>50 wielkich mitów psychologii popularnej</i>. Warszawa: CIS. ● Harasimczuk, J., Ciecuch, J. (2012). <i>Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA</i>. Warszawa: Liberi Libri http://www.liberilibri.pl/harasimczuk ● Parzuchowski, M., Rocznińska, M. (2019). <i>Krytyczna analiza tekstów</i>. Niepublikowane materiały dydaktyczne. ● Wojciszke, B. (2009). <i>Kobieta zmienną jest</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. ● Wojciszke, B. (2009). <i>Nie rób drugiemu, co tobie nie miłe</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
<p>Kluczowe umiejętności związane z krytycznym myśleniem. Gdzie i jak znaleźć rzetelne informacje na potrzebny temat? Jak znaleźć publikacje naukowe na wybrany temat? Jak zawężać pole wyszukiwania? Analiza tekstów zgodnie z zasadami krytycznego myślenia. Najczęstsze błędy we wnioskowaniu.</p>	
<p>Od odkrycia do publikacji. Konstrukcja tekstu naukowego. Rodzaje tekstów naukowych. Jak odróżnić tekst popularnonaukowy od tekstu naukowego? Czym jest predatory journal? Koszty publikowania w modelu Open-Access.</p>	
<p>Proces recenzji tekstów naukowych (peer-review). Na czym polega peer-review. Dlaczego peer-review jest gwarancją rzetelności literatury naukowej?</p>	

<p>Odnajdowanie tez i przesłanek w tekście naukowym i popularnonaukowym Analiza przesłanek i jakości argumentacji (dowodzenia) w wybranym tekście. Logika dowodzenia. Ćwiczenie w budowaniu mapy argumentacji (od przesłanek do tezy).</p> <p>Mapy wykonane przez studentów są prezentowane podczas zajęć i komentowane/oceniane przez prowadzącego przy użyciu znanych kryteriów oceny.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Szymanek, K., Wieczorek, K. A. (2021). Sztuka argumentacji. Rozszerzone ćwiczenia w badaniu argumentów. Warszawa: PWN.
<p>Budowanie przewidywań i wyjaśnień w oparciu o jakościowe/ilościowe związki między zmiennymi Ćwiczenia z analizy odnalezionych informacji. Ćwiczenia z rzetelnej analizy stanu wiedzy. Tworzenie przekonującej i wyczerpującej argumentacji w oparciu o aktualny stan wiedzy. Tworzenie narracji ułatwiającej zrozumienie przesłanek. Jeśli doczytasz ten sylabus do tego miejsca należy Ci się nagroda – wyślij e-mailem na adres prowadzącego/ej odręcznie narysowany portret dinozaura (najpóźniej na godzinę przed zajęciami – liczy się godzina otrzymania maila), a dostaniesz nagrodę na pierwszym spotkaniu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Bergstrom, C., West, J. (2021). Myśl krytycznie i nie daj wcisnąć sobie kitu. Łódź: Feeria. • Szymanek, K., Wieczorek, K. A. (2021). Sztuka argumentacji. Rozszerzone ćwiczenia w badaniu argumentów. Warszawa: PWN.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

- 51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)
- 61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)
- 71 – 80 – oznacza 4 (dobry)
- 81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)
- 91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Krytyczna analiza mitu cz. 1 (przygotowanie mapy argumentacji)	(21-40)
Krytyczna analiza mitu II cz. 2 (przygotowanie pracy pisemnej)	(20-40)
Aktywność podczas zajęć oraz wykonywanie prac domowych	(10-20)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Umiejętności pracy w grupie

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	1 rok
Semestr	Letni
Liczba punktów ECTS	3 ECTS
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90 godz
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	mgr Anna Hebenstreit- Maruszewska ahebenst@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
warsztat	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna możliwości zastosowania psychologii – ma podstawową wiedzę na temat funkcjonowania grupy, dynamiki jej rozwoju w różnych obszarach funkcjonowania grupy. Zna i rozumie problematykę funkcjonowania poszczególnych członków i lidera w grupie rozumianej jako otoczenie społeczne. 	PS1_W10
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka w obszarze współpracy z innymi, rolę grupowych i faz funkcjonowania zespołu. 	PS1_U5

	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi zaplanować i zorganizować pracę zespołu, a także podejmować współpracę z innymi członkami grupy w realizacji celów. 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów pojawiających się w funkcjonowaniu grupy. Jest gotów do przestrzegania zasad etyki zawodowej i dbałości o wysoki standard działań profesjonalnych związanych z kierowaniem pracą zespołową oraz w sytuacji bycia członkiem grupy. 	PS1_K1 PS1_K9

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Warsztat	Literatura obowiązkowa
<p>Temat 1 i 2 Grupa – zespół. Dynamika grupy. Elementy grupy – bycie członkiem grupy, spójność i wielkość grupy, realizacja zadań, normy grupowe, relacje interpersonalne, role. Proces grupowy- poziom jawny i niejawnny, modele. Modele rozwoju grupy. Dynamika grupy – biznes, psychologia kliniczna, społeczna.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Brown, R. (2006). <i>Procesy grupowe. Dynamika wewnątrzgrupowa i międzygrupowa</i> (s.17-35, 153-175). GWP. Kozak, A. (2014). <i>Proces grupowy</i> (s. 11-56). Onepress, Wydawnictwo Helion SA. Vinogradov, S., Yalom, I.D. (2007). <i>Psychoterapia grupowa. Krótki przewodnik dla terapeutów</i> (s. 78 – 101). Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia PTP.
<p>Temat 3 i 4 Zespół i praca w zespole. Praca zespołowa – zalety i wady. Budowanie i integracja zespołu. Określenie celów pracy zespołu. Metody i techniki pracy grupowej. Zadaniowe funkcjonowanie zespołu. Grupowe podejmowanie decyzji. „Pułapki” w pracy zespołowej i sposoby radzenia sobie z nimi.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Belbin, M.R. (2003/2008). <i>Twoja rola w zespole</i> (s. 34-51, 66-96). GWP. Corey, M. S, Corey, G. (2002). <i>Grupy. Metody grupowej pomocy psychologicznej.</i> (str. 151- 320, czyli rozdziały 5-8). Instytut Psychologii Zdrowia.
<p>Temat 5 i 6 Role w zespole. Role w dobrze działającym zespole. Etapy pracy zespołu a aktywność określonej roli, mocne i słabe strony każdej roli. Rola lidera zespołu – fazy, zadania. Role w zespole – biznes, psychologia kliniczna, relacje międzyludzkie, szkolenia.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Belbin, M.R. (2003/2008). <i>Twoja rola w zespole</i> (s. 109-137). GWP. Jedliński, K., Golińska, L., Karczevska, M., Łabędź, D., Ossowska, T., Szczepańska, H. (2000). <i>Trening interpersonalny</i> (s.19-21). Wydawnictwo W.A.B.
<p>Temat 7 i 8 Myślenie systemowe – grupa, zespół, organizacja. Facylitacja- jak oddziaływać na pracę grupy, aby osiągnąć zaplanowane rezultaty w optymalnym czasie przy wykorzystaniu potencjału członków grupy/zespołu. System – podstawowe pojęcia, myślenie systemowe w kontekście grupy. Organizacja jako organizm wzajemnych zależności.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Gellert, M., Nowak, C. (2008). <i>Zespół.</i> (s.279-284). GWP. De Barbaro, B. (1999). <i>Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny</i> (s. 9-17). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0) - od 91 punktów do 100 punktów

Dobra plus (4,5) - od 81 punktów do 90 punktów

Dobra (4,0) - od 71 punktów do 80 punktów

Dostateczna plus (3,5) - od 61 punktów do 70 punktów

Dostateczna (3,0) - od 52 punktów do 60 punktów

Niedostateczna (2,0) - poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Projekt warsztatu realizowany w grupach (zostanie omówiony przez prowadzącego na zajęciach) oraz udział w dyskusjach.	(31-60)
Quizy sprawdzające wiedzę z literatury podstawowej (4 quizy typu open book po 10 pkt każdy)	(21-40)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Wykład humanistycznospołeczny: Podłoże zachowań antyspołecznych i kryminalnych

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	do wyboru obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarny/niestacjonarny
Rok studiów	I
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75
Koordinator przedmiotu (imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła, wbaryła@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/18	dr Wojciech Głac; wglac@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie wybrane paradygmaty humanistycznej wiedzy o człowieku 	PS1_W23 PS1_W24

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura
<ul style="list-style-type: none"> Istota i charakterystyka zachowań antysocjalnych i kryminalnych. Ewolucja poglądów na naturę zachowań antysocjalnych i kryminalnych 	<ul style="list-style-type: none"> Siemaszko, A. (1993). <i>Granice tolerancji. O teoriach zachowań dewiacyjnych</i>. PWN, 1993. Hołys, B. (2020). <i>Kryminologia</i>. Wolters Kluwer, Hołys, B. (2018). <i>Psychologia kryminalistyczna</i>. Difin, 2018.
<ul style="list-style-type: none"> Natura czy wychowanie? – wpływ genów i środowiska w powstawaniu zachowań antysocjalnych i kryminalnych 	
<ul style="list-style-type: none"> Socjologiczne teorie powstawania zachowań kryminalnych 	
<ul style="list-style-type: none"> Biopsychologiczne teorie powstawania zachowań kryminalnych 	
<ul style="list-style-type: none"> Zachowania antysocjalne i kryminalne z perspektywy ewolucyjnej 	

<ul style="list-style-type: none"> • Podatność na przestępstwa z użyciem przemocy – podłoże neurobiologiczne i socjologiczne 	
<ul style="list-style-type: none"> • Podatność na przestępstwa przeciwko mieniu – podłoże neurobiologiczne i socjologiczne 	
<ul style="list-style-type: none"> • Podatność na przestępstwa seksualne – podłoże neurobiologiczne i socjologiczne 	
<ul style="list-style-type: none"> • Przepięstwo w afekcie – podłoże neurobiologiczne i i socjologiczne 	
<ul style="list-style-type: none"> • Przepięstwo popełnione z premedytacją – podłoże neurobiologiczne i socjologiczne 	
<ul style="list-style-type: none"> • Uczenie się zachowań antysocjalnych i kryminalnych i zmiany epigenetyczne powstające pod wpływem środowiska w okresie niepełnoletności 	
<ul style="list-style-type: none"> • Podłoże społeczne zachowań antysocjalnych i kryminalnych popełnianych wielokrotnie 	
<ul style="list-style-type: none"> • Zachowania antysocjalne i kryminalne w przebiegu chorób i zaburzeń psychicznych 	
<ul style="list-style-type: none"> • Neurobiologiczne i socjologiczne podłoże dyskryminacji, ksenofobii i rasizmu 	
<ul style="list-style-type: none"> • Biologiczne i środowiskowe podłoże międzyplciowego zróżnicowania podatności na zachowania antysocjalne i kryminalne 	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia modułu należy osiągnąć od 51 punktów do 150 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 150 punktów
dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)**
zaliczenie pisemne testowe	(35-100)
zadania indywidualne realizowane w trakcie zajęć (sprawdziany) - nieobowiązkowe	(0-30)
zadania indywidualne realizowane poza zajęciami (analizy przypadków itd.) - nieobowiązkowe	(0-20)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Wykład humanistycznospołeczny: Klasycy myśli filozoficznej

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	do wyboru obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne /niestacjonarne
Rok studiów	I
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75
Koordynator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła, wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie wybrane paradygmaty humanistycznej wiedzy o człowieku 	PS1_W23 PS1_W24

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
<p>1. Początki filozofii</p> <p>1.1. „Wszystko to ze zdziwienia...” Wprowadzenie: Filozofia i jej działy i źródła; podział dziejów.</p> <p>1.2. Filozofia przedsokratejska ze szczególnym uwzględnieniem filozofii Heraklita z Efezu i Parmenidesa z Elei.</p> <p>1.2.1. „Nic dwa razy się nie zdarza...” Czy aby na pewno nie? Heraklit: Dusza ludzka częścią kosmicznego logosu. Od Heraklita do stoików.</p> <p>1.2.2. „Naprawdę nie dzieje się nic i nie stanie się nic – aż do końca” Parmenides ojcem ontologii. Doniosłość ontologii i epistemologii dla badania i rozumienia świata.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. Warszawa: PWN, t. 1, s. 128-129 (Stoicy: Poprzednicy; Twórcy); 132-135 (Stoicy: II. Etyka).
<p>2. Poznaj samego siebie! - Tyfon czy ostoja łagodności?</p> <p>Co konstytuuje człowieka? Uczucia czy rozum? Sokrates i Platon w sporze z sofistami: cztery płaszczyzny sporu.</p> <p>2.1. „Człowiek miarą wszystkich rzeczy” – Sofisci i Protagoras z Abdery. Sensualizm i doniosłość epistemologii dla ontologii, antropologii i etyki; „Manifest” Kalliklesa z Acharnów a Fryderyka Nietzschego „przewartościowanie wartości”.</p> <p>2.2. Sokrates i intelektualizm etyczny Racjonalizm i struktura systemu platońskiego.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Platon, <i>Obrona Sokratesa</i>, całość; dowolne wydanie, np. na portalu „Wolne lektury” (tam także wersja audio) • Fryderyk Nietzsche: <i>Tako rzecze Zaratustra</i>, dowolne wydanie (np. tłum. W. Berent, Warszawa 1914), „O człowieku wyższym”; tekst „Wolne lektury”, s. 138-143.
<p>3. Platon: Co to jest sprawiedliwość? Po co wychodzić z jaskini?</p> <p>Platońska psychologia (dusza jest jak zaprzęg; dusza jest jak państwo) i jej powiązanie z etyką (cnoty kardynalne). Życie dla innych fundamentem sprawiedliwości. Państwo i prawo w służbie człowiekowi.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Platon, Państwo, 514a-518d (mit jaskini – tekst na WU) • Platon, <i>Fajdros</i>, mit o duszy jako zaprzęgu (tekst na WU) • Piechowiak, M. (2004). Do Platona po naukę o prawach człowieka. W: J. Białocerkiewicz, M. Balcerzak, A. Czeżko-Durlak (red.), <i>Księga jubileuszowa profesora Tadeusza Jasudowicza</i>. Toruń: Dom Organizatora, 333-352. Dostępne: https://www.researchgate.net/publication/230688418_Do_Platona_po_nauke_o_prawach_czlowieka
<p>4. Arystoteles: Człowiek zwierzęciem rozumnym. Typy poznania i podstawy rozumienia kultury (działy kultury i trzy fundamentalne wartości).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. • Warszawa: PWN.
<p>5. Tomasz z Akwinu: Człowiek jest osobą ponieważ posiada godność.</p> <p>Wprowadzenie w filozofię średniowieczną. Tomasza z Akwinu modyfikacje metafizyki Arystotelesa i ich doniosłość dla rozumienia człowieka w społeczeństwie. Indywidualność fundamentem godności.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Piechowiak, M. (2011), Klasyczna koncepcja osoby jako podstawa pojmowania praw człowieka. Wokół Tomasza z Akwinu i Immanuela Kanta propozycja ugruntowania godności człowieka. W: P. Dardziński, F. Longchamps de Brier, K. Szczucki (red.), <i>Prawo naturalne – natura prawa</i>, Warszawa:

	<p>C. H. Beck, 3-20. Dostępne: https://www.researchgate.net/publication/236972811_Klasyczna_koncepcja_osoby_jako_podstawa_pojmowania_praw_czlowieka_Wokol_Tomasza_z_Akwinu_i_Immanuela_Kanta_propozycji_ugruntowania_godnosci_czlowieka_Classical_Conception_of_Person_as_a_Basis_of_Under</p>
<p>6. Ku nowożytności 6.1. Człowiek „węzłem świata” (copula mundi). Renesansowe koncepcje godności człowieka. 6.2. Czy jesteśmy w matriksie? – Kartezjusz i jego demon. Ogólna charakterystyka filozofii nowożytnej. Kartezjańska filozofia metodycznego wątpienia. Prymat metody naukowej a radykalny dualizm duszy i ciała (<i>res cogitans</i> a <i>res extensa</i>). Dualizm konsekwentny i okazjonalizm Malebranche’a.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. Warszawa: PWN,
<p>7. John Locke: Czy zawsze jestem (byłem, będę) osobą? Osoba wytworem przeżyć psychicznych. Empiryzm i problem kryteriów bycia osobą. Co „buduje” podmiotowość człowieka? Współczesny utylitaryzm - Peter Singer i „nowe przykazania”.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. Warszawa: PWN,
<p>8. „Niebo gwiazdziste nade mną i prawo moralne we mnie” (Immanuel Kant) Człowiek podmiotem moralnym. Przewrót kopernikański w filozofii. Przyroda jako wytwór człowieka. Problemy z prymatem metodologii w konstrukcji systemu filozoficznego. Struktura poznającego podmiotu i idea duszy. Imperatyw kategoryczny.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. PWN, t. 3, s. 161-173 (I. Zagadnienie i metoda filozofii; II. Teoria poznania); 177-180 (IV. Etyka i estetyka).
<p>9. Egzystencjalizm: (a) Jean-Paul Sartre – człowiek twórcą samego siebie. Radość czy „mdłości”? (b) Gabriel Marcel – Być czy mieć?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. PWN, t. 3, s. 347-354 (Egzystencjalizm).
<p>10. Hans-Georg Gadamer: „Jestem mówiony!” – Człowiek tworem kultury. Hermeneutyka filozoficzna jako filozofia rozumienia. Transcendentalne warunki rozumienia. Prymat kultury i problemy z podmiotowością człowieka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. PWN.
<p>11. Meandry postmodernizmu i dekonstrukcji: Może dekonstrukcja języka pozwoli mi mówić?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Tatarkiewicz, W. (2004). <i>Historia filozofii</i>. Warszawa: PWN.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

- 51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)
- 61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)
- 71 – 80 – oznacza 4 (dobry)
- 81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)
- 91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Punktacja* (min-max)
Testowy sprawdzian wiedzy	(51-100)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

SEMESTR III

Nazwa przedmiotu: Psychologia osobowości

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150 godzin pracy studenta
Koordinator przedmiotu	dr hab. prof. Uniwersytetu SWPS Romana Kadzikowska-Wrzosek rkadzikowska-wrzosek@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący
wykład	30/24	
ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student ma wiedzę na temat klasycznych i współczesnych teorii osobowości. • Student zna i rozumie pojęcia teoretyczne psychologii osobowości i ich rolę w wyjaśnianiu zachowań człowieka. • Student zna i rozumie podstawowe paradygmaty badawcze w psychologii osobowości. 	PS1_W13

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student posługuje się podstawową terminologią stosowaną w psychologii osobowości. • Student opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii osobowości, potrafi powiązać tę wiedzę z podejściem badawczym oraz wskazać implikacje praktyczne. 	PS1_U1 PS1_U2 PS1_U4
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy z zakresu psychologii osobowości w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych • Student refleksyjnie i krytycznie posługuje się wiedzą z zakresu psychologii osobowości. 	PS1_K1 PS1_K2

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
<p>Temat 1. Kontrowersja „osoba – sytuacja” Pojęcie spójności zachowania i jej rodzaje. Kontrowersje wokół problemu spójności zachowania i próby rozwiązania tego problemu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Oleś, P.K. (2020). Wprowadzenie do psychologii osobowości. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.[Rozdział 10]
<p>Temat 2. Przedmiot badań i podstawowe pojęcia psychologii osobowości Treść i zakres pojęcia osobowości. Idiograficzne i nomotetyczne podejście do badań osobowości. Podstawowe pytania psychologii osobowości. Osobowość jako układ dyspozycji i jako system mechanizmów psychologicznych. Główne orientacje filozoficzne w psychologii osobowości.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. [Rozdział 1 - strony 5-32, oraz Rozdział 2]
<p>Temat 3. Humanistyczne koncepcje osobowości Dążenie do rozwoju i samourzeczywistnienia. Teoria autodeterminacji według Deciego i Ryana oraz teoria przepływu według Csikszentmihalyia jako kontynuacja idei psychologii humanistycznej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. [Rozdział 5 oraz Rozdział 6]
<p>Temat 4. Poznawcze podejście w badaniu osobowości Teoria konstruktów osobistych Kelly’ego i teoria społecznego uczenia się Rottera. Schematy, atrybucje, przekonania jako poznawcze składniki osobowości</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 8]
<p>Temat 5. Teorie cechowe Cechy jako składniki osobowości. Czym jest cecha i jaki jest jej status: Psychologia cech Allporta: cechy indywidualne i wspólne. Czynnikiowa teoria cech Cattella. Trójczynnikiowy model osobowości Eysencka</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. [Rozdział 13]
<p>Temat 6. Pięciodzynnikiowy Model osobowości</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. [Rozdział 13]
<p>Temat 7. Teorie uczenia się społecznego</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>.

Teoria społeczno-poznawcza Bandury. Uczenie się przez obserwację, rola poczucia własnej skuteczności, cele jako standardy samoregulacji.	Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 12 oraz Rozdział 13]
Temat 8. Podejście społeczno-poznawcze Krytyka teorii cech, poznawczo -afektywny model osobowości w ujęciu Mischela, rola procesów uczenia w rozwoju osobowości.	<ul style="list-style-type: none"> ● Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. [Rozdział 12 oraz Rozdział 13]
Temat 9. Próby integracji wiedzy z zakresu psychologii osobowości Koncepcja poziomów osobowości McAdamsa i Mądrzyckiego Model integracji według pięcioczynnikowej teorii osobowości McCrae i Costy - porównanie i ocena.	<ul style="list-style-type: none"> ● Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. [Rozdział 13]
Temat 10. Osobowość a działanie Cele i plany działania. Koncepcja planów życiowych Mądrzyckiego. Projekty osobiste Little'a i zadania życiowe Cantor	<ul style="list-style-type: none"> ● Pervin, L.A. (2002) <i>Psychologia osobowości</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne., s.287-309.
Temat 11. Koncepcja życiowych dążeń Emmonsa Geneza celów i różnice indywidualne w zakresie ich właściwości formalnych oraz treści a dobrostan.	<ul style="list-style-type: none"> ● Pervin, L.A. (2002) <i>Psychologia osobowości</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne., s.287-309.
Temat 12. Proces działania w ujęciu współczesnej psychologii W jaki sposób przechodzimy od myślenia do działania. Model Fishbeina i Ajzena. Fazy procesu działania według Gollwitzera.	<ul style="list-style-type: none"> ● Kadzikowska-Wrzosek, R.(2011). Subiektywna ocena postępu w realizacji celu: Wpływ implementacji intencji i różnic indywidualnych w sposobie formułowania celów oraz sile woli. <i>Psychologia Społeczna</i>, 1(16), tom 6 s. 49–66. ● Łuszczynska, A. (2004). <i>Zmiana zachowań zdrowotnych. Dlaczego dobre chęci nie wystarczają</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, s.22-61.
Temat 13. Siła woli jako zmienna zróżnicowania indywidualnego oraz siła woli w ujęciu procesualnym. Proces samoregulacji w ujęciu Baumeistera	<ul style="list-style-type: none"> ● Baumeister, R.F. (2004). Wyczerpywanie się ego i funkcja wykonawcza Ja. W: A. Tesser, R. B. Felson, J. M. Suls (red.). <i>Ja i tożsamość</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. ● Kadzikowska-Wrzosek, R.(2013). <i>Siła woli. Autonomia, samoregulacja i kontrola działania</i> Sopot: Wydawnictwo Smak Słowa, s.41-73.
Temat 14. Mechanizmy kontroli działania w ujęciu Kuhla Orientacja na stan vs. na działanie a procesy regulacji afektu. Regulacja zgodna z celem a regulacja zgodna z Ja.	<ul style="list-style-type: none"> ● Kadzikowska-Wrzosek, R.(2013). <i>Siła woli. Autonomia, samoregulacja i kontrola działania</i> Sopot: Wydawnictwo Smak Słowa, s.96-118.
Temat 15. Rola postaw rodzicielskich w kształtowaniu zdolności do samoregulacji	<ul style="list-style-type: none"> ● Kadzikowska-Wrzosek, R.(2011). Postawy rodzicielskie a zdolności w zakresie samoregulacji: wychowawcze uwarunkowania gratyfikacji podstawowych potrzeb, internalizacji standardów oraz siły woli. <i>Psychologia Rozwojowa</i>, XVI, 4, 89-108.

	<ul style="list-style-type: none"> • Marszał-Wiśniewska, M. (201). Wychowawcze uwarunkowania orientacji na stan: jak można nie wykształcić silnej woli. <i>Przegląd Psychologiczny</i>, 44, 4, 479-494.
<p>Ćwiczenia</p>	
<p>Temat 1. Czym jest osobowość? Co daje znajomość psychologii osobowości? Znaczenie wiedzy o strukturach, dynamice, wzroście i rozwoju oraz psychopatologii i terapii.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Cervone, D., Pervin, L. A. (2010). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. [Rozdział 1]
<p>Temat 2. Psychodynamiczne podejście do osobowości Założenia psychoanalizy. Nieświadomość i zasada determinizmu psychicznego. Metateoria psychoanalizy: model topograficzny, strukturalny, dynamiczny, ekonomiczny oraz rozwojowy. Ocena psychoanalizy jako koncepcji człowieka oraz teorii naukowej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 2 oraz Rozdział 4.1] • McWilliams, N. (2009). <i>Diagnoza psychoanalityczna</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. (rozdz. 3 Poziomy rozwojowe organizacji osobowości).
<p>Temat 3. Psychologia analityczna C. G. Junga Funkcje i postawy psychiczne jako podstawa dla rozwoju osobowości. Typy psychologiczne. Nieświadomość zbiorowa i indywidualna a rozwój mechanizmów regulacji psychicznej. Warunki prawidłowego kształtowania się osoby. Rola archetypów w rozwoju osobowości.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Cervone, D., Pervin, L. A. (2010). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. [Rozdział 4: Teoria psychodynamiczna Freuda: zastosowania, pokrewne koncepcje teoretyczne i współczesne badania] • Dudek, Z. W. (2006). <i>Podstawy psychologii Junga. Od psychologii głębi do psychologii integralnej</i>. Warszawa: ENETEIA. [Rozdział 2: Typy i funkcje psychologiczne. Ekstrawersja i introwersja]
<p>Temat 4. Osobowość w ujęciu psychologii humanistycznej. Motywacyjne składniki osobowości Istota przełomu humanistycznego dla rozumienia dynamiki rozwoju osobowości. Znaczenie bezwarunkowej akceptacji dla rozwoju osobowości według C. Rogersa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 5 oraz Rozdział 11.2]
<p>Temat 5. Uczeniowe ujęcie osobowości Główne założenia teorii uczenia się: idea determinizmu środowiskowego. Geneza zaburzeń osobowości według ujęć uczeniowych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. [Rozdział 10] • Dollard, J., Miller, N. (1967). <i>Osobowość i psychoterapia. Analiza w terminach uczenia się, myślenia i kultury</i>. Warszawa: PWN, s. 32-63 i 150-185.
<p>Temat 6. Teoria konstruktów osobistych G. Kelly'go Pojęcie konstruktów osobistych. Zasada alternatywności konstruktywnego. Relacja między funkcjonowaniem systemu konstruktów a uczuciami takimi jak: lęk, strach, zagrożenie.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. [Rozdział 11]

<p>Temat 7. Ujęcie poznawcze. Ile jest ja w osobowości? Rozbieżności w systemie Ja i ich znaczenie regulacyjne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Bąk, W. (2018). <i>Standardy Ja. Hierarchiczny model samowiedzy</i>. Warszawa: Wydawnictwo Liberi Libri [Rozdział 1] • Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 9.2]
<p>Temat 8. Ujęcie narracyjne. Ile jest ja w osobowości? W ilu „głosach” wyraża się osobowość? Integracyjna funkcja narracyjnej tożsamości w teorii McAdamsa oraz teoria „dialogowego ja” Hermansa jako podejście podkreślające wartość zróżnicowania perspektyw narracji.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Budziszewska, M. (2013). Wywiad biograficzny Dana McAdamsa – adaptacja polska i niektóre możliwości interpretacyjne. <i>Przegląd Psychologiczny</i>, 3, s. 347-362. • Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 12.2] <p>Dla chętnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> • McAdams, D. P. (2001). The psychology of life stories. <i>Review of General Psychology</i>, 5, 100-122. • Hermans, H. J. M. (2005). The self as a theater of voices: Disorganization and reorganization of a position repertoire. <i>Journal of Constructivist Psychology</i>, 19, 147-169.
<p>Temat 9. Ujęcie społeczno-poznawcze. Charakterystyczne adaptacje. Przekonania na temat siebie i świata oraz ich rola w regulacji zachowania</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [Rozdział 9.1]
<p>Temat 10. Osobowość a stres i zdrowie</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ogińska-Bulik, N. i Juczyński, Z. (2008). <i>Osobowość stres a zdrowie</i>. Warszawa: Difin. [Rozdziały 3, 4 i 5].
<p>Temat 11. Porównywanie głównych teorii osobowości</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. [Rozdział 15] oraz (wcześniej wymieniona) literatura obowiązkowa do wykładu i ćwiczeń z całego semestru

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

- 51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)
- 61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)
- 71 – 80 – oznacza 4 (dobry)
- 81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)
- 91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

<p>Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe na ćwiczeniach)</p>	<p>Punktacja* (min-max)</p>
--	------------------------------------

Sprawdzian testowy	(21-40)
Ćwiczenia: (1) Kolokwium na koniec semestru.	(21-40)
Ćwiczenia: (2) „ Małe studium przypadku ” – wyczerpująca odpowiedź na pytania do krótkiego opisu przypadku, przygotowane przez wykładowcę. Podczas zajęć pojawi się kilka takich zestawów pytań w temacie danych zajęć.	(5-10)
(3) „ Duże studium przypadku ” - zadanie polega na Przygotowaniu referatu (prezentacji) będącego porównawczą analizą osobowości wybranej postaci z literatury lub filmu pod kątem dwóch dowolnie wybranych przez studentkę lub studenta podejść teoretycznych do osobowości.	(5-10)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Psychologia poznawcza

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	Stacjonarne, niestacjonarne
Rok studiów	II
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	Prof. dr hab. Tomasz Maruszewski tmarusze@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
--------------------	----------------------	--

	ST/NST	
wykład	30/24	
ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna pojęcia w zakresie procesów poznawczych zna aktualne teorie w zakresie procesów poznawczych zna metody badawcze w zakresie procesów poznawczych dostrzega powiązania poszczególnych procesów poznawczych między sobą rozumie znaczenie procesów poznawczych dla codziennego funkcjonowania w różnych sytuacjach 	PS1_W12
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> potrafi formułować problemy badawcze z obszaru psychologii poznawczej opisuje, analizuje i interpretuje zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu procesów poznawczych posługuje się terminologią stosowaną w psychologii procesów poznawczych 	PS1_U1 PS1_U2 PS1_U4
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> refleksywnie i krytycznie posługuje się wiedzą dotyczącą procesów poznawczych, jest świadomy ograniczeń epistemologicznych psychologii poznawczej poddaje krytycznej refleksji cele własne i zespołowe oraz sposoby ich osiągnięcia 	PS1_K3 PS1_K5

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
Czym zajmuje się psychologia poznawcza?	<ul style="list-style-type: none"> Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP.
W jaki sposób spostrzegamy świat?	<ul style="list-style-type: none"> Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP.
Natura i funkcje uwagi	<ul style="list-style-type: none"> Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP.
Rozumienie pamięci – zdolność czy proces?	<ul style="list-style-type: none"> Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP.
Czym jest wyobraźnia?	<ul style="list-style-type: none"> Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP.

Czym są pojęcia, jak są tworzone?	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP.
Czym jest myślenie?	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP.
Strategie rozwiązywania problemów	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP.
Pamięć autobiograficzna i jej zaburzenia	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2008). Sopot: Smak Słowa
Orientacja we własnych emocjach	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T., Ścigała E. (1998). <i>Emocje – aleksytymia – poznanie</i>. Poznań: Humaniora
Społeczne uwarunkowania pamięci	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2020). <i>Gdzie podziewa się nasza pamięć</i>. Sopot: Smak Słowa

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
Psychologia poznawcza w relacji do innych dziedzin psychologii	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP. ● Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: PWN.
Spostrzeganie	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP. ● Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: PWN.
Uwaga	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP. ● Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: PWN.
Różne typy pamięci	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP. ● Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: PWN.
Pojęcia	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP. ● Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: PWN.
Myślenie i rozwiązywanie problemów	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP.

	<ul style="list-style-type: none"> • Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: PWN.
Poznawcza psychologia starzenia się	<ul style="list-style-type: none"> • Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP. • Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: PWN.
Decyzje	<ul style="list-style-type: none"> • Maruszewski, T. (2016). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP. • Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: PWN.
Twórczość i jej wyznaczniki	<ul style="list-style-type: none"> • Nęcka, E. (2012). <i>Psychologia twórczości</i>. Gdańsk, GWP
Pojęcie (nie)świadomości	Literatura zostanie wskazana przez prowadzących
Rola emocji w poznaniu	Literatura zostanie wskazana przez prowadzących

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

- 51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)
- 61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)
- 71 – 80 – oznacza 4 (dobry)
- 81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)
- 91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
sprawdzian pisemny	(31-60)
Zadania związane z problematyką analizowaną na ćwiczeniach – wykonywanie prostych badań procesów poznawczych	(20-40)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Podstawy metodologii i statystyki

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	8
Całkowita liczba godzin pracy studenta	200 godzin
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła, wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
Wykład	30/24	
Ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna podstawowe pojęcia z zakresu metodologii badań eksperymentalnych i korelacyjnych, ma podstawową wiedzę na temat metod i planów badawczych w psychologii, zna wybrane zagadnienia statystyki opisowej i indukcyjnej, rozumie współzależności zachodzące między wymaganiami metodologicznymi a wymaganiami etycznymi w prowadzeniu badań. 	PS1_W20 PS1_W21

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> potrafi opracować statystycznie wyniki prostych badań eksperymentalnych i korelacyjnych, potrafi posługiwać się wybranym pakietem statystycznym. 	PS1_U2
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> jest świadomy ograniczeń związanych z korzystaniem z empirycznych źródeł wiedzy, jest przekonany o konieczności przestrzegania zasad etycznych w badaniach naukowych. 	PS1_K9

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Wprowadzenie do zagadnień metodologii badań psychologicznych. Problemy i hipotezy badawcze. Naukowa metoda poznania rzeczywistości. Podstawowe zasady krytycznego myślenia. Cele psychologii, jako nauki. Dlaczego psychologia powinna używać podejścia empirycznego? Źródła problemów badawczych. Zdrowy rozsądek, intuicja i doświadczenie potoczne jako źródła wiedzy psychologicznej. Do czego przydać się może rozumienie metodologii badań psychologicznych i statystyki? Pytania badawcze. Klasyfikacja problemów badawczych. Hipotezy, zmienne, manipulacje i wskaźniki. Klasyfikacja hipotez badawczych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP.
<p>2. Konceptualizacja badania. Zmienne i ich operacjonalizacja Pomiar zmiennych i manipulacja eksperymentalna. Logika i etapy procedury operacjonalizacji. Klasyfikacja zmiennych i ich wskaźników. Rodzaje skal pomiarowych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Babbie, E. (2003). <i>Badania społeczne w praktyce</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP. Brzeziński, J. (2005). <i>Metodologia badań psychologicznych</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN
<p>3. Wybór modelu badawczego - paradygmat eksperymentalny.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP.
<p>4. Wybór modelu badawczego - paradygmat korelacyjny. Opisowe metody badań: obserwacja Obserwacje bez interwencji i z interwencją. Rejestracja zachowań. Analiza danych obserwacyjnych. Problemy w przeprowadzaniu badań obserwacyjnych. Opisowe metody badań: badania korelacyjne Specyfika badań korelacyjnych. Miary używane w badaniach korelacyjnych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP. Cronbach, L. J. (2006). Dwa nurty psychologii naukowej. W: J. Brzeziński (red.), <i>Metodologia badań psychologicznych. Wybór tekstów</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN.

<p>5. Próba i jej dobór. Dobór osób do badań korelacyjnych. Sondáže reprezentatywne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Brzeziński, J. (2005). <i>Metodologia badań psychologicznych</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN (str. 343-346). ● Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP.
<p>6. Podstawy wnioskowania statystycznego.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP.
<p>7. Statystyka opisowa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Bedyńska, S., i Cypryańska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 1</i>. Warszawa: Sedno/SWPS. ● Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP.
<p>8. Wybrane zagadnienia testów statystycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Bedyńska, S., i Cypryańska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 1</i>. Warszawa: Sedno/SWPS. ● Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP..
<p>9. Etyka badań psychologicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Shaughnessy, J. Zechmeister, E., Zechmeister J. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. GWP. ● Brzeziński, J. i Toeplitz-Winiewska, M. (red.). (2004). <i>Etyczne dylematy psychologii</i>. Academica Wydawnictwo SWPS (224-268).

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
<p>1. Pomiar w psychologii i opis statystyczny zmiennych. Poziomy pomiaru zmiennych w psychologii (nominalny, porządkowy, przedziałowy). Struktura zbioru danych w pakiecie SPSS. Zapoznanie z pakietem IBM Imago Pro (SPSS): dane, wyniki, przekształcenia; zapisywanie danych, wyników i przekształceń do pliku. Opis zbioru danych w SPSS, etykiety zmiennych i danych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 17-82).
<p>2. Podstawowe operacje na danych i przekształcenia danych. Odwracanie skali kodowania zmiennej. Rekodowanie pojedynczych zmiennych, kategoryzacja, automatyczna kategoryzacja. Obliczanie średnich, mediany, sumy, odchylenia standardowego z wielu zmiennych; inne przekształcenia algebraiczne na zmiennych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 47-82 i 113-132).
<p>3. Wskaźniki opisowe dla zmiennych i ich interpretacja. Częstości. Statystyki parametryczne i nieparametryczne miary tendencji centralnej i zmienności. Miary skośności i kurtozy.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 83-112).
<p>4. Wprowadzenie do wnioskowania statystycznego.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Babbie, E. (2004). <i>Badania społeczne w praktyce</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN (str. 497-510).
<p>5. Testy różnic między średnimi - test t-Studenta dla grup zależnych i niezależnych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>.

	Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 159-193)
6. Testy różnic między średnimi – test t-Studenta dla jednej próby i testy nieparametryczne.	<ul style="list-style-type: none"> • Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 159-193)
7. Współczynniki korelacji i kontyngencji.	<ul style="list-style-type: none"> • Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 197-222).
8. Wprowadzenie do regresji liniowej.	<ul style="list-style-type: none"> • Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 223-233).
9. Doskonalenie dotychczas zdobytej wiedzy i umiejętności. Kolokwium próbne.	<ul style="list-style-type: none"> • Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 159-233)
10. Praktyczny sprawdzian wiedzy i umiejętności.	<ul style="list-style-type: none"> • Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 159-233)
11. Poprawa praktycznego sprawdzianu wiedzy i umiejętności.	<ul style="list-style-type: none"> • Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). <i>Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego</i>. Warszawa: Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 17-233)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
---	----------------------

Sprawdzian testowy	(21-40)
Prace domowe/zadania wykonywane w trakcie zajęć Praktyczny sprawdzian wiedzy i umiejętności	(11-20) (21-40)
*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania, np. za zadania domowe trzeba mieć minimum 11 punktów aby zaliczyć moduł.	

Nazwa przedmiotu: Obszary zastosowań psychologii

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	II
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Agnieszka Popławska; apoplawska1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
e-learning	12/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna możliwości zastosowania psychologii oraz rozumie specyfikę pracy psychologa w różnych obszarach i specjalnościach. Wie jakiego rodzaju 	PS1_W4 PS1_W8

	<p>ścieżki rozwoju pozwalają uzyskać uprawnienia lub kompetencje potrzebne specjalistom pracującym w poszczególnych obszarach.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wie z jakiego rodzaju wyzwaniami zawodowymi stykają się w swojej pracy przedstawiciele poszczególnych specjalności psychologicznych. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Potrafi zaplanować sobie pracę; potrafi zarządzać swoim czasem pracy. 	PS1_U8
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Potrafi identyfikować sytuacje, w których wiedza i kompetencje psychologa danej specjalności mogą być pomocne w rozwiązywaniu problemów. • Potrafi identyfikować okazje do rozwoju zawodowego i korzystać z nich w budowaniu swojego profilu kompetencji. 	PS1_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

E-learning	Literatura obowiązkowa
<p>Psychologia kliniczna</p> <ul style="list-style-type: none"> • zakres zainteresowań psychologii klinicznej, • omówienie roli psychologa, psychologia klinicznego, psychoterapeuty i innych certyfikowanych specjalistów, • wprowadzenie do koncepcji i modeli w psychologii klinicznej • z kim i jak pracuje psycholog kliniczny – grupy odbiorców usług psychologicznych, rola diagnozy psychologicznej, typy pomocy psychologicznej 	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bednarek, D. (2016). Zawód psycholog. Regulacje prawne i etyka zawodowa. Warszawa: PWN. (rozdział 1. Zawód psychologa w świetle prawa; str. 19-56). • Kubitsky, J. (2017). Pomóc i samemu przeżyć. Poradnik psychoterapeuty. Warszawa: Wydawnictwo PZWL. (rozdział TERAPEUTA; str. 11-50) • Miłska-Wrzosińska, Z. (red.) (2018). Psychoterapia dziś. Rozmowy. Warszawa: PWN. (rozdział XV Droga do zawodu; str 299-311). • Lauveng, A. (2009). Niepotrzebna jak róża. Sopot: Smak słowa. (rozdział Niepotrzebna jak róża; str 13-29). • Podgrodzka-Niell, M., Ryszkowa, M. (2014). Stygmatyzacja na drodze zdrowienia w chorobach psychicznych – czynniki związane z funkcjonowaniem społecznym. Psychiatria Polska, 48(6), 1201–1211. <p>Literatura dodatkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Janusz, B., Drożdżowicz, L. (2013). Śmierć i żałoba w rodzinie. Oddziaływania terapeutyczne. Psychoterapia, 2, 45-54. • Trzebińska, E., Filipiak, M. (2015). Rola doświadczenia klinicznego w diagnozie zdrowia psychicznego. Roczniki psychologiczne, XVIII, 1, 61-78. • Jacob, G., Lieb, K., Berger, M. (2019). Trudne dialogi. Rozmowy psychiatrów i psychoterapeutów z pacjentami. Wrocław: Edra. (rozdział 5.2. Pacjent przemilcza problemy ze wstydu; str. 76-78)

<p>Psychologia w biznesie i organizacjach</p> <ul style="list-style-type: none"> • czym zajmuje się psychologia organizacji i pracy – czym zajmuje się psycholog w organizacjach; jak wygląda praca psychologia w biznesie, kluczowe kompetencje psychologia biznesu • psychologia kariery i rozwoju pracownika – klasyczne i współczesne teorie kariery • psychologia pracy – praca ludzka i jej analiza, praca emocjonalna • psychologia organizacji – metafory organizacji, tożsamość organizacji i przywiązanie organizacyjne, różnorodność w organizacji • psychologia marketingu i reklamy – zastosowanie psychologii w marketingu i reklamie, procesy poznawcze i emocjonalne w reklamie, badania marketingowe • psychologia ekonomiczna • psychologia konsumenta – decyzje konsumenckie, trendy w zachowaniach konsumentów, postawy konsumenckie 	<p>Literatura do kursu, obowiązkowa (konkretne strony w plikach):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). Psychologia biznesu. Psychologia w biznesie. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. • Ratajczak, Z. (2007). Psychologia pracy i organizacji. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Psychologia rozwojowo-kliniczna dzieci i młodzieży</p> <ul style="list-style-type: none"> • zastosowania psychologii rozwoju w specjalności klinicznej dzieci i młodzieży • Primum non nocere, czyli czego psychologia rozwoju uczy w kontekście etyki badań • emocje - królewska droga do poznania społecznego – wczesny rozwój emocjonalno-społeczny, rozumowanie sensoryczno-motoryczne, symptomy zaburzenia rozwoju • kojący dotyk - odkrycie miłości – etologia przywiązania, mechanizmy i wzorce • fizjologia i psychologia snu • rozwój moralny • Mój ból jest większy niż twój - o egocentryzmie rozwojowo i klinicznie 	<p>Literatura do kursu, obowiązkowa (konkretne strony w plikach):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Robert Goodman, Stephen Scott (2000/03): Psychiatria dzieci i młodzieży. Wrocław: Urban&Partner. • Bee H. (2004). Psychologia rozwoju człowieka. Poznań: Zysk i spół. • Schaffer R, Keep K (2010/2015). Psychologia rozwoju. Od dzieciństwa do dorosłości. Gdańsk: Harmonia Universalis. • Grzegorzewska I., Cierpiątkowska L., Borkowska A.R. (red.) (2020). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. Warszawa: PWN.
<p>Psychoseksuologia</p> <ul style="list-style-type: none"> • wprowadzenie - czym się zajmuje psychoseksuologia • fizjologia seksualności i wpływ psychiki na nią • motywacje seksualne • pożądanie seksualne – praca z zaburzeniami • podniecenie fizjologiczne i problemy z podnieceniem • orgazm i problemy z orgazmem 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie elearningowym.</p>

<p>Psychologia sądowa</p> <ul style="list-style-type: none"> wprowadzenie w tematykę modułu, obszary zastosowań w praktyce psychologia a prowadzenie śledztwa psychologia a prawo karne – opiniowanie psychologia a sprawy nieletnich psychologia a sprawy rodzinne i cywilne psychologia penitencjarna 	<ul style="list-style-type: none"> Rode, Dukąta, Kabzińska, Zalewska-Łunkiewicz (2020). Kliniczna psychologia sądowa. Rozdział 1 (str. 15-53)
<p>Psychologia sportu</p> <ul style="list-style-type: none"> wprowadzenie - komu służy psychologia sportu? zagadnienia społeczne i kliniczne w psychologii sportu psychologia sportu dzieci i młodzieży trening mentalny w sporcie 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie e-learningowym.</p>
<p>Psychologia edukacyjna</p> <ul style="list-style-type: none"> czym zajmuje się psycholog edukacyjny? wyzwania psychologa szkolnego specyficzne potrzeby edukacyjne: między psychologią a pedagogiką psycholog wobec przemocy w szkole psycholog edukacyjny wobec nauczycieli edukacja alternatywna (szkoła demokratyczna) 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie e-learningowym.</p>
<p>Psychologia w negocjacjach</p> <ul style="list-style-type: none"> wprowadzenie do negocjacji fazy negocjacji strategie negocjacji manipulacja i taktyki w negocjacjach techniki radzenia sobie z manipulacjami i okiełznanie konfliktu fiasko negocjacji - i co dalej? istota negocjacji - kim jest dobry negocjator 	<p>Literatura do kursu, podstawowa (konkretne strony w plikach):</p> <ul style="list-style-type: none"> Opracowanie zbiorowe, „Sztuka prowadzenia zwycięskich negocjacji”, ICAN 2013 Niemczyk, A., Kędzierski, M. (2014). „O negocjacjach i negocjatorach. Poradnik praktyka”. Gliwice: Wydawnictwo Helion Fisher, R., Ury, W., Patton, B. (2007). „Dochodząc do TAK”. Warszawa: PWE II wyd. Rządca, R., A., Wujec, P. (2001). „Negocjacje”. Warszawa: PWE Ury, W. (2013). „Odchodząc od NIE”. Warszawa: PWE Cialdini, R. B. (2010). „Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka”. Gdańsk: GWP Dawson, R. (2007). „Sekrety negocjacji dla biznesmenów”. Warszawa: MT Biznes <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> Prasa Harvard Business Review
<p>Kariera naukowo-badawcza w psychologii</p> <ul style="list-style-type: none"> ABC ścieżki naukowo-badawczej Jak to jest być naukowcem/naukowczynią Aspekty kariery naukowej Przenoszenie nauki w praktykę – aspekty wdrożenia wyników badań naukowych 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie e-learningowym.</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

- 51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)
- 61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)
- 71 – 80 – oznacza 4 (dobry)
- 81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)
- 91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe) *	Punktacja** (min-max)
Zadania realizowane na platformie e-learningowej	(51-100)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Esej psychologiczny: projekt indywidualny

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	II
Semestr	3
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Monika Pawłowska mpawłowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
ćwiczenia	6/6	
projekt	12/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się. Student:	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> rozumie specyfikę psychologii jako nauki. odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej. 	PS1_W3 PS1_W27
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii i jej subdyscyplin. przygotowuje tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi. 	PS1_U1 PS1_U5 PS1_U8

	<ul style="list-style-type: none"> • potrafi zaplanować sobie pracę; potrafi zarządzać swoim czasem pracy. 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych. • refleksyjnie i krytycznie posługuje się wiedzą: jest świadomy ograniczeń epistemologicznych psychologii jako nauki. • rozumie ważność terminowości wykonywania zadań. 	PS1_K2 PS1_K3

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia i Projekt	Literatura obowiązkowa
Przedstawienie ogólnej tematyki zajęć – prowadzący przedstawiają zagadnienie, które studenci będą podejmować w eseju.	do wyboru przez prowadzących
Esej naukowy – co to za forma i jak go przygotować.	<ul style="list-style-type: none"> • Kulesza, W. i Doliński, D. (2020). <i>Jak pisać prace dyplomowe z psychologii</i>. Sopot: Smak Słowa. Część I. Rady ogólne • O APA po polsku: Harasimczuk, J., & Ciecuch, J. (2012). <i>Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA</i>. Wydawnictwo Liberi Libri. • Najczęściej zadawane pytania o APA (po angielsku): https://apastyle.apa.org/learn/faqs/index • Blog i poradnik o APA (po angielsku): https://apastyle.apa.org/blog
Wybór tematu eseju. Student/ka proponuje dwa tytuły eseju wraz z literaturą w wyznaczonej przez prowadzącego/-ą tematyce. Następnie w konsultacji z prowadzącym/-ą wybiera jeden temat i go doprecyzowuje.	
Udzielenie informacji zwrotnej do pierwszej wersji eseju – jedna konsultacja na studenta/-kę.	Literatura samodzielnie wyszukiwana przez studenta adekwatna do wybranego tematu eseju – co najmniej trzy źródła (artykuły z czasopism <i>peer-review</i> i monografie naukowe).

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja** (min-max)
Znajomość zasad pisania weryfikowana poprzez zadanie domowe, sprawdzian lub zadanie na zajęciach.	(5-10)
Przygotowanie tematu eseju wraz z proponowaną literaturą	(5-10)
<p>Finalny esej</p> <p>Na ocenę eseju studenta/-ki składa się ocena poziomu trzech kluczowych umiejętności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • umiejętności przekazywania informacji na piśmie, • umiejętności korzystania ze źródeł naukowych, • umiejętności krytycznego myślenia. <p>Szczegółowe kryteria punktacji za esej przedstawione są w rubryce kryteriów oceny. Student/ka, który/-a za swój esej nie uzyska minimalnej wymaganej liczby punktów (33), może go poprawić w terminie dwóch tygodni od otrzymania oceny.</p>	(33-66)
<p>Nieterminowość</p> <p>Student/ka, który/-a nie odda finalnego eseju w terminie, ma dwa tygodnie na dostarczenie pracy. Traci jednak możliwość poprawy finalnej wersji swojego eseju i 10 punktów za nieterminowość. Praca spóźniona o więcej niż dwa tygodnie, nie zostanie przyjęta, a sam/-a student/ka nie zaliczy zajęć.</p>	-10

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

SEMESTR IV

Nazwa przedmiotu: Psychopatologia

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordinator przedmiotu	dr n. społ. Aneta Kiwnik-Dahm akiwnik-dahm@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/24	
ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna pojęcia psychopatologii ogólnej i szczegółowej, etiologię i patogenezę oraz epidemiologię zaburzeń psychicznych. • Student zna współczesne modele zdrowia, co pozwala na określenie uwarunkowań i możliwości poprawy jakości życia osób ujawniających problemy ze zdrowiem psychicznym. • Student zna osiągnięcia i obszary kontrowersji związane z prewencją, diagnozowaniem i pomocą psychologiczną udzielaną osobom zgłaszającym problemy ze zdrowiem psychicznym. 	PS1_W16 PS1_W17

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu psychopatologii do rozpoznawania i wyjaśniania trudności psychologicznych. Potrafi określić, kiedy zagrażają one zdrowiu psychicznemu, • Student potrafi wskazać adekwatne do tych trudności formy pomocy, • posługuje się podstawową terminologią stosowaną w psychologii i jej subdyscyplinach, zarówno w mowie, jak i w piśmie, 	PS1_U1 PS1_U4
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykazuje się odpowiedzialnością za własne decyzje na rzecz dobra osób ujawniających problemy ze zdrowiem psychicznym. • poddaje krytycznej ocenie swoją wiedzę i umiejętności, a także postawy i zachowania • dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych • jest gotów do przestrzegania zasad etyki zawodowej i dbałości o wysoki standard działań profesjonalnych 	PS1_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
<p>Norma a psychopatologia. Psychopatologia ogólna Definicje normy. Kryteria patologii. Systemy klasyfikowania zaburzeń psychicznych (ICD-10/11 i DSM-5). Podstawowe pojęcia w psychopatologii: zaburzenia świadomości, spostrzegania, pamięci, uwagi, orientacji i myślenia. Zaburzenia procesów emocjonalnych i motywacyjnych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. DSM-5. Sopot: GWP. – rozdział 1, 2 • Cierpiatkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 1, 5
<p>Zaburzenia lękowe Obraz kliniczny, czynniki ryzyka i czynniki sprawcze. Lęk i strach- funkcja adaptacyjna i dezadaptacyjna. Zaburzenia lękowe w postaci fobii: fobie specyficzne i fobia społeczna, zespół lęku napadowego, zespół lęku uogólnionego, zaburzenia obsesyjno-kompulsyjne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 6 • Cierpiatkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 11
<p>Zaburzenia afektywne Obraz kliniczny, czynniki ryzyka i czynniki sprawcze. Zaburzenie afektywne jednobiegunowe: epizod depresyjny, depresja nawracająca, dystymia. Zaburzenie afektywne dwubiegunowe, cyklotymia. Problematyka samobójstw.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 7 • Cierpiatkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 8
<p>Zaburzenia psychotyczne Obraz kliniczny, czynniki ryzyka i czynniki sprawcze. Schizofrenia i jej postacie, zespoły urojeniowe i zespoły schizoafektywne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 7 • Cierpiatkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 9
<p>Zaburzenia osobowości. Obraz kliniczny, czynniki ryzyka i czynniki sprawcze. Klasyfikacja i typy zaburzeń osobowości (wiązka A, B, C). Czynniki sprawcze. Psychopatia vs antyspoleczne zaburzenie osobowości.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 10 • Cierpiatkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 10

<p>Zaburzenia związane z zażywaniem substancji psychoaktywnych. Obraz kliniczny, czynniki ryzyka i czynniki sprawcze. Zaburzenia spowodowane używaniem alkoholu, zaburzenia spowodowane używaniem substancji psychoaktywnych i halucynogennych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. DSM-5. Sopot: GWP. – rozdział 11 ● Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 7
<p>Zaburzenia odżywiania Kliniczne aspekty zaburzeń odżywiania. Czynniki ryzyka i czynniki sprawcze w zaburzeniach odżywiania.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 9 ● Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 13

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
<p>1. Norma a psychopatologia. Psychopatologia ogólna Definiowanie normy/ patologii. Podstawowe pojęcia w psychopatologii. Postępowanie diagnostyczne. Analiza pojęć na podstawie przypadków klinicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. DSM-5. Sopot: GWP. – rozdział 1, 2 ● Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 1, 5
<p>2. Zaburzenia lękowe Praca z opisami przypadków (wg treści realizowanych podczas wykładu). Analiza kryteriów diagnostycznych na podstawie ilustrujących dane zaburzenie przypadków klinicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 6 ● Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 11
<p>3. Zaburzenia afektywne Praca z opisami przypadków (wg treści realizowanych podczas wykładu). Analiza kryteriów diagnostycznych na podstawie ilustrujących dane zaburzenie przypadków klinicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 7 ● Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 8
<p>4. Zaburzenia psychotyczne Praca z opisami przypadków (wg treści realizowanych podczas wykładu). Analiza kryteriów diagnostycznych na podstawie ilustrujących dane zaburzenie przypadków klinicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 9 ● Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 9
<p>5. Zaburzenia osobowości. Praca z opisami przypadków (wg treści realizowanych podczas wykładu). Analiza kryteriów diagnostycznych na podstawie ilustrujących dane zaburzenie przypadków klinicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 10 ● Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 10
<p>6. Zaburzenia związane z zażywaniem substancji psychoaktywnych. Praca z opisami przypadków (wg treści realizowanych podczas wykładu). Analiza kryteriów diagnostycznych na podstawie ilustrujących dane zaburzenie przypadków klinicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. DSM-5. Sopot: GWP. – rozdział 11 ● Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 7
<p>7. Zaburzenia odżywiania Praca z opisami przypadków (wg treści realizowanych podczas wykładu). Analiza kryteriów diagnostycznych na</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Butcher, J.N., Hooley, J.N., Mineka, S. (2018). Psychologia Zaburzeń. Sopot: GWP. – rozdział 9 ● Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Warszawa: Scholar. – rozdział 13

podstawie ilustrujących dane zaburzenie przypadków klinicznych.	
---	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Wykład (Test wielokrotnego wyboru obejmujący zagadnienia poruszane na wykładzie oraz na ćwiczeniach.)	(31-60)
Ćwiczenia (Pisemna praca zaliczeniowa według wskazówek osoby prowadzącej zajęcia)	(21-40)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Psychologia różnic indywidualnych

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	150
Koordynator przedmiotu	dr Dorota Szczygieł dszczygiel@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący
wykład	30/24	
ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna podstawowe pojęcia stosowane do opisu różnic indywidualnych oraz klasyczne i współczesne koncepcje wyjaśniające różnice w podstawowych sferach funkcjonowania (w szczególności takich jak inteligencja i zdolności, temperament, osobowość, style poznawcze, twórczość). Student posiada wiedzę o związkach łączących psychologię różnic indywidualnych z innymi subdyscyplinami psychologii. Student zna wybrane metody do pomiaru różnic indywidualnych oraz zasady i ograniczenia związane z tym pomiarem. 	PS1_W14

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi wykorzystać wiedzę dotyczącą znaczenia zdolności, cech temperamentu i stylów do obserwacji, interpretacji i oceny zachowań człowieka. Student potrafi wykorzystać wiedzę dotyczącą adaptacyjnego znaczenia różnic indywidualnych do analizy i oceny zachowań człowieka, formułować propozycje zmian sytuacji lub zachowania. 	PS1_U1 PS1_U2 PS1_U3
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest świadomy możliwości, problemów i ograniczeń funkcjonowania osób o zróżnicowanym poziomie zdolności, różnych temperamentach czy stylach. Student jest przekonany o konieczności przestrzegania zasad etyki zawodowej w procesie diagnozowania różnic indywidualnych. 	PS1_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Paradygmat psychologii różnic indywidualnych Krótka historia badań nad różnicami indywidualnymi w psychologii. Przedmiot badań PRI. Determinanty różnic indywidualnych. Dziedziczność czy środowisko? Obszary praktycznego zastosowania wiedzy z zakresu PRI. Społeczny kontekst diagnozy RI – główne kontrowersje.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Rozdziały 1 i 3.
<p>2. Wprowadzenie w problematykę temperamentu Konstytucjonalne typologie temperamentu. Typologia Pawłowa jako fizjologiczna podstawa klasycznych temperamentów.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J., Zawadzki, B. (1998). Kwestionariusz Temperamentu PTS. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
<p>3. Teorie temperamentu skoncentrowane na dziecku Interakcyjna teoria temperamentu Thomasa i Chess: projekt NYLS, kategorie temperamentu i ich konstelacje, temperament a zaburzenia zachowania, temperament trudny, łatwy i „rozgrzewający się”. Rozwojowy model temperamentu. Koncepcja temperamentu zahamowanego i niezahamowanego. Behawioralno-genetyczna teoria temperamentu Bussa i Plomina (EAS): kryteria definicyjne cech temperamentalnych; struktura temperamentu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Rozdział 10.
<p>4. Teorie temperamentu skoncentrowane na człowieku dorosłym Biologiczna teoria poszukiwania doznań Zuckermana: struktura konstruktów, biologiczne podłoże, korelaty behawioralne. Regulacyjna teoria temperamentu (RTT) J. Strelaua: struktura i funkcjonalne znaczenie cech temperamentu. Pozytywny i negatywny afekt jako wymiary temperamentu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Rozdział 12.
<p>5. Inteligencja: definicje, struktura i pomiar Struktura inteligencji. Teorie czynników równorzędnych i teorie hierarchiczne. Triarchiczna teoria inteligencji. Formalna teoria inteligencji. Geneza różnic indywidualnych w zakresie</p>	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Rozdziały 4 i 8.

<p>inteligencji. Adaptacyjna rola inteligencji. Rodzaje testów inteligencji. Wady i ograniczenia diagnozy testowej. Etyczne aspekty diagnozy inteligencji.</p>	
<p>6. Inteligencja emocjonalna Czy emocje potrzebują inteligencji a inteligencja emocji? Modele IE. Koncepcja Petridesa i Furnhama (rola poczucia własnej skuteczności emocjonalnej). IE jako zespół zdolności (model Saloveya i Mayera). Struktura zdolności emocjonalnych. Doświadczeniowa i strategiczna IE: od rozpoznawania emocji do regulacji emocji. Czy możliwa jest inteligentna regulacja emocji? Wiedza o emocjach: skąd pochodzi i jakie jest jej znaczenie. Czy IE poddaje się pomiarowi? Czy IE można rozwijać?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Rozdziały 19 i 20.
<p>7. Pojęcie stylu poznawczego. Teorie twórczości Refleksyjność-impulsywność Kagana. Zależność-niezależność od pola Witkina. Style myślenia w koncepcji Sternberga. Diagnoza impulsywności-refleksyjności jako stylu poznawczego. Style poznawcze a funkcjonowanie człowieka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Rozdział 17.
<p>8. Teorie twórczości Twórczość a kreatywność. Pojęcia i kryteria twórczości (jawne i ukryte). Podstawowe założenia i twierdzenia modelu genploracji. Wgląd: cechy i poznawczy mechanizm. Indywidualne cechy twórców.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Rozdziały 22 i 23.
<p>9. Użyteczność wiedzy o różnicach indywidualnych w wyjaśnianiu zjawisk społecznych Wypalenie rodzicielskie jako wyzwania społeczne XXI wieku: znaczenie czynników kulturowych, społecznych i indywidualnych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Szczygieł, D. Wypalenie rodzicielskie – uwarunkowania i konsekwencje. Artykuł w recenzji. Zostanie udostępniony studentom w trakcie semestru.

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
<p>1. Wprowadzenie do tematyki różnic indywidualnych Aparat pojęciowy PRI (pojęcia cechy, stanu, typu, czynnika, wymiaru). Jaka jest różnica między pojęciem typu i cechy? Czy badania wykazujące brak spójności sytuacyjnej podważają celowość posługiwania się pojęciem cechy? Czy fakt istnienia różnic indywidualnych pozostaje w sprzeczności z zasadą równości społecznej?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Rozdział 2. ● Strelau, J. (1996). Psychologiczne różnice indywidualne i wynikające stąd konsekwencje społeczne. <i>Czasopismo Psychologiczne</i>, 2, 31-35.
<p>2. Kiedy zmienna osobowościowa jest predyktorem, a kiedy moderatorem? Różnice indywidualne jako moderator interakcji człowieka ze środowiskiem oraz predyktor określonych zachowań (na przykładzie teorii temperamentu EAS Bussa i Plomina). Wykorzystanie kwestionariusza EAS Bussa i Plomina w diagnozie indywidualnej i badaniach empirycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Oniszczenko, W. (1997). Kwestionariusz temperamentu EAS Arnolda H. Bussa i Roberta Plomina. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.
<p>3. Dlaczego nie ustają konflikty i spory? Różnorodność ludzi w światopoglądzie, wyznawanych wartościach i religijności. Wykorzystanie Kwestionariusza</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Boski, P. (2009). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Podręcznik psychologii międzykulturowej (rozd. 5, Schwartza

Wartości Schwartza (SVS) w diagnozie indywidualnej i badaniach empirycznych.	kulturowa mapa świata oparta na badaniach wartości, s. 169-202). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
4. Różnorodność ludzi w byciu z innymi I Style przywiązania – ich geneza oraz konsekwencje. Obraz przywiązania w trakcie życia zmienny czy stały? Zastosowanie wiedzy z zakresu teorii przywiązania do szerszego rozumienia podejmowanych przez ludzi decyzji.	<ul style="list-style-type: none"> ● Cervone, D., Pervin, L. A. (2010). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. (Teoria przywiązania, s. 173-181). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
5. Różnorodność ludzi w byciu z innymi II Przywiązanie jako charakterystyka różnicująca ludzi pod względem budowania interakcji społecznych. Wykorzystanie kwestionariuszy stylów przywiązania w diagnozie indywidualnej i badaniach empirycznych.	<ul style="list-style-type: none"> ● Plopa, M (2008). <i>Kwestionariusz stylów przywiązaniowych</i>. Podręcznik. Warszawa: VIZJA PRESS & IT. ● Kalka, D., Karcz, B. (w trakcie opracowania). <i>Polska adaptacja Inwentarza Przywiązania do Rodziców i Rówieśników (IPPA)</i>.
6. Cechy temperamentu i ich funkcjonalne znaczenie Regulacyjna teoria temperamentu. Wykorzystanie kwestionariusza FCZK w diagnozie indywidualnej i badaniach empirycznych.	<ul style="list-style-type: none"> ● Korczyńska, J. (2004). Temperamentalny czynnik ryzyka wypalenia zawodowego na przykładzie służby więziennej. W: J. Strelau (red.), <i>Osobowość a ekstremalny stres</i> (317-342). Gdańsk: GWP. ● Cyniak-Cieciura, M., Zawadzki, B., Strelau, J. (2016). <i>Formalna Charakterystyka Zachowania – Kwestionariusz Temperamentu: Wersja Zrewidowana</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
7. Testowy pomiar inteligencji Pomiar inteligencji. Wykorzystanie Neutralnego Kulturowo Testu Inteligencji (Cattell) i Testu Matryc Ravena w diagnozie indywidualnej i badaniach empirycznych.	<ul style="list-style-type: none"> ● Matczak, A., Martowska, K. (2013). <i>Neutralny Kulturowo Test Inteligencji - wersja 3 Raymonda B. Cattella i Alberty K. S. Cattell. CFT-3</i>. Podręcznik. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. ● Jaworowska, A., Szustrowa, T. (2000). <i>Testy Matryc Ravena w Wersji Standard. Formy: Klasyczna, Równoległa, Plus</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych.
8. Praktyczne znaczenie inteligencji Funkcje inteligencji. Szkoła. Praca zawodowa. Wykorzystanie testu Omnibus w diagnozie indywidualnej i badaniach empirycznych.	<ul style="list-style-type: none"> ● Nęcka, E. (2003). <i>Inteligencja. Geneza – struktura – funkcje</i>. Gdańsk: GWP. Rozdział 9. ● Jaworowska, A., Matczak, A. (2002). <i>Omnibus. Test inteligencji</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
9. Złość (gniew) w nauce i życiu codziennym. Pomiar złości w koncepcji Spielbergera i adaptacji Bąka (STAXI-2). Gniew/złość jako punkt wyjścia do zrozumienia postaw (wrogość/bierność) i zachowań (agresja/asertywność).	<ul style="list-style-type: none"> ● Bąk, W. (2016). <i>Pomiar stanu, cechy, ekspresji i kontroli złości</i>. Polska adaptacja kwestionariusza STAXI-2. <i>Polskie Forum Psychologiczne</i>, XXI (1), 93-122.
10. Inteligencja emocjonalna Temperamentalne i środowiskowe uwarunkowania inteligencji emocjonalnej. Wykorzystanie kwestionariusza inteligencji emocjonalnej INTE w diagnozie indywidualnej i badaniach empirycznych.	<ul style="list-style-type: none"> ● Matczak, A., Knopp, K., (2013). <i>Znaczenie inteligencji emocjonalnej w funkcjonowaniu człowieka</i>. Warszawa: Liberi Libri. Rozdział 3 (strony: 64-75). ● Jaworowska, A., Matczak, A. (2008). <i>Kwestionariusz inteligencji emocjonalnej</i>

	INTE. Podręcznik. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
<p>11. Strategie i style radzenia sobie ze stresem Styl a strategie i proces radzenia sobie ze stresem. Style radzenia sobie ze stresem w ujęciu Endlera i Parkera. Wykorzystanie kwestionariusza CISS w diagnozie indywidualnej i badaniach empirycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Rozdział 18. ● Strelau, J., Jaworska, A., Wrześniewski, K. i Szczepaniak, P. (2007). Kwestionariusz Radzenia Sobie w Sytuacjach Stresowych CISS. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych.
<p>12. Podsumowanie zajęć Podsumowanie podejmowanej tematyki różnic indywidualnych i ich znaczenie w życiu codziennym, praktyce psychologicznej i badaniach psychologicznych na podstawie wykorzystanych testów na zajęciach. Kolokwium z całości zajęć.</p>	Pytania testowe i opisowe przygotowane przez osoby prowadzące na podstawie literatury. Opracowane danych kwestionariuszowych przez osoby chętne.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)

61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)

71 – 80 – oznacza 4 (dobry)

81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)

91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe na ćwiczeniach)	Punkcja* (min-max)
<p>Wykład Test w sesji letniej (test wielokrotnego wyboru)</p>	(21-40)
Trzy zadania zaliczeniowe (realizowane w ramach ćwiczeń) (kolokwium jest obowiązkowe)	(30-60)
<p>Ćwiczenia (1) Kolokwium na koniec semestru. Pytania testowe i opisowe (problemowe).</p>	(21-40)
<p>Ćwiczenia: (2) Krótkie nagranie audio/video (tutorial/podcast) wykorzystujące wiedzę teoretyczną nt. wybranego zagadnienia z różnic indywidualnych i ukazanie jego zastosowania w codziennym życiu.</p>	(0-10)
<p>Ćwiczenia: (3) Stworzenie krótkiego opisu interpretacyjnego do wykonanej diagnozy indywidualnej na podstawie testów wykorzystanych na zajęciach.</p>	(0-10)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Podstawy psychometrii

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	II
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/24	
ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia. Student:	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> ma podstawową wiedzę dotyczącą konstrukcji, oceny jakości, zasad interpretacji oraz zastosowania psychometrycznych narzędzi diagnostycznych. ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych oraz etyki zawodowej; zna prawne, organizacyjne i etyczne uwarunkowania wykonywanej działalności zawodowej 	PS1_W22 PS1_W25
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> potrafi zinterpretować wyniki badania testowego potrafi korzystać z norm potrafi tworzyć przedział ufności dla wyniku otrzymanego potrafi dokonać oceny jakości pomiaru psychologicznego 	PS1_U1 PS1_U2 PS1_U2 PS1_U2

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce psychologicznej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań psychologicznych • jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzega zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań psychologicznych 	PS1_K1 PS1_K2 PS1_K3 PS1_K9 PS1_K9
------------------------------	---	--

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Podstawowe pojęcia w psychometrii Pomiar psychologiczny, testy, dobroć psychometryczna, rzetelności i trafności testów, normy. Narzędzia diagnozy psychologicznej. Diagnoza kliniczna. Diagnoza algorytmiczna. Przedstawienie procesu wnioskowania psychometrycznego. Funkcje testów. Elementarne składniki testu. Kardynalne cechy dobrego testu.</p> <p>2. Klasyfikacja i historia testów psychologicznych. Literatura i źródła na temat testów Definicja testu psychologicznego. Rodzaje testów: standaryzowane vs. niestandaryzowane; s indywidualne vs. grupowe; szybkości vs. mocy; obiektywne vs. nieobiektywne; słowne vs. bezsłowne; właściwości poznawcze vs. właściwości afektywne; zorientowane na normy vs. zorientowane na kryterium. Rodzaje testów: testy wykonania; Kwestionariusze=miary samoopisowe; Testy zachowania. Testy jedno- i wielowymiarowe. Intraindywidualna diagnoza różnicowa. Historia najbardziej popularnych testów. Czasopisma psychometryczne. Polskie zasoby testów.</p> <p>3. Psychologiczne, metodologiczne, psychometryczne i etyczne uwarunkowania testowania psychologicznego Uwarunkowania diagnostyki testowej (algorytmicznej). Kontekst psychologiczny diagnozy. Kontekst psychometryczny diagnozy. Kontekst metodologiczny diagnozy. Kontekst etyczny diagnozy. Prawa osób diagnozowanych: prawo do wyrażenia świadomej zgody na badanie testem; prawo do informacji o wynikach testowania; prawo do minimalizowania skutków etykietowania; prawo do zachowania tajemnicy o wynikach testowania; prawo do prywatności. Testy w postępowaniu sądowym. Testy – potrzeby rynku i oczekiwania klientów.</p> <p>4. Podstawy teorii pomiaru w psychologii. Pomiar różnicowy w psychologii. Pojęcie cechy. Założenie o normalności rozkładu cech podstawą klasycznej teorii testów. Charakterystyka rozkładu normalnego. Jak konstruuje się idealną interwałową psychometryczną "linijkę"? Pomiar ilościowy w psychologii i błąd pomiaru. Wariancja testu a wariancja pozycji.</p> <p>5. Rzetelność pomiaru testowego. Podstawy teorii rzetelności testów psychologicznych Źródła błędów pomiaru. Błąd losowy. Teorie rzetelności pomiaru testowego: Klasyczna Teoria Testów (KTT); Teoria Wyników Generycznych; Teoria Odpowiadania na Pozycje Testowe. Podstawowe założenia Klasycznej Teorii Testów. Interpretacja współczynnika rzetelności. Interpretacja błędu standardowego pomiaru. Zastosowania koncepcji testów równoległych. Teoria Uniwersalizacji. Metody szacowania rzetelności pomiaru testem: oparte o</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Hornowska, E. (2021). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka.</i> Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

<p>szacowanie zgodności wewnętrznej; oparte o szacowanie stabilności czasowej; Metoda testów równoległych. Czynniki wpływające na stabilność czasową skal osobowości. Uwarunkowania rzetelności testu. Umowne kryteria akceptacji rzetelności pomiaru testem. Rodzaj testu a wybór metody szacowania rzetelności. Wykorzystanie oszacowania rzetelności testu: standardowy błąd pomiaru wyników otrzymanych; standardowy błąd estymacji wyniku prawdziwego. Wyznaczanie przedział ufności dla wyniku prawdziwego. Zastosowanie standardowych błędów pomiaru. Standardowy błąd różnicy interindywidualnej. Standardowy błąd różnicy intraindywidualnej.</p> <p>6. trafność pomiaru testowego. Rodzaje trafności Pojęcie trafności. Trafność w KTT. Trafność a rzetelność pomiaru. Źródła wariancji przy analizie rzetelności i trafności. Rodzaje trafności: trafność treściowa, trafność kryterialna (prognostyczna i diagnostyczna) oraz trafność teoretyczna. Sposoby badania trafności treściowej. Sposoby badania trafności kryterialnej. Sposoby badania trafności teoretycznej: analiza różnic międzygrupowych, analiza macierzy korelacji, analiza czynnikowa, analiza struktury wewnętrznej testu, analiza zmian nieprzypadkowych wyników testu, analiza procesu rozwiązywania testu.</p> <p>7. Zniekształcenia, biasy i tendencyjności w testowaniu psychologicznym Pojęcie stronniczość testów. Źródła stronniczości testu. Stronniczość testu a trafność treściowa. Stronniczość testu a trafność prognostyczna. Stronniczość testu a trafność teoretyczna. Techniki szacowania stronniczości testu. Czynniki zniekształcające wyniki testowe: zgadywanie, style odpowiadania, tendencyjne udzielanie odpowiedzi społecznie aprobowanych albo społecznie nieaprobowanych.</p> <p>8. Normalizacja wyników testu Pojęcie normy psychometrycznej. Normy testowe: wyniki progowe i normy bazujące na rozkładzie wyników testu. Interpretacja normatywna. Znaczenie grupy odniesienia. Normy rangowe: skala centylowa. Zalety i wady skali centylowej. Normy równoważnikowe (rozwojowe). Normy standardowe: skala z; transformacje skali z; skala stenowa; skala staninowa; skala tetronowa; skala tenowa; skala ilorazu inteligencji. Wybór skali normalizacyjnej. Kryteria wyboru skali normalizacyjnej. Normalizacja rozkładu wyników surowych. Sposób obliczania procedury normalizacji.</p> <p>9. Interpretacja wyników testowych. Krytyczny przegląd źródeł testów psychologicznych Rodzaje interpretacji wyników testowych: interpretacja kliniczna, interpretacja statystyczna. Struktura podręcznika do testu: prezentacja teoretycznych podstaw testu; opis procedury konstrukcji i walidacji testu; opis danych ilustrujących rzetelność i trafność pomiaru (wraz z charakterystyką osób); opis procedury praktycznego stosowania testu i obliczania wyników; opis procedury interpretacji wyników testu; tabelaryczne zestawienia normalizacyjne.</p> <p>10. Analiza czynnikowa w psychometrii</p>	
---	--

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. Postępowanie diagnostyczne „krok po kroku”, począwszy od celu diagnozy poprzez dobór narzędzi po informację zwrotną, reguły oceny narzędzi diagnostycznych, kwestie etyczne. 2. Pojęcie trafności treściowej, ćwiczenia w formułowaniu i ocenie pozycji testowych. 3. Praca ze zbiorem danych: edycja zbiorów danych; rekodowanie zmiennych na inne zmienne; obliczanie wyników skalowych (sum i średnich z wybranych zmiennych). 	<ul style="list-style-type: none"> • Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. • Łaguna, M., Lachowicz-Tabaczek, K., & Dzwonkowska, I. (2007). Skala samooceny SES Morrisa Rosenberga–polska adaptacja

<ol style="list-style-type: none"> 4. Analizy jakości pozycji testowych, ćwiczenia z pakietem SPSS lub/i Jamovi. 5. Tworzenie norm na podstawie rozkładu wyników surowych w próbie normalizacyjnej. 6. Analiza czynnikowa, ćwiczenia z pakietem SPSS lub/i Jamovi. 7. Praktyczny sprawdzian umiejętności. 8. Prezentacja kwestionariusza Skala Samooceny Rosenberga, budowa przedziałów ufności metodą uproszczoną, stosowanie norm, analiza danych korelacyjnych dokumentujących trafność. 9. Prezentacja testu inteligencji lub zdolności, budowa przedziałów ufności, stosowanie norm, analiza profilowa. 10. Rodzaje testów inteligencji (Bateria testów APIS-Z(R) jako przykład narzędzia przeznaczonego do grupowego pomiaru inteligencji. Składniki inteligencji skryształizowanej na przykładzie Baterii testów APIS-Z(R).) 11. Techniczne umiejętności osoby diagnozującej (Ćwiczenia praktyczne z podręcznikiem testowym. Powody ujednolicania procedury badania. Skutki odstępstw od standardowej procedury. Wyniki surowe a wyniki stenowe. Analiza profilowa.) 12. Obliczanie i interpretacja wyników badania APIS-Z(R) (Analiza przypadków. Korzyści, ograniczenia i problemy związane z diagnozowaniem funkcjonowania intelektualnego człowieka. Etyczne aspekty diagnozy inteligencji.) 13. Praktyczne zastosowanie APIS-Z(R) (Analiza przypadków. Praca w grupach.) 14. Sprawdzian umiejętności – zaliczenie (Pisemny sprawdzian umiejętności obliczania wyników badania Baterią testów APIS-Z(R). Praca indywidualna.) 15. Interpretacja wyników badania Baterią testów APIS-Z(R) – zaliczenie (Przygotowanie raportu z badania APIS-Z(R). Praca w grupach.) 	<p>metody. <i>Psychologia Społeczna</i>, 2(4), 164-176. https://www.researchgate.net/publication/285640590_Skala_Samoooceny_SES_Morrisa_Rosenberga_-_polska_adaptacja_metody</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dzwonkowska, I., Lachowicz-Tabaczek, K., i Łaguna, M. (2008). <i>Samooocena i jej pomiar: SES: polska adaptacja skali SES M. Rosenberga: podręcznik</i>. Pracownia Testów Psychologicznych. https://www.practest.com.pl/files/SES_arkusz.pdf • Matczak, A., Wujcik, R., Stańczak, J., Jaworowska, A., Wrocławska-Warchała, E. (2020). <i>APIS-Z(R). Bateria testów. Wersja zrewidowana. Podręcznik</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> • Matczak, A. (1994). <i>Diagnoza intelektu</i>. Warszawa: Wydawnictwo Inst. Psych. PAN.
--	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 41 do 80 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 73 punktów do 80 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 65 punktów do 72 punktów
Dobra (4,0)	- od 57 punktów do 64 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 49 punktów do 56 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 41 punktów do 48 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 41 punktów

Nazwa elementu składowego	Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Wykład	Testowy sprawdzian wiedzy i umiejętności	(21-40)
Ćwiczenia	Praktyczny sprawdzian z edycji zbiorów, analizy jakości pozycji testowych oraz tworzenia norm.	(2-5)

	Pisemna praca grupowa: tworzenie definicji konstruktów oraz 20 pozycji kwestionariuszowych będących operacjonalizacją tej definicji	(2-5)
	Praca pisemna: opracowanie wyników samobadania Skalą Samooceny Rosenberga (wynik surowy, wynik standaryzowany, estymacja przedziałowa wyniku standaryzowanego, interpretacja uzyskanego wyniku)	(2-5)
	Przygotowanie raportu z badania Baterią testów APIS-Z(R) . Praca w grupach.	(3-9)
	Pisemny sprawdzian. Praca indywidualna sprawdzająca umiejętności w zakresie obliczania i interpretacji wyników badania inteligencji Baterią testów APIS-Z(R).	(10-16)

*uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Rozmowa psychologiczna: projekt indywidualny

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	II
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Anna Strużyńska-Kujałowicz astruzynska-kujalowicz@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
ćwiczenia	24/18	
projekt	10/10	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	Student: <ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie pojęcia związane z komunikacją interpersonalną oraz teorie opisujące i wyjaśniające zjawisko budowania dialogu. 	PS1_W19
Umiejętności	Student: <ul style="list-style-type: none"> formułuje problem praktyczny – cel rozmowy psychologicznej, planuje jej przebieg i podsumowanie. 	PS1_U3 PS1_U8

	<ul style="list-style-type: none"> planuje pracę własną w celu realizacji indywidualnego projektu rozmowy psychologicznej. 	
Kompetencje społeczne	Student: <ul style="list-style-type: none"> dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej dla realizacji wywiadu w praktyce. przestrzega zasad etyki w podejmowaniu rozmowy psychologicznej. 	PS1_K2 PS1_K9

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia i Projekt	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Wybór rozmówcy. Zawieranie kontraktu na rozmowę. Świadoma zgoda.	<ul style="list-style-type: none"> Zalewski, B. (2009). Kontrakt. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (102-113). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Etyczne aspekty prowadzenia rozmowy. Jasność komunikacji. Budowanie tzw. przymierza z rozmówcą.	<ul style="list-style-type: none"> Stemplewska-Żakowicz, K. (2009). Relacja diagnostyczna. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (27-53). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. Engel-Bernatowicz, A. (2009). Specyfika kontaktu w wywiadzie psychologicznym. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (54-80). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Trudne sytuacje i silne emocje w rozmowie.	<ul style="list-style-type: none"> Romanowska, K. <i>Opór i praca z oporem</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (188-214). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Techniki prowadzenia wywiadu psychologicznego. Pogłębione aktywne słuchanie.	<ul style="list-style-type: none"> Ustjan, S. <i>Narzędzia konwersacyjne. Rozróżnienia, klasyfikacje i badania</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (131-151). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Techniki prowadzenia wywiadu psychologicznego. Zaawansowane typy pytań.	<ul style="list-style-type: none"> Ustjan, S. <i>Narzędzia konwersacyjne. Zastosowania praktyczne podczas wywiadu diagnostycznego</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (152-187). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Planowanie rozmowy – moc danych i operacjonalizacje.	<ul style="list-style-type: none"> Stemplewska-Żakowicz, K. <i>Metoda wywiadu w psychologii</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 1. (31-89). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. Stemplewska-Żakowicz, K. <i>Jak zrobić dobry wywiad</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 1. (90-110). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.

Interpretacja rozmowy – analiza mocy uzyskanych danych.	<ul style="list-style-type: none"> Grzesiak-Feldman, M. <i>Kilka słów o sztuce interpretacji</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 1. (117-128). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Informacje zwrotne – kiedy i jak udziela się ich po rozmowie.	<ul style="list-style-type: none"> Zalewski, B. <i>Informacje zwrotne</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (215-239). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Konsultacje planu rozmowy – 1-2 konsultacje na studenta/-kę.	<ul style="list-style-type: none"> Engel-Bernatowicz, A. <i>Diagnosta jako instrument własnej pracy</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (240-269). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Konsultacje planu rozmowy – 1-2 konsultacje na studenta/-kę.	<ul style="list-style-type: none"> Engel-Bernatowicz, A. <i>Diagnosta jako instrument własnej pracy</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (240-269). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Konsultacje planu rozmowy – 1-2 konsultacje na studenta/-kę.	<ul style="list-style-type: none"> Engel-Bernatowicz, A. <i>Diagnosta jako instrument własnej pracy</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (240-269). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Spotkanie podsumowujące. Omówienie złożonych prac, analiza najczęściej popełnianych błędów. Rozmowa ze studentami na temat ich wrażeń z przeprowadzenia rozmowy.	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Ocena planu rozmowy wraz z kontraktem na rozmowę.	5-10
Rozmowa psychologiczna (oceniana na podstawie nagrania, transkryptu i raportu pisemnego). Na ocenę składa się ocena poziomu trzech kluczowych umiejętności:	46-90

<ul style="list-style-type: none"> • umiejętności przygotowania do rozmowy, • umiejętności prowadzenia rozmowy, • umiejętności analizy i interpretacji rozmowy. <p>Student/ka, który/-a za zadanie nie uzyska minimalnej wymaganej liczby punktów (46), może ją poprawić w terminie dwóch tygodni od otrzymania oceny.</p>	
---	--

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w rubryce jest warunkiem zaliczenia składowej.

Fakultet humanistyczny/psychologiczny: Psychologia ewolucyjna

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywny
Forma studiów	stacjonarny/niestacjonarny
Rok studiów	II
Semestr (zimowy lub letni)	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	75
Koordinator modułu: imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, adres e-mail	dr hab. Aleksandra Szymków-Sudziarska, prof. USWPS aszymkow-sudziarska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30/18	

Zakres efektu	Po zakończeniu modułu i potwierdzeniu osiągnięcia efektów kształcenia:	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student ma pogłębioną wiedzę z zakresu podstawowych zagadnień psychologii ewolucyjnej • Student potrafi interpretować zachowania człowieka z perspektywy funkcjonalnej 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych; 	PS1_U4
Kompetencja społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PS1_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Opis treści kształcenia	Literatura
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawy psychologii ewolucyjnej 2. Ewolucja człowieka 3. Selekcja naturalna, seksualna, adaptacje 4. Życie płciowe i wybór partnera 5. Biologiczne wyznaczniki atrakcyjności 6. Rola hormonów w rozumieniu zjawisk psychologicznych 7. Rodzicielstwo i pokrewieństwo 8. Życie w grupie 9. Teorie unikania pasożytów 10. Psychologia ewolucyjna w psychologii społecznej, poznawczej, klinicznej 11. Kultura, religia, sztuka w perspektywie ewolucyjnej 	<ul style="list-style-type: none"> ● Buss, D. (2003). <i>Psychologia ewolucyjna</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. ● Dawkins, R. (2000). <i>Samolubny gen</i>. Prószyński i S-ka. ● Dunbar, R. (2013). <i>Nowa historia ewolucji człowieka</i>. Copernicus Center Press ● Pawłowski, B. (2009). <i>Biologia atrakcyjności człowieka</i>. Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego. ● de Wall, F. (2019). <i>Ostatni uścisk Mamy</i>. Copernicus Center Press

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia modułu należy osiągnąć od 16 punktów do 30 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 27 punktów do 30 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 25 punktów do 26 punktów
Dobra (4,0)	- od 22 punktów do 24 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 19 punktów do 21 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 16 punktów do 18 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 16 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Sprawdzian testowy	(16-30)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Fakultet humanistyczny/psychologiczny: Psychologia rozwoju społeczno-moralnego

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
Rok studiów	2, 3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordynator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	mgr Katarzyna Myślińska-Szarek

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna wyzwania współczesności, z którymi mierzą się nauki humanistyczne i społeczne; • Student zna współczesne wyniki badań z zakresu rozwoju społeczno-moralnego dzieci oraz główne teorii na temat rozwoju społecznego i moralnego. 	

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych; 	PS1_U4
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PS1_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Tematy zajęć - treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Ewolucyjne podstawy zachowań społecznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> specyfika badań z zakresu psychologii ewolucyjnej, czyli skąd wiemy dlaczego jesteśmy jacy jesteśmy, (bardzo) krótka historia gatunku Homo Sapiens oraz klasyfikacja naszych najbliższych genetycznie krewnych, dlaczego jesteśmy zwierzętami społecznymi i czym w tym zakresie różnimy się od małp człekokształtnych. 	<ul style="list-style-type: none"> De Wall, F. (2016). <i>Bystre Zwierzę. Czy jesteśmy dość mądzy żeby zrozumieć mądrość zwierząt?</i> Copernicus Centre: Kraków.
<p>Komunikacja jako podstawa budowania relacji społecznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> komunikacja dwustronna i wielostronna, u małp i ludzi, różnice i podobieństwa wskazywanie i komunikacja gestami, język i jego znaczenie w rozwoju funkcji społecznych. 	<ul style="list-style-type: none"> Tomasello, M. (2019). <i>Becoming human. A theory of ontogeny</i>. The Belknap Press of Harvard University Press: Massachusetts, ss. 91-134 Tomasello, M., J. Call, & Gluckman, A. (1997). The comprehension of novel communicative signs by apes and human children. <i>Child Development</i>, 68, 1067–81. Tomasello, M., J. Call, Nagell, K., Olguin, R., & Carpenter, M. (1994). The learning and use of gestural signals by young chimpanzees: A trans-generational study. <i>Primates</i> 37, 137–54.
<p>Zachowania prospołeczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> dzielenie się zasobami: czy dzieci i małpy są zawsze egoistyczne, czy w każdej kulturze „po równo” oznacza to samo? pocieszanie: czy pocieszanie jest zawsze bezinteresowne? pomaganie: czy małe dzieci trzeba uczyć pomagania innym? 	<ul style="list-style-type: none"> De Wall, F. (2015). <i>Małpa w każdym z nas. Dlaczego seks, przemoc i życzliwość są częścią natury ludzkiej?</i> Copernicus Centre: Kraków. Ss. 239-294 Tomasello, M. (2019). <i>Becoming human. A theory of ontogeny</i>. The Belknap Press of Harvard University Press: Massachusetts, ss. 219-275
<p>Współpraca:</p> <ul style="list-style-type: none"> czy sprawiedliwość społeczna jest typowo ludzkim wynalazkiem? <i>joint commitment i shared intentionality</i> jako specyficznie ludzkie cechy współpracy. 	<ul style="list-style-type: none"> Tomasello, M. (2016). <i>Historia naturalna ludzkiego myślenia</i>. Copernicus Centre Press: Kraków, ss. 62 – 214 Tomasello, M. (2019). <i>Becoming human. A theory of ontogeny</i>. The Belknap Press of Harvard University Press: Massachusetts, ss. 219-249

Poczucie moralności i tożsamość moralna: <ul style="list-style-type: none">• po co zwierzętom empatia i czy mały się wstydzą?• moralność: wrodzona czy wyuczona? Współczesne podejście do rozwoju moralnego dzieci.	<ul style="list-style-type: none">• Tomasello, M. (2019). <i>Becoming human. A theory of ontogeny</i>. The Belknap Press of Harvard University Press: Massachusetts, ss. 275-297• Bloom, P. (2015). <i>To tylko dzieci. Narodziny dobra i zła</i>. Smak słowa: Sopot. ss. 15-39
--	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od **14** punktów do **27** punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5.0)	od 26 do 27 punktów
Dobra plus (4.5)	od 23 do 25 punktów
Dobra (4.0)	od 20 do 22 punktów
Dostateczna plus (3.5)	od 17 do 19 punktów
Dostateczna (3.0)	od 14 do 16 punktów
Niedostateczna (2.0)	poniżej 14 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)
Praca pisemna: Rozbudowane streszczenie artykułu naukowego związanego z tematyką zajęć.	14-27

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

SEMESTR V

Nazwa przedmiotu: Psychologia kliniczna i zdrowia

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	<u>stacjonarne/niestacjonarne</u>
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	Dr Marta Jackowska mjackowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	30/18	
ćwiczenia	24/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna obszar zainteresowań psychologii klinicznej i zdrowia. Potrafi wskazać na różnice między dziedziną psychologii klinicznej i psychologii zdrowia a dziedzinami pokrewnymi. Zna teorie zdrowia psychicznego i somatycznego w kontekście kierunków i podejść w psychologii klinicznej i zdrowia. Zna dziedziny zastosowań psychologii klinicznej i zdrowia. 	PS1_W16 PS1_W17

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi opisać sytuację, w której potrzebna jest pomoc psychologiczna z różnych perspektyw teoretycznych. Potrafi wskazać w jakich sytuacjach niezbędna jest pomoc psychologiczna. Potrafi określić rodzaj pomocy najbardziej właściwy w danej sytuacji. Potrafi odróżnić kompetencje psychologa od kompetencji lekarza i innych specjalistów dziedzin pokrewnych, przy czym wykazuje postawę współpracy z zespołem. 	PS1_U1 PS1_U4
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Jest uwrażliwiony na zagadnienia etyczne związane z działalnością psychologa w obszarze psychologii klinicznej i zdrowia. 	PS1_K2 PS1_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
<p>1. Podstawy psychologii klinicznej i zdrowia, w tym podstawy praktyki opartej o dowody empiryczne. (prowadzący: Dr Marta Jackowska; Dr Agnieszka Trawicka)</p> <p>Czym jest psychologia zdrowia i jakie są jej główne cele? Studenci poznają okoliczności i powody, które przyczyniły się do powstania psychologii zdrowia jako odrębnej dziedziny psychologii. Poznamy co odróżnia psychologię zdrowia od pokrewnych dziedzin jak medycyna behawioralna, jak również podstawowe zagadnienia dotyczące samej definicji psychologii zdrowia i jej twórców. Czym jest psychologia kliniczna? Psychologia kliniczna zostanie przedstawiona jako dziedzina badań i praktyki. Studenci poznają teoretyczne i metodologiczne podstawy psychologii klinicznej, pojęcie normy, normalności i zdrowia. Przedstawione zostaną również standardy diagnostyczne EBA/EBM.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Cierpiatkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz.I, rozdz. 1-5) Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN. (Rozdz.1 i 2)
<p>2. Koncepcje i pojęcie zdrowia i choroby w psychologii oraz naukach pokrewnych. Modele i podejścia stosowane w psychologii klinicznej i zdrowia. (prowadzący: Dr Marta Jackowska; Dr Agnieszka Trawicka)</p> <p>Co to jest zdrowie? W tym cyklu wykładów studenci zapoznają się z głównymi tendencjami definiowania zdrowia (np. zdrowie biologiczne, duchowe) w celu pokazania, jaki ma to wpływ na przebieg badań naukowych i praktykę. Przedstawiony zostanie model salutogenetyczny i jego znaczenie dla psychologii zdrowia. Studenci poznają kierunki i podejścia w psychologii klinicznej (m.in. poznawcze, behawioralne, humanistyczne, systemowe, współczesna psychoanaliza). Studentom zostaną także przedstawione główne modele zdrowia i choroby stosowane w psychologii zdrowia i dziedzinach pokrewnych, na przykład, model biomedyczny, model biopsychospołeczny, model holistyczny.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Cierpiatkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. II: rozdz.: 6-9) Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i>. Wydanie nowe. Warszawa: PWN. (Rozdz. 3 4, 5, 11)
<p>3. Dziedziny zastosowań psychologii klinicznej, w tym rola diagnozy w psychologii klinicznej. (prowadzący: Dr Agnieszka Trawicka)</p> <p>W cyklu wykładów dotyczących psychologicznej diagnozy klinicznej poznamy: modele diagnozy, metody stosowane w psychologicznej diagnozie klinicznej oraz elementy postępowania diagnostycznego. Zostaną także przedstawione dziedziny zastosowań psychologii</p>	<ul style="list-style-type: none"> Cierpiatkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN. (cz. III, rozdz. 10-13 oraz cz. V, rozdz.: 22-27) Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i>. Wydanie nowe. Warszawa: PWN. (Rozdz. 16)

<p>klinicznej (m.in.: kliniczna psychologia zdrowia, psychologia kliniczna seniorów, psychologia sądowa).</p>	
<p>4. Promocja zdrowia i prewencja choroby: badania i praktyka. (prowadzący: Dr Marta Jackowska) Jaką rolę pełni teoria i badania naukowe w promocji zdrowia? W tym cyklu wykładów poznamy behawioralne (np. nawyki zdrowotne) i poznawcze (np. poczucie własnej skuteczności) uwarunkowania zdrowia i choroby, których dokładne zbadanie i zrozumienie jest niezbędne dla promocji zdrowia i zapobieganiu chorobom. Studenci zostaną również zapoznani z głównymi modelami społecznej psychologii poznawczej (np. model HAPA Ralfa Schwarzera), w celu zademonstrowania kluczowej roli teorii i modeli naukowych dla programów promocji zdrowia.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe.</i> Warszawa: PWN. (Rozdz. 6, 7 i 8).
<p>5. Stres psychologiczny: teoria, badania i praktyka. (prowadzący: Dr Agnieszka Trawicka) W tym cyklu wykładów studenci zapoznają się ze współczesnymi ujęciami stresu oraz choroby w paradygmacie stresu psychologicznego. Poznamy specyficzne formy aktywności wobec stresu (radzenia sobie) oraz ich znaczenie dla następstw stresu. Studentom zostaną także przedstawione nowe kierunki w badaniach nad stresem i radzeniem sobie.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Cierpiatkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna.</i> Warszawa: Wydawnictwo PWN. (Rozdz. 24) • Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe.</i> Warszawa: PWN. (Rozdz. 9).
<p>6. Typy pomocy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych. (prowadzący: Dr Marta Jackowska) Jak psycholog zdrowia może pomóc ludziom chorym somatycznie? Celem wykładu jest wprowadzenie studentów do klinicznej psychologii zdrowia, która ma dwa główne nurty; jeden skupia się na roli czynników psychologicznych związanych z powstawaniem, przebiegiem i leczeniem chorób somatycznych. Drugi nurt psychologii klinicznej zajmuje się badaniem psychologicznych następstw choroby i reakcji emocyjnej na postawioną diagnozę, jak i badaniu czynników które pozwalają ludziom zaakceptować (lub nie) ich zmieniający się stan zdrowia. Ten dorobek naukowy i wiedza są wykorzystywane do niesienie pomocy psychologicznej ludziom chorym somatycznie lub cierpiących na zaburzenia somatyczne, na przykład, terapia bólu czy terapia kryzysowa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe.</i> Warszawa: PWN. (Rozdz. 17).

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
<p>Ćwiczenia będą poświęcone wybranym zagadnieniom z tematów omawianych na wykładach.</p>	
<p>1. Podstawy psychologii klinicznej i zdrowia, w tym podstawy praktyki opartej o dowody empiryczne.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Cierpiatkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna.</i> Warszawa: Wydawnictwo PWN PWN (cz.I, rozdz.1-5) • Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia. Wydanie nowe.</i> Warszawa: PWN. (Rozdz.1 i 2)
<p>2. Koncepcje i pojęcie zdrowia i choroby w psychologii oraz naukach pokrewnych. Modele i podejścia stosowane w psychologii klinicznej i zdrowia.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Cierpiatkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna.</i> Warszawa: Wydawnictwo PWN (cz. II: rozdz.: 6 - 9)

	<ul style="list-style-type: none"> Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i>. Wydanie nowe. Warszawa: PWN. (Rozdz. 3, 4, 5, 11)
3. Dziedziny zastosowań psychologii klinicznej, w tym rola diagnozy w psychologii klinicznej.	<ul style="list-style-type: none"> Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN. (cz. III, rozdz. 10-13 oraz cz. V, rozdz.: 22-27) Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i>. Wydanie nowe. Warszawa: PWN. (Rozdz. 16)
4. Promocja zdrowia i prewencja choroby: badania i praktyka.	<ul style="list-style-type: none"> Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i>. Wydanie nowe. Warszawa: PWN. (Rozdz. 6, 7 i 8).
5. Stres psychologiczny: teoria, badania i praktyka.	<ul style="list-style-type: none"> Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN. (Rozdz. 24) Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i>. Wydanie nowe. Warszawa: PWN. (Rozdz. 9).
6. Typy pomocy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych.	<ul style="list-style-type: none"> Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i>. Wydanie nowe. Warszawa: PWN. (Rozdz. 17).

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

- 51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)
- 61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)
- 71 – 80 – oznacza 4 (dobry)
- 81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)
- 91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Sprawdzian (test wielokrotnego wyboru, 40 pytań: 20 z zakresu psychologii klinicznej i 20 z zakresu psychologii zdrowia)	(31-60) [każda poprawna odpowiedź = 1.5 pkt.]
Kolokwium (30 pytań) Punkty za aktywności na zajęciach	(15-30) (5-10)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Psychologia pracy i organizacji

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	Stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Sylwiusz Retowski, prof. Uniwersytetu SWPS

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	24/12	
ćwiczenia	12/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student ma podstawową wiedzę na temat roli psychologii w zarządzaniu organizacją oraz ludźmi w organizacji. • Student ma podstawową wiedzę na temat zastosowań psychologii w biznesie. • Student ma podstawową wiedzę na temat psychospołecznych warunków pracy oraz wpływu tych warunków na funkcjonowanie ludzi w organizacji oraz funkcjonowanie organizacji jako całości. 	PS1_W2 PS1_W4 PS1_W7 PS1_W8

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi rozpoznać zjawiska negatywne w organizacji i zaproponować odpowiednie działania prewencyjne i interwencyjne • Student umie zaplanować działania komunikacyjne w oparciu o wiedzę psychologiczną 	PS1_U3
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student cechuje się zaangażowaniem w projektowaniu oddziaływań w obszarze pracy i organizacji oraz marketingu. • Student ma świadomość konieczności nieustannego doskonalenia swoich umiejętności oraz poszerzania swojej wiedzy. 	PS1_K2 PS1_K6

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
<p>Organizacja i kontekst jej funkcjonowania</p> <ul style="list-style-type: none"> • Organizacja w ujęciu zarządczym i psychologicznym • Kontekst kulturowy, polityczny i ekonomiczny funkcjonowania organizacji • Współczesny rynek pracy • Historia psychologii pracy i organizacji jako nauki oraz wyzwania stojące przed współczesną psychologią pracy i organizacji 	<ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdziały: 1, 3, 4, 5. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN
<p>Omówienie wybranych aspektów roli psychologa w kontekście procesów w całej organizacji. Podstawowe pojęcia z zakresu komunikacji marketingowej:</p> <ul style="list-style-type: none"> • czym jest marketing • decyzje marketingowe na podstawie modelu 4P • potrzeby klientów • segmentacja rynku • marketing w organizacjach non-profit • konsument w świecie wirtualnym - przegląd zagadnień 	<ul style="list-style-type: none"> • Kotler P. (2012). <i>Marketing</i>. Rozdział 8 – Rozpoznawanie segmentów rynku i wybór rynków docelowych.
<p>Omówienie wybranych aspektów roli psychologa w kontekście procesów w całej organizacji. Psychologia reklamy i konsumenta – wprowadzenie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • pojęcie reklamy i jej efekty • psychologia zachowań konsumenckich - podstawowe obszary • procesy psychiczne w zachowaniach konsumenckich • model AIDA i co z niego wynika • emocje w reklamie 	<ul style="list-style-type: none"> • Falkowski, A., Tyszka, T. (2009). <i>Psychologia zachowań konsumenckich – rozdział 4</i> dotyczący postaw konsumenckich.
<p>Omówienie wybranych aspektów roli psychologa w odniesieniu do pracowników organizacji :</p> <ul style="list-style-type: none"> • pozytywne zachowania pracownicze, • stres i jego konsekwencje • patologiczne zachowania pracownicze 	<ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdziały: 27. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN
<p>Etyczny biznes – CSR</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kontekst wewnętrzny – pracownicy (w tym mobbing) • Kontekst zewnętrzny – klienci 	<ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdział 2, 18, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

<ul style="list-style-type: none"> • Kontekst zewnętrzny – otoczenie społeczne • Kontekst środowiska naturalnego 	
<p>Kontrakt psychologiczny a przywiązanie do organizacji</p> <ul style="list-style-type: none"> • Przywiązanie do organizacji a przywiązanie do zawodu • Wzbudzanie przywiązania • Kontrakt psychologiczny 	<ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdział 24, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN
<p>Motywacja do pracy</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rola motywacji • Przegląd teorii motywacji 	<ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdział 26, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN
<p>Sytuacje trudne w miejscu pracy i sposoby reagowania</p> <ul style="list-style-type: none"> • Model EVLN • Inne sposoby radzenia sobie z sytuacjami problemowymi 	<ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdział 14, 16. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
<p>Kultura i klimat organizacyjny</p> <ul style="list-style-type: none"> - Typy kultur organizacyjnych - Wymiary z badania „The Globe” - Społeczne warunki pracy (zaufanie i relacje międzyludzkie w organizacji, kooperacja, rywalizacja) - praca zespołowa 	<ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdział 16. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN
<p>Organizacja odpowiedzialna społecznie - co to znaczy?</p> <ul style="list-style-type: none"> - pojęcie CSR - rodzaje działań CSR - badania w zakresie oddziaływania CSR 	<p>Do przeczytania i obejrzenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdział 18, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN - kto nie czytał na wykład • Kazojć, K. (2014). Koncepcja społecznej odpowiedzialności i jej obszary w organizacjach. <i>Studia i prace Wydziału Nauk Ekonomicznych i zarządzania</i>, nr 38, t 1. Link do publikacji: https://wneiz.pl/nauka_wneiz/sip/sip38-2014/SiP-38-t1-57.pdf • https://www.ted.com/talks/michael_porter_the_case_for_letting_business_solve_social_problems/transcript?language=pl
<p>Psychologia a marketing i zachowania ekonomiczne człowieka</p> <ul style="list-style-type: none"> - modele zachowań konsumentów - zastosowanie psychologii w decyzjach produktowych, cenowych, dystrybucji i komunikacji - co, dla kogo i jak - filary komunikacji marketingowej - segmentacja klientów 	<p>Do przeczytania i obejrzenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdział 29, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN • https://www.ted.com/talks/seth_godin_how_to_get_your_ideas_to_spread?language=pl
<p>Dopasowanie człowiek – środowisko i jego konsekwencje</p> <ul style="list-style-type: none"> - Różne sposoby rozumienia dopasowania - Model Hollanda w wersji rozszerzonej - Badanie kompetencji na podstawie próbek pracy 	<ul style="list-style-type: none"> • Czerw, A., Czarnota-Bojarska, J. (2016). Dopasowanie człowiek–środowisko i postawa wobec pracy jako motywatory zachowań organizacyjnych. <i>Psychologia</i>

	<p><i>Spółeczna</i>, 11(36), 8-19. Doi: 10.7366/1896180020163601</p> <ul style="list-style-type: none"> Retowski, S., Popławska A., Buczny J., Sterczyński R., Trzepiota M., Rocznińska M. (2014). <i>Metodyka badania kompetencji zawodowych na podstawie próbek pracy</i>, Wojewódzki Urząd Pracy w Gdańsku. S. 25-38.
<p>Pozytywne i negatywne zjawiska w pracy Dopasowanie do pracy i organizacji - przyczyny i konsekwencje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Cechy pracy/organizacji i cechy pracownika - Satysfakcja z pracy i zaangażowanie w pracę - Frustracja i stres <p>Wybrane negatywne zjawiska w pracy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stres zawodowy; pracoholizm; wypalenie zawodowe; dyskryminacja i mobbing; brak równowagi praca-życie 	<ul style="list-style-type: none"> Schulz, D., Schulz, S.E. (2015). <i>Psychologia a wyzwania dzisiejszej pracy</i>. R. 12. Warszawa: PWN
<p>Sprawiedliwość organizacyjna i jej konsekwencje</p> <ul style="list-style-type: none"> - Rozumienie sprawiedliwości - Jak formułowane są sądy o sprawiedliwości? - Jak powstaje poczucie sprawiedliwości/ niesprawiedliwości organizacyjnej? - Konsekwencje (nie)sprawiedliwości 	<ul style="list-style-type: none"> Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Rozdział 17. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

- 51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)
- 61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)
- 71 – 80 – oznacza 4 (dobry)
- 81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)
- 91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Pisemny sprawdzian wiedzy (zakres treści sprawdzianu zgodnie z wytycznymi koordynatora na Wydziale)	(26-52)
Dwa zadania zaliczeniowe (realizowane podczas ćwiczeń lub w domu). Za każdą pracę można otrzymać maksymalnie 23 bądź 25 punktów.	(25-48)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Psychologia edukacji

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Dorota Kalka dkalka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	24/12	
ćwiczenia	12/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna obszary i podejścia badawcze w psychologii edukacji. Student zna trudności edukacyjne i rozwojowe w procesie edukacji. 	PS1_W2 PS1_W4 PS1_W7 PS1_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi zidentyfikować podstawowe trudności edukacyjno-rozwojowe Student potrafi zaprojektować warsztat o wybranym celu edukacyjnym 	PS1_U3
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student ma świadomość konieczności nieustannego doskonalenia swoich umiejętności oraz poszerzania swojej wiedzy. 	

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
1. Swoistość i główne obszary psychologii edukacji: <ul style="list-style-type: none"> ● metody badawcze w psychologii edukacji ● proces uczenia się i nauczania 2. Rola i zadania psychologa szkolnego 3. Trudności edukacyjne i rozwojowe w procesie kształcenia. 4. Rola diagnozy psychologicznej w procesach edukacyjno-wychowawczych.	<ul style="list-style-type: none"> ● Czerniawska E., Ledzińska, M. (2011) <i>Psychologia nauczania. Ujęcie poznawcze</i>. Warszawa: PWN. (wybrane rozdziały) ● Kowalik, S. (red.) (2011). <i>Psychologia ucznia i nauczyciela. Podręcznik akademicki</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN (wybrane rozdziały) ● Kruszewski, K. (red.) (2017). <i>Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela. Podręcznik akademicki</i>. Warszawa: PWN (wybrane rozdziały) ● Niemierko, B. (2009). <i>Diagnostyka edukacyjna. Podręcznik akademicki</i>. Warszawa: PWN (wybrane rozdziały).
5. Uczenie się jako czynność: przyswajanie, odkrywanie, przeżywanie i działanie. 6. Zespół klasowy uczniów i społeczne uczenie się.	<ul style="list-style-type: none"> ● Niemierko, B. (2007). <i>Kształcenie szkolne. Podręcznik skutecznej dydaktyki</i>. Warszawa: WAIp, część I. ● Janowski, A. (2002). <i>Poznawanie uczniów w pracy wychowawczej</i>. Warszawa: Fraszka Edukacyjna.
7. Ocenianie osiągnięć uczniów i skala stopni szkolnych.	<ul style="list-style-type: none"> ● Niemierko, B. (2018). <i>Jak pomagać (a nie szkodzić) uczniom ocenianiem szkolnym</i>. Sopot: Smak Słowa.

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
1. Organizacja procesu uczenia się. Jak uczyć się/nauczać skutecznie. 2. Profilaktyka w procesie edukacji. 3. Projektowanie warsztatów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży. 4. Diagnozowanie trudności edukacyjno-rozwojowych (dysleksja, dyskalkulia itp.).	<ul style="list-style-type: none"> ● Kruszewski, K. (2017). <i>Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela. Podręcznik akademicki</i>. Warszawa: PWN (wybrane rozdziały) ● Lektury uzgodnione z wykładowcą dobrane do tematyki projektowanego warsztatu. ● Niemierko B. (2021). <i>Diagnostyka edukacyjna. Podręcznik akademicki</i>. Warszawa: PWN (wybrane rozdziały).
5. Zmiany społeczne i globalne kryzysy m.in. pandemia, wojna, kryzys klimatyczny; a proces edukacji. Zagrożenia i możliwe oddziaływania profilaktyczne wobec uczniów oraz kadry pedagogicznej. 6. Uczeń ze zdiagnozowanymi problemami natury psychicznej, wybrane: depresja, zaburzenia lękowe, zespół Aspergera, PTSD. 7. Kluczowe aspekty współpracy z nauczycielami, rodzicami oraz na linii rodzice - uczeń – nauczyciele/kadra pedagogiczna. 8. Kluczowe aspekty i różnice w procesach edukacji dzieci, młodzieży i osób dorosłych.	<ul style="list-style-type: none"> ● Adams K., Galanes G.J. (2008). <i>Komunikacja w grupach</i>. Warszawa: PWN (wybrane rozdziały) ● Ambroziak K., Kołakowski A., Siwek K. (2018). <i>Depresja nastolatków. Jak ją rozpoznać, zrozumieć i pokonać</i>. Gdańsk: GWP. ● Bandelow B. (2011) <i>Nieśmiałość, czym jest i jak ją pokonać</i>. Sopot: GWP. ● Bibik R. (2013). <i>Komunikacja interpersonalna w rodzinie i w szkole porady dla nastolatków i dorosłych</i>. Wrocław: Dolnośląski Ośrodek Polityki Społecznej. ● Dambach, K.E. (2008). <i>Mobbing w szkole. Jak zapobiegać przemocy grupowej</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. ● Huflejt-Łukasik M. (1994), <i>Podjęcie psychodynamiczne [w:] Psychoterapia. Szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problemy</i>, red. L. Grzesiuk, PWN, Warszawa, 405-420.

	<ul style="list-style-type: none"> ● Pyżalski, J. (2012). Agresja elektroniczna i cyberbullying jako nowe ryzykowne zachowania młodzieży. Kraków: Wydawnictwo Impuls. ● Schindlauer, D., Böhm J., Wladasch K., Frey V. (2005). Antydyskryminacja. Pakiet edukacyjny. Warszawa: Centralny Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli. ● Snel E. (2017). Daj przestrzeń i bądź blisko. Mindfulness dla rodziców i nastolatków. Warszawa: CoJaNaTo. ● Świącicka J. (2016). Uczeń z zespołem Aspergera. Praktyczne wskazówki dla nauczyciela. Kraków: Impuls. ● Wachowiak J., Rudnik M. (2020). Uczeń z zaburzeniami psychicznymi w szkole. Warszawa: Ośrodek Rozwoju Edukacji. ● Winter M. (2017). Zespół Aspergera. Co nauczyciel powinien wiedzieć. Warszawa: Fraszka edukacyjna.
--	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)

61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)

71 – 80 – oznacza 4 (dobry)

81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)

91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Sprawdzian testowy	(21-40)
I. Przygotowanie w podgrupach projektu warsztatów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży.	(18-36)
II. Obecność i aktywny udział w symulacji warsztatu profilaktycznego.	(12-24)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej..

Nazwa przedmiotu: Umiejętności osobiste

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120 godz
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	mgr Anna Hebenstreit-Maruszewska ahebenst@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna główne nurty psychologiczne związane z rozwojem osobistym. Zna możliwości zastosowania psychologii w obszarze rozwoju osobistego i wspierania siebie w rozwoju. 	PS1_W15
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka w zakresie potencjału do rozwoju. Potrafi samodzielnie zaplanować i zorganizować pracę wokół realizacji własnych celów rozwojowych. 	PS1_U8 PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów praktycznych w obszarze rozwoju osobistego. Zauważa pojawiające się możliwości rozwoju własnego oraz jest gotowy do ich wykorzystania zgodnie z zasadami etyki zawodowej i z dbałością o wysoki standard działań profesjonalnych. 	PS1_K2 PS1_K8

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Warsztat	Literatura obowiązkowa
<p>Temat 1 - 3 Rozwój osobisty. Umiejętności niezbędne do wspierania siebie w rozwoju. Definicje pojęcia rozwoju osobistego. Rozwój osobisty, a rozwój osobowości. Ku czemu chcemy się rozwijać? Co to znaczy rozwijać się?</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Carr, A. (2004). <i>Psychologia pozytywna</i> (rozdział 9, Pozytywna zmiana). Poznań: Zysk i S-ka Wydawnictwo. ● Oleś, P. K. (2011). <i>Psychologia człowieka dorosłego. Ciągłość – zmiana – integracja</i> (rozdział 1,3,7,8). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Temat 4 - 6 Rozwój – cele, zasoby, wartości Zasoby – podejście skoncentrowane psychologii pozytywnej i analitycznej. Elastyczność psychologiczna.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Kobylińska, D. (2009). Wywiad psychologiczny na potrzeby wspierania rozwoju osobowości. W: K. Katarzyna Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.). <i>Wywiad psychologiczny T3</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. ● Trzebińska, E. (2008). <i>Psychologia pozytywna</i> (s. 66-114). Warszawa: Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne.
<p>Temat 7 Rozwój – prężność psychiczna Kształtowanie się i rozwój odporności psychicznej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Ryś, M., Trzęsowska-Greszta, E. (2018). Kształtowanie się i rozwój odporności psychicznej. <i>Kwartalnik Naukowy</i>, 2(34), 164-196.
<p>Temat 8- 10 Trenowanie umiejętności zbierania informacji. Trening kontaktu służącego rozwojowi osobistemu. mgr Ewa Laus: Rozwój osobisty a coaching- praca z klientem oparta na zasobach mgr Mikołaj Górny: Trening budowania relacji służącej rozwojowi osobistemu z perspektywy humanistycznej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Drań-Ruszczak, K., Drązkowska-Zielińska, E. (2005). Podręcznik pomagania. cz II Warszawa: Academica.
<p>Temat 11- 12 Pojęcie rozwoju w koncepcjach psychologicznych: 1. Podejście psychodynamiczne 2. Podejście humanistyczno- egzystencjalne 3. Podejście poznawczo- behawioralne 4. Podejście systemowe</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Do wyboru do wykorzystania w referatach: Czabała, J.Cz. (2002). Kontrowersje wokół psychoterapii. [W:] Czynniki leczące w psychoterapii. Warszawa: Wyd. Naukowe PWN cz I (s.17-68) ● Prochaska, J.O., Norcross, J.C. (2006). Systemy psychoterapeutyczne. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia ● Grzesiuk, L.(2006). Psychoterapia. Szkoły, zjawiska i specyficzne problemy. Warszawa: Wyd. Naukowe PWN Część I i II ● Okun, B.F. (2002). Teoria pomagania. [w:] Skuteczna pomoc psychologiczna Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia (s.121-158)

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 52 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 54 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 54 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Punkty za pracę na warsztacie, udział w dyskusjach	(16-30)
Projekt – Mój potencjał	(16-30)
Każdy student przygotowuje analizę swojego potencjału (zasobów i słabych stron)	
Pojęcie rozwoju w koncepcjach psychologicznych- referaty zespołowe	(11-20)
Sprawdzian testowy z literatury obowiązkowej	(11-20)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Praca empiryczna: projekt zespołowy

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6
Całkowita liczba godzin pracy studenta	180
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Michał Parzuchowski, prof. SWPS mparzuchowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
ćwiczenia	12/12	
projekt	10/10	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> zna i rozumie podstawy metodologii badań psychologicznych oraz podstawowe sposoby planowania badań naukowych; zna i rozumie podstawy zastosowania statystyki w psychologii, w tym sposoby klarownej prezentacji wyników badań empirycznych; 	PS1_W20 PS1_W22
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> potrafi sformułować problem badawczy, postawić hipotezy i dobrać odpowiednie do problemu metody badawcze; potrafi opracowywać i przedstawić wyniki badań empirycznych; potrafi aktywnie uczestniczyć w pracy zespołowej na każdym etapie realizacji badania (ustalenie problemu, zbieranie lub pozyskiwanie danych, analiza i prezentacja wyników); 	PS1_U2 PS1_U5 PS1_U9

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● poddaje krytycznej refleksji cele własne i zespołowe oraz sposoby ich osiągnięcia; ● dba o przestrzeganie standardów etycznych w zakresie realizacji badań naukowych; ● potrafi krytycznie ocenić efekty badań naukowych; ● jest otwarty na dyskusję dotyczącą prowadzonych przez siebie badań empirycznych; ● potrafi komunikować wyniki swojej pracy. 	PS1_K5 PS1_K7
------------------------------	---	------------------

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Proces badawczy Rodzaje pytań badawczych. Określenie problemu badawczego i stawianie hipotez. Planowanie adekwatnego badania dla sprawdzenia prawdziwości hipotezy – zaplanowanie badania z uwzględnieniem metody analizy danych oraz kontroli zmiennych zakłócających. Reguły doboru próby i przydziału osób do warunków badawczych (randomizacja).</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Brzeziński, J. (2019). <i>Metodologia badań psychologicznych</i>. Warszawa: PWN. ● Shaugnessy, J., J., Zechmeister, E., B., Zechmeister, J., S. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. Gdańsk: GWP. ● Bedyńska, S., Cypryńska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz</i>. Tom 1. Warszawa: Sedno/SWPS. ● Bedyńska, S., Cypryńska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz</i>. Tom 2. Warszawa: Sedno/SWPS. ● Bedyńska, S. (2012). <i>Statystyczny drogowskaz</i>. Tom 3. Warszawa: Sedno/SWPS.
<p>Analiza wyników badań Przygotowanie bazy danych. Agregacja danych. Dobór właściwego narzędzia statystycznego. Interpretacja i raportowanie wyników</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Bedyńska, S., Cypryńska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz</i>. Tom 1. Warszawa: Sedno/SWPS. ● Bedyńska, S., Cypryńska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz</i>. Tom 2. Warszawa: Sedno/SWPS. ● Bedyńska, S. (2012). <i>Statystyczny drogowskaz</i>. Tom 3. Warszawa: Sedno/SWPS. <p>Literatura dodatkowa: Navarro, D. J. & Foxcroft, D.R. (2019). <i>Learning statistics with jamovi: a tutorial for psychology students and other beginners</i>. DOI: 10.24384/hgc3-7p15 Dostępna za darmo na stronie www.learnstatswithjamovi.com/</p>
<p>Raportowanie wyników Wizualizacja wyników w postaci graficznej. Właściwy dobór wykresów do prezentowanych efektów. Kluczowe elementy raportu. Poster naukowy (formatka better poster).</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Publication Manual of the American Psychological Association, Seventh Edition (2020)
<p>Tematyka przeprowadzanego badania jest zależna od Prowadzącego</p>	<p>Prowadzący wskazuje literaturę obowiązkową i/lub dodatkową dotyczącą tematyki projektu.</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia	Punktacja* (min-max)
ćwiczenia	
Przygotowanie i opisanie planu badania. Warunkiem koniecznym zaliczenia tej części jest przesłanie za pomocą google classroom kursu maksymalnie 2-stronicowego omówienia zawierającego: 1) treść pytania badawczego oraz hipotez/y wraz z krótkim uzasadnieniem (w świetle danych teoretycznych i empirycznych), 2) opisu schematu badania, 3) opisu niezbędnych materiałów oraz zakładanego przebiegu badania.	(16-35)
Zebranie danych (realizacja badania) lub przygotowanie danych do analizy wyników na podstawie istniejącej bazy danych oraz analiza wyników. Warunkiem zaliczenia tej części jest dostarczenia bazy danych zapisanej w formacie .omv, .sav, .csv lub .xls oraz raportu z analizy wyników. Każdorazowo zmienne muszą posiadać czytelne nazwy, etykiety zmiennych oraz zdefiniowane wartości zmiennych, aby można było je łatwo zidentyfikować.	(10-20)
Przygotowanie i zaprezentowanie plakatu konferencyjnego podczas grupowej lub uczelnianej sesji plakatowej. Na ocenę posteru wpływ będą miały: zawartość merytoryczna wniosków, czytelność posteru, układ treści, poprawność przeprowadzonych analiz i raportowania wyników (APA).	(20-35)
Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołowej przez samych studentów oraz obserwacji	
Osoba, która nie brała udziału w pracach zespołu lub brała udział w stopniu minimalnym może nie tylko nie uzyskać punktów z tej kategorii, ale również nie uzyskać zaliczenia przedmiotu.	(5-10)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

SEMESTR VI

Nazwa przedmiotu: Dylematy etyczne psychologa

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów	II
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	5
Całkowita liczba godzin pracy studenta	125
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Sylwiusz Retowski, prof. Uniwersytetu SWPS sylwiusz.retowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
ćwiczenia	24/18	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	Student: <ul style="list-style-type: none"> ● Rozumie czym jest etyka jako dziedzina filozofii, wie czym się różni etyka od moralności i etyki zawodowej. ● Rozumie czym jest dylemat etyczny. ● Zna specyfikę realizacji zasad etycznych w badaniach naukowych. ● Zna niebezpieczeństwa wykorzystywania wiedzy psychologicznej w biznesie, reklamie i kontaktach z mediami. 	PS1_W24

Umiejętności	<p>Student:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Potrafi dostrzegać i identyfikować dylematy etyczne związane z używaniem wiedzy psychologicznej. • Potrafi analizować etyczne aspekty procedur badawczych w psychologii. • Potrafi formułować i analizować argumenty dotyczące dylematów etycznych. 	PS1_U6
Kompetencje społeczne	<p>Student:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Jest wrażliwy na uchybienia w sferze naczelnych wartości i jest gotowy im przeciwdziałać. • Jest gotów włączyć się w działania na rzecz dobra wspólnego. 	PS1_K6 PS1_K9

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
<p>Czym jest etyka jako dziedzina filozofii. Etyka a moralność. Rozwój świadomości etycznej jednostki. Eksperymenty myślowe w etyce (dylemat wagonika). Pochodzenie norm etycznych i ich sankcjonowanie. Imperatyw kategoryczny (deontologizm) – Immanuel Kant, brytyjski utilitaryzm – Jeremy Bentham.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Chyrowicz, B. (2019). Etyka jako filozoficzny namysł nad moralnością. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska, <i>Etyka zawodu psychologa. Wydanie nowe</i> (s. 21-39). Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Czy etyka hamuje postęp nauki? Wartości etyczne zagrożone w badaniach naukowych. Zasada poinformowanej i dobrowolnej zgody. Kompetencje etyczne badacza.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Brzeziński, J. (2019). Psycholog wobec osób uczestniczących w badaniach naukowych – między poprawnością metodologiczną a poprawnością etyczną. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska, <i>Etyka zawodu psychologa. Wydanie nowe</i> (s. 169-206). Wydawnictwo Naukowe PWN. • Brzeziński, J. (2019). Powinności psychologa (jako badacza) wobec członków społeczności naukowej. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska, <i>Etyka zawodu psychologa. Wydanie nowe</i> (s.207-223). Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Omówienie przykładów (nie)etycznych zachowań psychologów – identyfikacja naruszonej reguły i omówienie możliwości korekty zachowania cz. 1. Ryzyko dyskryminacji w usługach psychologicznych (odmowa świadczenia; niedostosowanie świadczenia do specyfiki osoby; stereotypowe traktowanie przedstawicieli mniejszości).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Toeplitz, Z., Toeplitz-Winiewska, M. (2019). Kompetencje psychologa. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska, <i>Etyka zawodu psychologa. Wydanie nowe</i> (s.467-519). Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Omówienie przykładów (nie)etycznych zachowań psychologów – identyfikacja naruszonej reguły i omówienie możliwości korekty zachowania cz. 2. Czy psycholog może się powołać na klauzulę sumienia? Konflikt światopoglądów vs. osobiste problemy psychologa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Toeplitz, Z., Toeplitz-Winiewska, M. (2019). Kompetencje psychologa. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska, <i>Etyka zawodu psychologa. Wydanie nowe</i> (s.467-519). Wydawnictwo Naukowe PWN.

Dylematy etyczne w zastosowaniach psychologii w biznesie. Analiza przypadku	<ul style="list-style-type: none"> Chudzicka-Czupała, A. (2013). <i>Etyczne zachowanie się człowieka w organizacji</i>. Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego. Lowman, R. L. (2006). <i>The ethical practice of psychology in organizations</i>. Washington, DC: American Psychological Association. → przykłady do analizy zostaną podane w trakcie zajęć
Jak rozwiązywać dylematy etyczne. Analiza przypadku – dwa podstawowe pytania i cztery etapy rozwiązywania dylematów etycznych	<ul style="list-style-type: none"> Toeplitz, Z., Toeplitz-Winiewska, M. (2019). Jak rozwiązywać dylematy etyczne. Analiza przypadku. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska, <i>Etyka zawodu psychologa. Wydanie nowe</i> (s.449-559). Wydawnictwo Naukowe PWN. Strelau J., Doliński D. (red.). (2008). <i>Psychologia: Podręcznik akademicki</i>. Gdańsk: GWP, tom 1. str. 140-147. ☐ podstawowa baza wiedzy
Psycholog w środkach masowego przekazu. Analiza przypadku	<ul style="list-style-type: none"> Toeplitz, Z. (2019). Psycholog w środkach masowego przekazu. W: J. Brzeziński, B. Chyrowicz, Z. Toeplitz, M. Toeplitz-Winiewska, <i>Etyka zawodu psychologa. Wydanie nowe</i> (s.405-415). Wydawnictwo Naukowe PWN
Próbne debaty w stylu oksfordzkim	Zasady zostaną podane w trakcie zajęć
Debata w stylu oksfordzkim	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

PRZELICZANIE PUNKTÓW NA OCENĘ:

ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta **co najmniej 51 pkt**, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – **100**.

SKALA OCEN:

- 51 – 60 – oznacza 3 (dostateczny)
- 61 – 70 – oznacza 3+ (dostateczny plus)
- 71 – 80 – oznacza 4 (dobry)
- 81 – 90 – oznacza 4+ (dobry plus)
- 91 – 100 – oznacza 5 (bardzo dobry)

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Debata w stylu oksfordzkim	(23 - 45)
Analiza dylematu etycznego	(23 - 45)
Oceniana aktywność w dyskusjach na zajęciach	(5-10)

--	--

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia zadania.

Nazwa przedmiotu: Człowiek - perspektywa humanistyczna

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	wybieralne obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	III
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr hab. Aleksandra Fila- Jankowska afile-jankowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST / NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
ćwiczenia	18/12	
e-learning	6/6	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna i rozumie wybrane paradygmaty humanistycznej wiedzy o człowieku; 	PS1_W23 PS1_W24

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student potrafi wyjaśnić mechanizmy adaptacji jednostki do życia społecznego. Posiada umiejętność relacjonowania swojej wiedzy w formie ustnej i pisemnej 	PS1_U5 PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student dostrzega potrzebę korzystania z opinii ekspertów z innych dyscyplin i dziedzin w rozwiązywaniu problemów z obszaru psychologii. 	PS1_K4

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia	Literatura obowiązkowa
Do ustalenia w semestrze realizacji	Do ustalenia w semestrze realizacji

E-learning	Literatura obowiązkowa
<p>Moduł 1: W jaki sposób mogę poznać siebie i świat? O filozoficznych dyskusjach na temat poznania.</p> <p>Moduł 2: Jak mam żyć, aby być szczęśliwym/szczęśliwą?</p> <p>Moduł 3: Czy zawsze muszę być szczęśliwa/szczęśliwy? O granicy między melancholią a chorobą.</p> <p>Moduł 4: Kim jestem? O tożsamości i relacji człowieka do innych ludzi.</p> <p>Moduł 5: Czy to, jak opowiadam o sobie, ma wpływ na to, jak o sobie myślę?</p> <p>Moduł 6: Czy można mnie zastąpić? O sztucznej inteligencji z kilku perspektyw.</p>	<p>Materiały umieszczone w e-learningu</p> <p>Materiał zamieszczony w kursie jest podzielony na 6 modułów. Każdy moduł ma taką samą strukturę. Składa się z trzech lekcji:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Lekcja 1: Wykład wideo • Lekcja 2: Zadanie z tekstem • Lekcja 3: Prezentacja multimedialna

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
--	-----------------------------

Zaliczenie z ćwiczeń do ustalenia w semestrze realizacji	(21-40)
Zadania zaliczeniowe w e-learningu	(30-60)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

Nazwa przedmiotu: Psychologia międzykulturowa

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	100
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	mgr Maria Parzuchowska mparzuchowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST / NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
wykład	12 / 6	
e-learning	12/12	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Rozumie znaczenie perspektywy międzykulturowej w opisie i wyjaśnianiu zachowań człowieka. Rozumie rolę kontekstu kulturowego w działalności zawodowej psychologa. Zna zarówno klasyczne koncepcje i badania, jak też aktualny dorobek światowej i polskiej psychologii kulturowej i międzykulturowej. 	PS1_W18 PS1_W26

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Posługuje się teoretyczną wiedzą z zakresu psychologii międzykulturowej do opisu i interpretacji zachowań człowieka. • Posługuje się terminologią z zakresu psychologii międzykulturowej. 	PS1_U1 PS1_U4
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Dostrzega znaczenie wiedzy z zakresu psychologii międzykulturowej; dostrzega punkty widzenia i problemy ludzi funkcjonujących w odmiennych kulturach i zespołach międzykulturowych. 	PS1_K2

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Wykład	Literatura obowiązkowa
Po co kultura psychologii a psychologia kulturze?	<ul style="list-style-type: none"> • Boski, P. (2022). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN Wydanie II, rozdz. 1.
Natura a Kultura	<ul style="list-style-type: none"> • Matsumoto, D., Juang, L. (2007). <i>Psychologia międzykulturowa</i>. GWP, s. 281-321. • Boski, P. (2022). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II], rozdz. 7 • Boski P. (2009) <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie I], rozdz. 7
Style poznawcze w procesach percepcji, pamięci, atrybucji, kategoryzacji i myślenia	<ul style="list-style-type: none"> • Boski, P. (2022). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II], rozdz. 9.
Psychologiczne wymiary kultur według Hofstede Psychologia wartości i ich kulturowe wymiary	<ul style="list-style-type: none"> • Boski P. (2009) <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie I], rozdz. 3 i 4. • Boski, P. (2022). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II], rozdz. 5.
Kultura a psychologia ja	<ul style="list-style-type: none"> • Boski, P. (2022). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II], rozdz. 6.
Psychologia migracji i akulturacji.	<ul style="list-style-type: none"> • Boski, P. (2022). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II], rozdz. 13.

E-learning	Literatura obowiązkowa
Odmienność kulturowa (w zakresie norm) i etnocentryzm	<ul style="list-style-type: none"> • Boski, P. (2022). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II]; [fragmenty rozdz. 1 i 11 dotyczące eksperymentu kulturowego]. • Materiały wideo umieszczone na e-learningu
Podstawy komunikacji międzykulturowej: różnice w stylach komunikacji	<ul style="list-style-type: none"> • Wierzbicka, A. (1999). Wierzbicka, A. (1999). <i>Emocje. Język i skrypty kulturowe</i>. W: A. • Wierzbicka <i>Język–umysł–kultura</i> (s. 163–189). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. <p>Materiały umieszczone na e-learningu</p>
Kultura Polski i jej miejsce w Europie i w świecie	<ul style="list-style-type: none"> • Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II], rozdział 12.

	Materiały umieszczone na e-learningu
Życie w społeczeństwie wielokulturowym	<ul style="list-style-type: none"> • Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II], rozdział 14. <p>Materiały umieszczone na e-learningu</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Sprawdzian wiedzy i umiejętności	(31-60)
Zadania i quizy na e-learningu	(20-40)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Nazwa przedmiotu: Zastosowania psychologii: projekt zespołowy

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	III
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4
Całkowita liczba godzin pracy studenta	120
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Agnieszka Popławska, apoplawska1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
ćwiczenia	12/12	
projekt	10/10	

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje problematykę funkcjonowania człowieka w otoczeniu społecznym, wskazuje teorie wyjaśniające i sposoby prowadzenia badań w psychologii. 	PS1_W4 PS1_W8
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student formułuje problem praktyczny i proponuje jego rozwiązanie, posługując się wiedzą psychologiczną przygotowuje projekt zespołowy zgodnie z zaproponowanym schematem i metodyką. Student przygotowuje wystąpienie i tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi. Student potrafi aktywnie uczestniczyć w pracy zespołowej na każdym etapie realizacji projektu (ustalenie problemu, zbieranie lub pozyskiwanie danych, analiza i prezentacja wyników). 	PS1_U8 PS1_U9

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student wykorzystuje opinie ekspertów w ramach dziedziny i z innych dziedzin w celu rozwiązywania problemu społecznego lub praktycznego. • Student uzasadnia wybór problemu społecznego lub praktycznego i sposób jego rozwiązania, z zachowaniem zasad etyki. 	PS1_K4 PS1_K8
------------------------------	---	------------------

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Ćwiczenia	
Wprowadzenie do założeń projektu zespołowego: omówienie założeń i celów projektu, warunków oraz kryteriów zaliczenia. Tworzenie zespołów projektowych.	<p>Literatura obligatoryjna zostanie podana przez prowadzącego w zależności od wybranego obszaru tematycznego.</p> <p>Literatura uzupełniająca (dodatkowa):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Brown, T. (2008). Design thinking. <i>Harvard Business Review</i>, 86(6), 84-92. • Brown, T., & Wyatt, J. (2010). Design thinking for social innovation. <i>Development Outreach</i>, 12(1), 2943. • Brown, T., Katz, B., Höffner, M., Grech, M., & Wszolek, M. (2016). <i>Zmiana przez design: jak design thinking zmienia organizacje i pobudza innowacyjność</i>. Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, Uniwersytet Wrocławski.
Analiza potrzeb i wybór grupy docelowej w projekcie.	
Definiowanie problemu – synteza danych i ich analiza	
Generowanie pomysłów na rozwiązanie problemu. Wybór metod i strategii w oparciu o analizę teorii psychologicznych	
Projektowanie prototypowych rozwiązań problemu. Zasady tworzenia harmonogramu i budżetu projektu	
Publiczna prezentacja założeń projektowanej interwencji psychologicznej (w wybranej metodologii np.: SMART, intervention mapping, itp.) wraz z uzasadnieniem dokonanych wyborów	

Projekt:	
Proponowany harmonogram działań zespołu projektowego:	<p>Literatura obligatoryjna zostanie podana przez prowadzącego w zależności od wybranego obszaru tematycznego.</p> <p>Literatura uzupełniająca (dodatkowa):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kaja, B.M., (2010). <i>Psychologia wspomaganie rozwoju. Zrozumieć świat życia człowieka</i>. Sopot: GWP. Michalska-Dominiak, B., Grocholiński, P. (2019). <i>Poradnik design thinking czyli jak wykorzystać myślenie projektowe w biznesie</i>. Onepress. • Osterwalder, A., & Pigneur, Y. (2012). <i>Tworzenie modeli biznesowych. Podręcznik wizjonera</i>, Wydawnictwo Helion • Olinkiewicz, E., Repsch, E. (red.) (2001). <i>Warsztaty edukacji twórczej. Jak rozwijać osobowość przez sztukę?</i> Wrocław: Wydawnictwo Europa.
1. Wybór przez zespoły obszarów problemowych, wstępna analiza wyzwań projektowych, planowanie działań.	
2. Wybór metod/działań, delegowanie zadań, ustalenie harmonogramu i kosztów. Dyskusja wyników, wskazówki do podsumowania i definiowania problemu.	
3. Przygotowanie krótkiego pisemnego podsumowania uzasadniającego wybór problemu i jego diagnozę.	
4. Wybór kontekstu teoretycznego dla wybranych problemów, generowanie pomysłów rozwiązania problemów.	
5. Przygotowanie pisemnego raportu podsumowującego wszystkie etapy pracy.	
6. Przygotowanie prezentacji proponowanych rozwiązań wybranych problemów osadzonych w wybranej metodologii np.: intervention mapping, SMART (akronim	

od ang. Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Time-bound) połączona z dyskusją.	
---	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0) - od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5) - od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0) - od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5) - od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0) - od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0) - poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Opracowanie projektu interwencji psychologicznej w formie pisemnej i zaprezentowanie go w formie wystąpienia ustnego (praca zespołowa). Prezentacja grupowa: publiczna prezentacja założeń projektowanej interwencji psychologicznej (np. w metodologii SMART) wraz z uzasadnieniem dokonanych wyborów.	(46-90)
Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołowej przez studentów i obserwacji prowadzącego.	(5-10)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Fakultet humanistyczny/psychologiczny: Pamięć osobista i zbiorowa – czy istnieje „życie w historii”

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Rodzaj zajęć	fakultatywny
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia. Studia pierwszego stopnia
Rok studiów	II - III
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Semestr (zimowy lub letni)	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator modułu: imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, adres e-mail	Prof. dr hab. Tomasz Maruszewski tmarusze@swps.edu.pl
Razem godzin lekcyjnych:	ST 30/NST 18
Język wykładowy	Polski

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30/18	Prof. dr hab. Tomasz Maruszewski; tmarusze@swps.edu.pl

Zakres efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Rozumie różnicę między pamięcią indywidualną i zbiorową. Potrafi wykorzystać wiedzę na temat mechanizmów zapisywania informacji w pamięci zbiorowej do interpretacji procesów rozprzestrzeniania się specyficznych informacji 	
	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi zinterpretować zmiany dostępu do informacji w pamięci zbiorowej. Potrafi zinterpretować mechanizmy odpowiedzialne za reinterpretację informacji o przeszłości własnej grupy i grup innych 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi dostrzec różnice między wiedzą historyczną i własnymi przekonaniem dotyczącymi przeszłości. Potrafi dostrzec różnice między różnymi formami pamięci zbiorowej ujawnianych w dyskursie publicznym 	PS1_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura
<p>1. Pamięć indywidualna i zbiorowa. Archeologia pamięci zbiorowej (okresy prepiśmienne). Paradoxy pamięci indywidualnej – utrata pamięci vs kłamstwo. Główne rodzaje pamięci – antykwaryczna, monumentalna i krytyczna. Co filozofia i historia mogą wnieść do analizy pamięci? .Współczesne badania nad pamięcią zbiorową – „bitwa o pamięć”. Koncepcja pamięci społecznej (Szacka). Zasób normatywny pamięci społecznej. Czy istnieje uniwersalny zasób normatywny pamięci społecznej</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Maruszewski, T. (2019). Gdzie podziewa się nasza pamięć? Od pamięci autobiograficznej do pamięci zbiorowej. Sopot: Smak Słowa ● Lewicka, M. (2012). <i>Psychologia miejsca</i>. Warszawa: Scholar (s. 405-560) ● Dymkowski, M. (2000). <i>Między psychologią a historią</i>. Warszawa: Scholar (s.131-167)* ● Maruszewski, T. (2009). Psychologiczne meandry pamięci zdarzeń historycznych. W. U. Jakubowska, K. Skarżyńska (red.), <i>Między przeszłością a przyszłością. Szkice z psychologii politycznej</i> (s. 13-31). Warszawa: Wydawnictwo Instytutu Psychologii PAN. ● Maruszewski, T. (2010). O splataniu się pamięci indywidualnej i kolektywnej, czyli o tym, czym jest życie w ciekawych czasach. W: A. Kolańczyk, B. Wojciszke (red.) <i>Motywacje umysłu</i> (s. 47-63). Sopot: Smak Słowa. *
<p>2.Główne formy pamięci indywidualnej i zbiorowej: jednostkowa, komunikacyjna i kulturowa. Tendencyjna interpretacja pamięci jednostkowej przez socjologów, historyków i kulturoznawców. Główne formy pamięci kulturowej: pomniki i muzea. Podstawowe prawidłowości rządzące pamięcią osobistą i zbiorową. Reguły Kihlstroma i możliwości odniesienia ich do pamięci zbiorowej. Problemy: krzywe zapomnienia w pamięci zbiorowej – efekt świeżości a punkt odniesienia.</p>	<p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Harari, Y. N. (2014). <i>Od zwierząt do bogów. Krótka historia ludzkości</i> (s. 82-100). Warszawa: Dom Wydawniczy PWN
<p>3.Formy amnezji zbiorowej (Connerton). Procedury upamiętniania. Architektura jako narzędzie upamiętniania i niszczenia kontaktu z przeszłością. Pamięć podzielana i pamięć kolektywistyczna. Podmiot zbiorowy. Pojęcia uwrażliwiające. Badania empiryczne nad pojęciami uwrażliwiającymi.</p>	<p>*Pozycje oznaczone w ten sposób są trudno dostępne. Skany tych pozycji zostaną zamieszczone w materiałach od wykładowców.</p>
<p>4.Utrata pamięci indywidualnej i zbiorowej, Amnezja strukturalna i funkcjonalna. Międzypokoleniowa utrata i zmiana zawartości pamięci indywidualnej i zbiorowej – świadectwa empiryczne. Wewnątrzgeneracyjne i międzygeneracyjne rozprzestrzenianie się informacji. Sieciowe analizy pamięci podzielanej. Transmisja wewnątrzpokoleniowa – możliwości i ograniczenia</p>	
<p>5.Emocje zbiorowe. Problem podmiotu zbiorowego. Dynamika emocji zbiorowych w wypadku konfliktów międzygrupowych. Nostalgia, poczucie winy i duma zbiorowa</p>	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia modułu należy osiągnąć od **21 do 40 punktów**, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5.0)	- od 37 punktów do 40 punktów
Dobra plus (4.5)	- od 33 punktów do 36 punktów
Dobra (4.0)	- od 29 punktów do 32 punktów
Dostateczna plus (3.5)	- od 25 punktów do 28 punktów
Dostateczna (3.0)	- od 21 punktów do 24 punktów
Niedostateczna (2.0)	- poniżej 21 punktów

Punktacja elementów składowych modułu

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Test zaliczeniowy	(21-40)
Wykonanie sondażu i wpisanie wyników do pliku SPSS - punkty dodatkowe	(0-3)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Fakultet humanistyczny/psychologiczny

Spółeczna psychologia sprawiedliwości i moralności

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
Rok studiów	II-III
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Konrad Bocian kbocian1@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30/18	dr Konrad Bocian kbocian1@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Student zna i rozumie w stopniu pogłębionym specyfikę psychologii i jej wybranych subdyscyplin • Student zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, w tym w szczególności wyzwania, jakie w związku z tym stają przed psychologią w aspekcie teoretycznym oraz praktycznym 	

Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Student posługuje się terminologią stosowaną w psychologii i jej subdyscyplinach, zarówno w mowie, jak i w piśmie • Opisuje, analizuje i interpretuje zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii i jej subdyscyplin 	PS1_U4
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych 	PS1_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Wprowadzenie do psychologii moralności	<ul style="list-style-type: none"> • Haidt, J., & Kesebir, S. (2010). Morality. In S. Fiske, D. Gilbert, & G. Lindzey (Eds.) <i>Handbook of Social Psychology, 5th Edition</i>. Hoboken, NJ: Wiley. Pp. 797-832.
Wprowadzenie do badań nad sprawiedliwością	<ul style="list-style-type: none"> • Hafer, C.L., & Rubel, A.N. (2015). The Why and How of Defending Belief in a Just World. <i>Advances in Experimental Social Psychology, 51</i>, 41-96.
Teoria uzasadniania sytemu i motywowane poznanie polityczne	<ul style="list-style-type: none"> • Jost, J. T. (2019). A quarter century of system justification theory: Questions, answers, criticisms, and societal applications. <i>British Journal of Social Psychology, 58(2)</i>, 263–314.
Teoria fundamentów moralnych i ideologia	<ul style="list-style-type: none"> • Graham, J., Haidt, J., Motyl, M., Meindl, P., Iskiwitch, C., & Mooijman, M. (2018). Moral foundations theory: On the advantages of moral pluralism over moral monism. In K. Gray & J. Graham (Eds.), <i>Atlas of moral psychology</i> (pp. 211–222). The Guilford Press.
Emocje moralne	<ul style="list-style-type: none"> • Giner-Sorolla, R. (2018). A functional conflict theory of moral emotions. In K. Gray & J. Graham (Eds.), <i>Atlas of moral psychology</i> (pp. 81–87). The Guilford Press.
Moralizacja	<ul style="list-style-type: none"> • Rhee, J. J., Schein, C., & Bastian, B. (2019). The what, how, and why of moralization: A review of current definitions, methods, and evidence in moralization research. <i>Social and Personality Psychology Compass, 13(12)</i>, Article e12511.
Utylitaryzm i dylematy moralne	<ul style="list-style-type: none"> • Everett, J. A. C., & Kahane, G. (2020). Switching tracks? Towards a multidimensional model of utilitarian psychology. <i>Trends in Cognitive Sciences, 24(2)</i>, 124–134.
Egocentryzm sądów moralnych	<ul style="list-style-type: none"> • Bocian, K., Baryla, & Wojciszke, B. (2020). Egocentrism shapes moral judgments. <i>Social and Personality Psychology Compass, e12572</i>, 1-14. https://doi.org/10.1111/spc3.12572
Potępienie, kara i wolna wola	<ul style="list-style-type: none"> • Alicke, M. D. (2000). Culpable control and the psychology of blame. <i>Psychological Bulletin, 126(4)</i>, 556–574.
Dyskryminacja gatunkowa	<ul style="list-style-type: none"> • Caviola, L., Everett, J. A. C., & Faber, N. S. (2019). The moral standing of animals: Towards a psychology of speciesism. <i>Journal of personality and social psychology, 116(6)</i>, 1011–1029.
Moralność i Religia	<ul style="list-style-type: none"> • Norenzayan, A., Shariff, A. F., Gervais, W. M., Willard, A. K., McNamara, R. A., Slingerland, E., & Henrich, J. (2014). The cultural

	evolution of prosocial religions. <i>Behavioral and Brain Sciences</i> , 39, Article e1.
--	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 16 do 30 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5.0)	od 28 do 30 punktów
Dobra plus (4.5)	od 25 do 27 punktów
Dobra (4.0)	od 22 do 24 punktów
Dostateczna plus (3.5)	od 19 do 21 punktów
Dostateczna (3.0)	od 16 do 18 punktów
Niedostateczna (2.0)	poniżej 16 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja* (min-max)
15 krótkich quizów, po jednym pod koniec każdego spotkania, każdy quiz za maksymalnie 1 punkt	(8-15)
Esej naukowy. Student musi odpowiedzieć na jedno z pięciu zadanych pytań naukowych. Odpowiedź powinna być poparta dowodami naukowymi z obszaru społecznej psychologii sprawiedliwości i moralności. Limit słów: 1500.	(8-15)

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Nazwa przedmiotu: Aktywność naukowo-społeczna

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	1
Całkowita liczba godzin pracy studenta	25
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	mgr Kamil Tomaszewski ktomaszewski2@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> • Ma wiedzę o aktualnych paradygmatach empirycznych współczesnej psychologii. • Zna narzędzia stosowane w badaniach psychologicznych (nie tylko z opisu teoretycznego). • Rozumie powiązanie pomiędzy problemem badawczym i narzędziem jego weryfikacji. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> • Umie wykorzystywać wiedzę o metodach empirycznych w praktycznym procesie prowadzenia badań. • Potrafi wybierać rozwiązania badawcze zgodne z zasadami etyki. 	PS1_U8;
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Cechuje go/ją lepsze zrozumienie sytuacji osób, które są uczestnikami badań psychologicznych • Odznacza się odpowiedzialnością za własne umiejętności, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych. • Charakteryzuje go wysokie zaangażowanie w życie społeczne na Uczelni. 	PS1_K6

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe w podziale na formy zajęć

Celem przedmiotu jest zaznajomienie studentów z paradygmatami badawczymi stosowanymi w psychologii oraz uświadomienie pracochłonności procesu badania potrzebnej do oceny etycznego aspektu własnych projektów. Celem przedmiotu jest również kształtowanie odpowiedzialnej postawy wobec własnego rozwoju i zaangażowania w kształtowanie wizerunku jednostki. Dodatkowym celem modułu jest aranżowanie wymiany własnych zasobów czasowych w realizacji badań prowadzonych na uczelni.

Ponadto, celem będzie zapoznanie studentów z praktycznymi aspektami pracy badacza oraz zachęcenie ich do podejmowania aktywności społecznej na Uczelni. Biernie uczestnictwo w badaniach psychologicznych oraz pomoc w ich realizacji pozwoli na lepsze zrozumienie specyfiki pracy empirycznej w psychologii, jednocześnie zwracając uwagę na aspekty organizacyjne, etyczne, itp.

Dodatkowymi celami tego modułu jest kształtowanie odpowiedzialnej postawy studentów wobec własnego rozwoju i zaangażowanie w szeroko rozumianą aktywność społeczną na Uczelni. Zachęcenie do uczestnictwa w takich organizacjach jak Koła Naukowe, Samorząd Studencki czy Akademicki Związek Sportowy ma prowadzić do rozwoju kompetencji społecznych studentów - jako aktywnych uczestników życia akademickiego.

Zadaniem studentów jest realizacja wybranych aktywności spośród wymienionych na poniższej liście, służących rozwojowi własnemu studenta oraz jego kompetencji społecznych.

Każda z dostępnych aktywności umożliwi zebranie określonej ilości punktów (1 ECTS wymagany do zaliczenia przedmiotu odpowiada 25 godzinom pracy studenta). Osobą decydującą o ilości przyznanych punktów jest opiekun danej aktywności (np. opiekun Koła Naukowego, opiekun organizacji studenckiej, Lab Manager, itp.).

Możliwe aktywności naukowo - społeczne:

- biernie uczestnictwo w badaniach psychologicznych prowadzonych przez pracowników oraz studentów Uniwersytetu SWPS (ich lista znajduje się na portalu SONA)
- czynny udział w konferencjach i seminariach (wygłoszenie referatu, przygotowanie posteru),
- publikacja artykułu w recenzowanym czasopiśmie naukowym (polskim lub zagranicznym)
- staż naukowy (pomoc w realizacji badania naukowego prowadzonego przez pracownika Uczelni)
- aktywna działalność w pracy kół naukowych działających na terenie Uczelni (zatwierdzana przez opiekuna naukowego)

Aktywności, które nie będą wynagradzane punktami ECTS:

- działania mające charakter praktyk zawodowych (np. staże w fundacjach, szpitalach)
- działania promocyjne na rzecz uczelni
- biernie uczestnictwo w wykładach, szkoleniach i konferencjach
- udział w badaniach naukowych realizowanych poza systemem SONA (chyba, że Administrator systemu właściwy dla wydziału studenta wcześniej wyrazi na to zgodę).

Dodatkowe formy aktywności naukowo-społecznej:

- staż dydaktyczny (asystentura w ramach zajęć dydaktycznych prowadzonych przez pracowników Uniwersytetu SWPS)
- pełnienie funkcji tutora dla innego studenta (niepełnosprawnego lub obcokrajowca)
- pomoc w organizacji wydarzeń odbywających się na wydziale w Sopocie

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia modułu należy zgromadzić 1500 punktów w systemie SONA (odpowiednik 25 godzin pracy studenta, potwierdzonych przez opiekuna podejmowanych aktywności). Punkty rejestrowane są w informatycznym systemie SONA, do którego dostęp otrzymują wszyscy studenci w momencie rozpoczęcia toku studiów.

Opiekunem naukowym może być etatowy pracownik Wydziału - lub pracownik nieetatowy, który wcześniej uzyskał zgodę władz Wydziału (lub wydziałowego koordynatora ECTS) na organizację takiej aktywności. Jego podstawowym zadaniem jest orientacyjne określenie czasu, jaki student poświęcił na daną aktywność (na tej podstawie będą przyznawane punkty ECTS - 1 minuta będzie premiowana jednym punktem w systemie SONA).

Jedynym typem aktywności, który nie wymaga potwierdzenia przez opiekuna naukowego jest uczestnictwo w badaniach prowadzonych w systemie SONA - gdzie punkty naliczane są automatycznie.

Studenci powinni zapoznać się z zasadami funkcjonowania systemu SONA - umieszczonymi w [niezbędniku użytkownika](#). Przedstawione są tutaj zarówno aspekty techniczne wykorzystania portalu, jak również wymagania punktowe i przepisy szczegółowe właściwe wszystkim wydziałom.

Warunki zaliczenia przedmiotu powinny być wypełnione do momentu ukończenia przez studenta III roku studiowania (dla wszystkich trybów). Zachęca się jednocześnie, aby studenci podejmowali aktywności już od pierwszego semestru studiów.

Z początkiem studiów do studentów trafią dane logowania do systemu SONA oraz szczegółowa instrukcja dotycząca korzystania z panelu. W pierwszej wiadomości studenci otrzymają również informacje dotyczące szkolenia na temat systemu SONA i przedmiotu "Aktywność naukowo-społeczna".

Fakultet: Myślenie krytyczne (w poszukiwaniu bzdur)

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów	III
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła; wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30	dr hab. Michał Parzuchowski; mparzuchowski@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna definicję bzdur i potrafi wymienić podstawowe ograniczenia ludzkiej racjonalności Student potrafi wymienić podstawowe techniki dezinformacji 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych 	PS1_U8 PS1_U1
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych 	PS1_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Wprowadzenie do krytycznego myślenia Od Sokratesa do współczesnych sceptyków: historia i definicje krytycznego myślenia. Czym jest bzdura? Jakie znane definicje bzdury. Nauka, sztuka i moralny obowiązek obalania bzdur. Zasada asymetrii bzdur Brandoliniego.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Frankfurt, H. (1986) On Bullshit. <i>Raritan Quarterly Review</i> 6(2) <p>Dodatkowa literatura:</p> <ul style="list-style-type: none"> Philip Eubanks & John D. Schaeffer (2008) A kind word for bullshit: The problem of academic writing. <i>College Composition and Communication</i> 59(3): 372-388
<p>2. Wykrywanie bzdur Prawda jak demokracja wymaga wiecznej czujności. Jak rozpoznać bzdurę w otoczeniu naturalnym? Sposoby oszacowywania siły efektu, oszacowania Fermiego. Jakie znane sposoby sprawdzania prawdopodobieństwa zdarzeń rzadkich? Twierdzenia i interes osób wygłaszających twierdzenia. Analiza opublikowanych danych: Statcheck, test GRIM (Granularity-Related Inconsistency of Means).</p>	<ul style="list-style-type: none"> Carl Sagan 1996 The Fine Art of Baloney Detection. Chapter 12 in Sagan (1996) <i>The Demon-Haunted World</i> <p>Dodatkowa literatura:</p> <ul style="list-style-type: none"> G. A. Cohen (2002) Deeper into Bullshit. Buss and Overton, eds., <i>Contours of Agency: Themes from the Philosophy of Harry Frankfurt</i> Cambridge, Massachusetts: MIT Press.
<p>3. Naturalne siedlisko bzdur Gdzie znajdziemy najwięcej bzdur? Dlaczego media podają bzdury? Wykłady TED i startup'y (rynek bzdur na wielką skalę). Dlaczego media społecznościowe przyczyniają się do rozwoju i dystrybucji bzdur?</p>	<ul style="list-style-type: none"> Gordon Pennycook et al. (2015) On the reception and detection of pseudo-profound bullshit. <i>Judgement and Decision Making</i> 10:549-563 <p>Dodatkowa literatura:</p> <ul style="list-style-type: none"> Adrien Friggeri et al. (2014). Rumor Cascades. Proceedings of the Eighth International AAAI Conference on Weblogs and Social Media
<p>4-6. Przyczynowość Jednym z częstszych źródeł bzdur w analizie danych jest ignorowanie (świadome lub nie) faktu, że współwystępowanie nie mówi nam nic o przyczynowości zdarzeń. Konsekwencje mogą być zabawne lub poważne. Przyczynowość często mylona jest też z warunkami wystarczającymi lub wymaganymi dla wywołania zdarzenia. Regresja do średniej jako przyczyna zdarzeń. Termostat Friedmana jako analogia dla zdrowego rozsądku w interpretacji wyników narzędzi statystycznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Robert Matthews (2000) Storks deliver babies ($p=0.008$). <i>Teaching Statistics</i> 22:36-38 <p>Dodatkowa literatura:</p> <ul style="list-style-type: none"> Karl Pearson (1897) On a Form of Spurious Correlation which may arise when Indices are used in the Measurement of Organs. <i>Proceedings of the Royal Society of London</i> 60: 489-498.
<p>7-8. Pułapki statystyczne i problemy z analizą danych. Jak rozpoznać dobre źródło wiedzy: rodzaje dowodów (czym się różni dowód anegdotyczny od wyników eksperymentu?). Statystyka opisowa vs. estymacyjna. Prawdopodobieństwo warunkowe i trudności z interpretacją obliczeń Bayesa. Złudzenia rozkładu podstawowego. Paradoks Simpsona. Średnie vs. Mediany rozkładu. Efekt Willa Rogersa</p>	<ul style="list-style-type: none"> Simpson's paradox: an interactive data visualization from VUDlab at UC Berkeley
<p>9. Rynek publikacji naukowych. Nawet naukowcy działający w dobrej wierze mogą tworzyć mylące dowody. W aktualnym otoczeniu wydawniczym (punktoza) nie da się niczego odkryć - preferowane jest publikowanie wyników jedynie potwierdzające oczekiwania (hipotezy). John Ioannides argumentuje, że prowadzi to do błędów publikacji wedle którego prawdopodobnie większość publikowanych wyników</p>	<ul style="list-style-type: none"> John Ioannidis (2005) Why most published scientific results are false. <i>PLOS Medicine</i> 2:e124. <p>Dodatkowa literatura:</p> <ul style="list-style-type: none"> Silas Nissen et al. (2016) Publication bias and the canonization of false facts. <i>eLife</i> 5:e21451

<p>jest nieprawdziwa. Czy możemy polegać na publikacjach badawczych bardziej niż na doniesieniach z Pudelka?</p>	
<p>10. W jaki sposób dyskutować z antyszczepionkowcem? Jakich technik perswazji użyć, aby dostarczyć cioci wierzącej w leczące kryształy i homeopatię przekonującego wyjaśnienia dlaczego tego rodzaju twierdzenia są bzdurne. Metoda sokratejska. Rola emocji i empatii w przekonywaniu. Prewencja w zwalczaniu teorii spiskowych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Lewandowsky, S., Cook, J., Ecker, U. K. H., Albarracín, D., Amazeen, M. A., Kendeou, P., Lombardi, D., Newman, E. J., Pennycook, G., Porter, E. Rand, D. G., Rapp, D. N., Reifler, J., Roozenbeek, J., Schmid, P., Seifert, C. M., Sinatra, G. M., Swire-Thompson, B., van der Linden, S., Vraga, E. K., Wood, T. J., Zaragoza, M. S. (2020). The Debunking Handbook 2020. Dostępny na https://sks.to/db2020. DOI:10.17910/b7.1182
<p>11-12. Etyka wykrywania bzdur. Gdzie jest granica między pożądaną krytyką a dręczeniem i wyśmiewaniem? Przypadek publicznych postępowań habilitacyjnych vs. targi od wahadełka do gwiazd. Gdzie zaczyna się "metodologiczny terroryzm"? Media społecznościowe w porównaniu do recenzowanych czasopism (Pubpeer). Gdzie kończy się krytyka a zaczyna krytykanctwo? Zasady etycznego wykrywania bzdur. Efekt Dunninga-Krugera. Różnica między postawą krytycznego sceptyka a tryumfującego prześladowcy.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <u>Alan Sokal (1996)</u> A physicist experiments with cultural studies. <i>Lingua Franca</i>6:62-64. • Witkowski, T., Fortuna, P. (2008). On psychobusiness, tolerance and responsibility or strategies employed by pure scientists. <i>Psychologia Społeczna</i>, 9, 295-308. Pobrano z http://czasopismo.badania.net/wp-content/uploads/2016/11/Witkowski_Fortuna_2008_4.pdf <p>Dodatkowa literatura:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>Jennifer Ruark (2017)</u> Anatomy of a hoax. <i>Chronicle of Higher Education</i> • <u>Robert Service (2014)</u> Nano-Imaging Feud Sets Online Sites Sizzling. <i>Science</i>343:358. • <u>Susan Fiske (2016)</u> Mob Rule or Wisdom of Crowds? <i>APS Observer</i> preliminary draft. Also read commentaries [1] and [2]. • <u>Michael Blatt (2016)</u> Vigilante Science. <i>Plant Physiology</i> 169:907-909.
<p>13. Fałszywe wiadomości Decentralizacja nadawców informacji miała prowadzić do większej demokracji i oddzielenia roli wydawcy wiadomości od interesu reklamodawców. W rzeczywistości większości ważnych wydarzeń medialnych (wybory, referenda, debaty publiczne) towarzyszy wysyp nieprawdziwych informacji</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <u>Factcheck.org</u>: How to spot fake news
<p>14. Obalanie bzdur W zależności od motywacji odbiorcy należy obalać bzdury inaczej - innych argumentów/technik użyjemy do obalenia rasistowskich przekonań wujka a innych do obalenia klimatycznych zastrzeżeń polityka.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <u>John Cook & Stephan Lewandowsky (2012)</u> The Debunking Handbook. <p>Dodatkowa literatura:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>Craig Bennett et al. (2009)</u> Neural correlates of interspecies perspective taking in the post-mortem Atlantic Salmon: An argument for multiple comparisons correction
<p>15-16. Prezentacja najciekawszych prac z "Inwentarza bzdur" oraz egzamin pisemny</p>	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)*	Punktacja* (min-max)
20 pytań (każde pytanie warte jest 4 punkty) sprawdzian pisemny obejmujący treści merytoryczne	(40-80)
Inwentarz bzdur (praca grupowa)	(11-20)

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Fakultet: Psychologia "czytania" twarzy. Poznawcze, emocjonalne i społeczne procesy spostrzegania twarzy innych ludzi

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów	III
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	Wiesław Baryła wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30	dr Michał Olszanowski; molszanowski@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna podstawowe pojęcia, terminologię i koncepcje związane procesami rozpoznawania i spostrzegania twarzy. Zna podstawowe techniki badawcze w paradygmatach spostrzegania i rozpoznawania twarzy oraz mimicznych ekspresji emocji. Zna konsekwencje związane z formułowaniem ocen społecznych na podstawie atrybutów twarzy. Zna konsekwencje utrzymywania rozmaitych przekonań społecznych związanych z atrybutami twarzy. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi teoretycznie wyjaśniać zagrożenia związane z opieraniem sądów społecznych na ocenie atrybutów twarzy. Potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną nt. rozpoznawania i spostrzegania twarzy w opracowywaniu problemów badawczych. Potrafi uzasadnić wykorzystanie różnych technik pomiarowych w badaniach. 	PS1_U8 PS1_U10

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● Zdaje sobie sprawę z różnicy między własną i cudzą perspektywą spostrzegania twarzy. ● Jest świadomy zagrożeń wynikających z opieraniem sądów społecznych na podstawie atrybutów twarzy. 	PS1_K7
------------------------------	---	--------

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura
<ol style="list-style-type: none"> 1. Poznawcze, emocjonalne i społeczne procesy spostrzegania twarzy 2. Rozpoznawanie i reprezentowanie twarzy - Co muszą zarejestrować nasze zmysły, żeby widzieć twarz? 3. Rozwój spostrzegania twarzy - Co widzą dzieci w ogóle i kiedy widzą twarze? 4. Ekspresja mimiczna - ile jest rodzajów emocji i co oznacza ekspresja? 5. Ekspresja mimiczna - kontekstowa interpretacja ekspresji emocji 6. Mimikra emocji – społeczne funkcje mimikry. 7. Atrakcyjność fizyczna i społeczna - Jakie twarze lubimy i jakie nam się podobają? 8. Atrybucja cech i właściwości społecznych – czy wnioskujemy o osobowości innych ludzi na podstawie wyglądu ich twarzy? 9. Spostrzeganie twarzy w praktyce i badaniach 10. Historia postrzegania twarzy, jako źródła wiedzy o człowieku - niechlubna historia fizjonomiki, a teraźniejszy stan wiedzy. 11. Spostrzeganie i rozpoznawanie twarzy - paradygmaty badawcze. 12. Techniki pomiaru ekspresji mimicznej cz. I - psychofizjologia obwodowa 13. Techniki pomiaru ekspresji mimicznej cz. II - programy mapujące twarze 14. Kłamstwo w polityce, marketingu i relacjach społecznych. 15. Projekcja filmu "Zakodowane uprzedzenia" - wstęp do dyskusji. 16. Możliwości i zagrożenia związane z ocenami społecznymi wyciąganymi na podstawie wyglądu twarzy - stereotypy, uprzedzenia i marketing. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Calder, A. J., Rhodes, G., Johnson, M. H., & Haxby, J. V. (2011). <i>The Oxford Handbook of Face Perception</i>. Oxford University Press. ● Ekman, P. (2003). <i>Kłamstwo i jego wykrywanie w biznesie, polityce, małżeństwie</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. ● Ekman, P. (2013). <i>Emocje ujawnione. Odkryj, co ludzie chcą przed tobą zataić, i dowiedz się czegoś więcej o sobie</i>. Wydawnictwo Sensus. ● Hole, G., Bourne, V. (2010). <i>Face processing. Psychological, neuropsychological and applied perspectives</i>. Oxford University Press. ● Perret, D. (2010). <i>In your face. The New science of human attraction</i>. Palgrave Macmillan. ● Todorov, A. (2017). <i>Face Value: The Irresistible Influence of First Impressions</i>. Princeton University Press.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia modułu należy osiągnąć **od 51 punktów do 100 punktów**, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5.0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4.5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4.0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3.5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3.0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2.0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Test wiedzy	(26-50)
Zadania grupowe na zajęciach	(25-50)

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Fakultet: Praktyka uważności w pracy psychologa - ujęcie rozwojowe i kliniczne

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	III
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	Wiesław Baryła wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30/24	mgr Bartosz Karcz bkarcz@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna podstawowe narzędzia do pomiaru uważności oraz potrafi jej zastosować. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student/ka zna różne koncepcje uważności (mindfulness/awareness), potrafi określić prawidłowy i nieprawidłowy rozwój uważnego funkcjonowania oraz jego konsekwencje w przyszłości jednostki. Student/ka zna koncepcję uważnego funkcjonowania i potrafi określić prawidłowy i nieprawidłowy rozwój zdolności do uważnego funkcjonowania oraz jego konsekwencje w przyszłości jednostki. 	PS1_U8 PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student/ka zna powiązanie pomiędzy rozwojem uważnego funkcjonowania a rozwojem dobrostanu. Wie jakie zaburzenia wynikają z nieprawidłowego rozwoju zdolności do uważnego funkcjonowania. Posiada wiedzę na temat istniejących interwencji sprzyjających pomyślnemu rozwojowi uważności w kontekście rodzinnym i grupowym. Student/ka potrafi odszukać literaturę na temat zagadnień uważności i związków z dobrostanem. Potrafi określić podstawowe korelaty uważności, aby określić z jakimi konsekwencjami 	PS1_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Wprowadzenie do metody uważności. Podstawy praktykowania uważności według Jona Kabat-Zinna. Postrzeganie świata i swojego miejsca w świecie przez pryzmat podejścia uważności. Uważność w różnych etapach rozwoju człowieka. Uważność – przegląd teorii. Uważne funkcjonowanie u osób z różną strukturą osobowości.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Kabat-Zinn J. (2013). <i>Mindfulness dla początkujących</i>. Warszawa: Czarna Owca. ● Kabat-Zinn, J. (2006). Mindfulness-based interventions in context: Past, present, and future. <i>Clinical Psychology: Science and Practice</i>, 10(2), 144–156. ● Siegel R. D. (2011). <i>Uważność. Trening pokonywania codziennych trudności</i>. Warszawa: Czarna Owca. ● Williams M., Penman D. (2014). <i>Mindfulness. Trening uważności</i>. Warszawa: Edgard.
<p>Praktyczne zastosowania uważności - praca z ciałem. Uważność na ciało – praktyka uważnego ruchu i rozwijania świadomości ciała oraz relaksacji. Definiowanie stresu, objawy stresu, nawykowe sposoby radzenia sobie ze stresem oraz jak uważność może zmienić odczuwanie stresu. Interwencje oparte na uważnym funkcjonowaniu – przegląd programów interwencyjnych. Uważność w pracy terapeutycznej, psychoedukacji i pracy zespołowej.</p>	<p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Carmody, J., & Baer, R. A. (2008). Relationships between mindfulness practice and levels of mindfulness, medical and psychological symptoms and well-being in a mindfulness-based stress reduction program. <i>Journal Of Behavioral Medicine</i>, 31(1), 23–33. ● Cook-Cottone, C. P. (2017). <i>Mindfulness and Yoga in Schools : A Guide for Teachers and Practitioners</i>. New York, NY: Springer Publishing Company. ● Fatter, D. M., & Hayes, J. A. (2013). What facilitates countertransference management? The roles of therapist meditation, mindfulness, and self-differentiation. <i>Psychotherapy Research</i>, 23(5), 502–513.
<p>Praktyczne zastosowania uważności - praca z umysłem. Uważność na umysł - praktyka uważnego obserwowania stanów emocjonalnych. Poznanie i praktykowanie ćwiczeń uważności jako technik rozwijania samoświadomości, kompetencji emocjonalnej, poprawy koncentracji i dążenia do integracji psychicznej. Badania naukowe w obszarze uważności i dobrostanu. Metody rozpoznawania, pomiaru zdolności do uważnego funkcjonowania.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Germer, K. Ch., Siegel, R., Fulton, R. (2005). <i>Mindfulness and Psychotherapy</i>. New York: Guilford Press. ● Hilton, L., Hempel, S., Ewing, B. A., Apaydin, E., Xenakis, L., Newberry, S., Maglione, M. A. (2017). Mindfulness Meditation for Chronic Pain: Systematic Review and Meta-analysis. <i>Annals of Behavioral Medicine</i>, 51(2), 199–213. http://doi.org/10.1007/s12160-016-9844-2 ● MacDonald, P. (2016). ‘The Nowness of Everything’: A mindfulness-based approach to psychotherapy. <i>Psychodynamic Practice</i>, 22(1), 38–49. ● Majeed, M. H., Ali, A. A., & Sudak, D. M. (2018). Mindfulness-based interventions for chronic pain: Evidence and applications. <i>Asian Journal Of Psychiatry</i>, 3279-83. doi:10.1016/j.ajp.2017.11.025
<p>Praktyczne zastosowania uważności - praca indywidualna, szkoleniowa, kliniczna. Zastosowania praktyki uważności w codziennym życiu.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Pickard, J. A., Townsend, M., Caputi, P., & Grenyer, B. F. S. (2017). Observing the Influence of Mindfulness and Attachment Styles through Mother and Infant Interaction: A Longitudinal Study. <i>Infant Mental Health Journal</i>, 38(3), 343–350. ● Powietrzynska, M., & Tobin, K. G. (2016). <i>Mindfulness and Educating Citizens for Everyday Life : Mindfulness and Educating Citizens for Everyday Life</i>. Rotterdam: Brill Sense. ● Santorelli S. (2000). <i>Heal Thy Self: Lessons on Mindfulness in Medicine</i>. Harmony. ● Siegel J. D. (2012). <i>Psychowzroczność</i>. Warszawa: Media Rodzina. ● Stahl B., Goldstein E. (2010). <i>Mindfulness-Based Stress Reduction Workbook</i>. New Harbinger Pubns.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia modułu należy osiągnąć od 52 punktów do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 52 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 52 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Zadania indywidualne i grupowe realizowane na zajęciach	(31-60)
Projekt zespołowy Przygotowanie opisu praktyki oraz przeprowadzenie ćwiczenia dla grupy w wybranym aspekcie uważności	(21-40)

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia modułu.

Fakultet: Dobrostan (nie tylko) tu i teraz

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów	III
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30	dr Agata Rudnik; arudnik@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Ma pogłębioną wiedzę o roli psychologii w kształtowaniu pełnego zdrowia człowieka w wymiarze psychologicznym, somatycznym i duchowym. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce psychologicznej, odznacza się rozwagą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań psychologicznych w zakresie projektowania interwencji psychologicznych wzmacniających zdrowie somatyczne i psychiczne. 	PS1_U8 PS1_U1
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych. 	PS1_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Dobre samopoczucie psychiczne, emocjonalne, społeczne i fizyczne – czym jest? Jak je definiujemy? Czy definicje mają w ogóle sens?	<ul style="list-style-type: none"> Enders, G. (2021). <i>Historia wewnętrzna</i>. Feeria Science. Łądka-Barańska, A., & Puchalska-Kamińska, M. (2019). <i>Job Crafting. Nowa metoda budowania zaangażowania i poczucia sensu pracy</i>. Wolters Kluwer. Steptoe, A., Deaton, A., & Stone, A. A. (2015). Subjective wellbeing, health, and ageing. <i>The Lancet</i>, 385(9968), 640-648. Tubylewicz, K. (2022). <i>Samotny jak Szwed?</i> Wielka Litera. Askland, H. H., & Bunn, M. (2018). Lived experiences of environmental change: Solastalgia, power and place. <i>Emotion, Space and Society</i>, 27, 16-22.
Stres, ból, zmęczenie i jak (skutecznie) sobie z nimi radzić? Dlaczego mindfulness czy medytacja nie zawsze się sprawdzają?	
Czy jesteśmy tym, co jemy? Czy nasze jelita na pewno „wiedzą lepiej”?	
Związki i zdrowie seksualne (w tym kontekst kulturowy)	
Work-life balance i job crafting – kiedy praca to (nie) wszystko	
Ageing – dobrostan nie zna granicy wieku	
O samotności	
Nowe-stare trendy (w tym m.in. less waste, minimalizm, ciałopozytywność, ciałoneutralność, dobrostan a zmiany klimatyczne)	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja* (min-max)
Projekt w oparciu o badania własne wykonywany w grupach (prezentacja rezultatów podczas ostatnich zajęć).	(51-100)

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Fakultet: Megatrendy, trendy i ich wpływ na zachowania i potrzeby społeczne

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów	III
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30/24	Aleksandra Chołody-Trapp; acholody-tapp@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> student ma pogłębioną wiedzę na temat trendów społecznych oraz środowiskowych, ekonomicznych, technologicznych student posiada wiedzę na temat mechanizmów psychologicznych, które związane są z wybranymi trendami (hamują je lub przyspieszają) 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> student posiada umiejętność obserwowania i interpretowania sygnałów zmian, które dotyczą wybranych trendów student ma umiejętność szerokiego i holistycznego spojrzenia na zachowania i potrzeby poprzez pryzmat poznanych trendów 	PS1_U8 PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> student rozumie dynamikę zmian i czynników na to wpływających i związaną z tym konieczność uczenia się i doskonalenia swoich umiejętności przez całe życie 	PS1_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>- Poznanie i zrozumienie megatrendów i trendów wpływających i kształtujących współczesne społeczeństwo. Na trendy będziemy patrzeć z perspektywy zarówno new normal – są to trendy wiodące, jak i z perspektywy reactive zone – gdzie trendy potrzebują 1-5 lat by wejść do mainstreamu, innovation zone – te, które potrzebują 5-25 lat, czy nawet foresight zone – potrzebują 25 lat i więcej).</p> <p>- Szerokie spojrzenie przez pryzmat trendów (nie tylko społecznych, ale i środowiskowych, technologicznych czy gospodarczych) na nowe potrzeby, zmieniające się zachowania, redefinicję m.in. relacji w stechnologizowanym świecie, budowania doświadczeń, ale i podejścia do pracy czy kompetencji przyszłości.</p> <p>- Zidentyfikowanie i zrozumienie jakie mechanizmy psychologiczne wzmacniają wybrane trendy a jakie je hamują i dlaczego. Analiza trendów przez pryzmat mechanizmów psychologicznych.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Mapa trendów 2022, (2022). infuture.institute.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
punkty za oceniane aktywności indywidualne i grupowe na zajęciach	(20-40)
grupowa praca pisemna: opracowanie jednego z trendów pod kątem analizy mechanizmów psychologicznych stojących za nim	(31-60)

*Uzyskanie minimalnej punktacji jest warunkiem zaliczenia danego zadania.

Fakultet: Psychologia bliskich związków: sympatia, życzliwość, przyjaźń i miłość w różnych odmianach i relacjach społecznych

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów	III
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30	dr Eufrozyna Gruszecka egruszecka@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Zna klasyczne i współczesne teorie i badania psychologii społecznej dotyczące interakcji i relacji społecznych oraz związków uczuciowych opartych na więzi krwi, przyjaźni i o charakterze romantycznym. Zna najnowsze nurty teoretyczne i wyniki badań we wskazanym obszarze. Ma pogłębioną wiedzę o mechanizmach funkcjonowania człowieka w różnego typu interakcjach i relacjach społecznych. Zna i rozumie prawidłowości rządzące zachowaniem ludzi różnych kontekstach społecznych. Odwołując się do wyników badań empirycznych, potrafi wyjaśnić różne zachowania i procesy społeczne. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Potrafi dostrzegać i identyfikować dylematy etyczne związane z badaniami psychologicznymi i praktyką psychologiczną. Rozumie mechanizmy zjawisk społecznych, potrafi poprawnie interpretować i wyjaśniać zachowania ludzi w oparciu o różne koncepcje teoretyczne oraz przez pryzmat klasycznych i współczesnych wyników badań. Potrafi stosować wiedzę naukową do rozumienia i wyjaśniania konkretnych zdarzeń i sytuacji życiowych, potrafi rozpoznawać motywy zachowań 	PS1_U8 PS1_U10

	<p>społecznych człowieka oraz przewidywać konsekwencje tych zachowań. Rozumie i potrafi wyjaśniać reakcje paradoksalne w relacjach międzyludzkich.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Posiada umiejętności formułowania, prezentowania i argumentowania własnych opinii i przekonań, z uwzględnieniem istniejących w omawianym obszarze wiedzy. 	
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> • Jest wrażliwy/a na przejawy niesprawiedliwości społecznej, nietolerancji, dyskryminacji. Jest otwarty/a na problemy osób samotnych, wykluczonych krzywdzonych, etc. ale także dostrzega i rozumie uwarunkowania szczęścia osób wiodących dobre życie, spełnionych • Utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce psychologicznej, profilaktyce i terapii w omawianym obszarze zadań i problemów. 	PS1_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura
<p>1. Rodzaje relacji społecznych. Afiliacja. Interakcje, relacje i związki z ludźmi. Potrzeba afiliacji - istota, przejawy i siła. Sytuacyjne i indywidualne czynniki nasilenia potrzeby afiliacji. Problemy z afiliacją i ich skutki: Deprywacja analityczna u dzieci (Spitz). Lęk społeczny. Samotność. Dysafiliacja.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Crisp, R., Turner, R. (2009). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Rozdział 9. • Leary, M., Kowalski, R. (2001). <i>Lęk społeczny</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 8.
<p>2. Potrzeba więzi społecznych i następstwa ich braku. Przywiązanie i bliskość: mity, teorie i badania. Źródła teorii przywiązania: Lorentz (wdrukowanie), Harlow (kojący dotyk). Teoria przywiązania (Bowlby) i jej weryfikacja: procedura „obcej sytuacji” (Ainsworth). Źródła przywiązania ufego i lękowego. Przywiązanie w dorosłości (Hazan i Shaver). Styl przywiązania a poglądy na miłość i na samego siebie oraz funkcjonowanie w bliskich związkach.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Holmes, J. (2007). <i>John Bowlby</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 3 i 5. • Haidt, J. (2007). <i>Szczęście. Od mądrości starożytnych po koncepcje współczesne</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Rozdział 6.
<p>3. Związki uczuciowe z rodzicami oraz krewnymi. Rodzina jako naturalne i pierwsze źródło doświadczeń bliskości i miłości. Wpływ relacji/kontaktów z bliskimi w dzieciństwie na nawiązywanie kontaktów w życiu dorosłym. Traumatyczne doświadczenia z dzieciństwa a funkcjonowanie w dorosłości. Więzy z dalszymi krewnymi. Wilcze dzieci. Miłość macierzyńska/ojcowska. Miłość braterska. Mit szczęśliwego dzieciństwa. Mit nieszczęśliwego dzieciństwa. Parentyfikacja społeczna - sytuacji odwróconej troski w rodzinie.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Holmes, J. (2007). <i>John Bowlby</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 2. • Rolls G. (2010). <i>Najciekawsze przypadki w psychologii</i>. Rozdział 7. O niewinności utraconej – Historia Genie. • Zaleski, B., Dziubińska-Starska, A. Problemy emocjonalne młodych dorosłych – perspektywa psychoterapeutów. W: Skarżyńska, K. (2021, red) <i>Młodzi dorośli: identyfikacje, postawy, aktywizm i problemy życiowe</i>. Warszawa: Instytut Problemów Współczesnej Cywilizacji im. Marka Dietricha http://www.ipwc.pw.edu.pl/pliki/IPWC-LXXXVII.pdf (s. 152-167).

<p>4. Związki uczuciowe w rodzinie zrekonstruowanej i w zastępczym środowisku wychowawczym. Rodzina zrekonstruowana, rodzina adopcyjna, rodzina zastępcza, pogotowie rodzinne, dom dziecka. Miłość (nie)zastępcza. Zastępcze środowisko wychowawcze, a zaspokojenie potrzeby bliskości i miłości – mity i fakty. Dom dziecka czy zła rodzina? Rodzina zastępcza a zaspokojenie potrzeby bliskości i miłości. Poszukiwanie korzeni.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Hock, R. (2003). <i>40 prac badawczych, które zmieniły oblicze psychologii</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Część IV Rozdział: Odkrywanie miłości, s 161-170. ● Holmes, J. (2007). <i>John Bowlby</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 2. ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia miłości</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 7. Część: Bariery (powtórzenie) ● Dom dziecka dla dzieci chorych https://www.domwlozdi.org/pl/
<p>5. Atrakcyjność, sympatia, życzliwość Potrzeba bycia atrakcyjnym. Zyskiwanie i utrata atrakcyjności. Taktyki i style autoprezentacji. Recepty autoprezentacyjne. Sympatia i życzliwość dla innych: wyznaczniki, następstwa. Życzliwość a wzajemność i wdzięczność. Warto być pięknym. Przeciwności przyciągają się (?). Zawsze lubimy tych, którzy nas podziwiają. Pochlebstwo przysparza przyjaciół, a prawda - wrogów. Mężczyźni wolą kobiety mądre niż ładne. Łatwiej jest sobie opinię zepsuć niż ją naprawić. Wdzięczność to rzadka cnota. Warto być wdzięcznym.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Gruszecka, E. (2014). Wdzięczność w relacjach przyjacielskich i koleżeńskich, <i>Przegląd Psychologiczny</i>, 57, 447-461. ● Lyubomirsky, S. (2009). <i>Wybierz szczęście</i>. Warszawa: Laurum. Rozdział 5. ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. Rozdział 6.4. Taktyki autoprezentacji
<p>6. Przyjaźnie i związki romantyczne. Istota, formy i cele przyjaźni. Przyjaźń w ujęciu ewolucyjnym. Rozstania przyjacielskie. Przyjaźń a miłość romantyczna. Trójskładnikowa teoria miłości Sternberga. Model dynamiki miłości Wojciszke. Sześć stylów miłości w modelu Johna Lee. Różnice w przyjaźniach kobiet i mężczyzn. Przyjaźnie damsko męskie. Przyjaźń w adolescencji. Odkrywania się w relacjach przyjacielskich i romantycznych. Przeżywanie (opłakiwanie) utraty przyjaciela Miłość od pierwszego wejrzenia. Granice szczerości: o czym nie warto mówić partnerowi? Kiedy dwoje staje się jednym? Małżeństwa aranżowane. Żona trofeum – przegląd „przypadków”.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Buss D. (2001). <i>Psychologia ewolucyjna</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne Rozdział 9. ● Crisp, R., Turner, R. (2009). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Rozdział 9. ● Stewart, J. (2002, red.) <i>Mosty zamiast murów</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Rozdział 8 lub 11. ● Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia miłości</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 1. (powtórzenie)

<p>7. Satysfakcja i konflikt w bliskim związku. Satysfakcja: rola trzech składników miłości. Interpretacje i zachowania podtrzymujące zaangażowanie w związek. Pułapki w bliskim związku: rodzaje, mechanizmy i skutki. Reakcje na niezadowolenie: model Rusbult i Zembrodt. Rozpad związku: Model Rusbult. Wybaczanie w bliskim związku. Wywieranie wpływu w bliskim związku: Efekt Michała Anioła. Manipulacje w bliskim związku. Zazdrość i zdrada. Powody pozostawania w związku pustym.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Doroszewicz, K. (2012). Wywieranie wpływu w bliskich związkach. Postawić na swoim czy nie? W: K. Skarżyńska (red.). <i>Między ludźmi. Oczekiwania, interesy, emocje</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR. • Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia miłości</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 6.
<p>8. Podsumowanie: Relacje z bliskimi jako źródło największego szczęścia i największej rozpaczy.</p> <p>Bliskość i samotność. Toksyczni bliźni. Osoba bliska jako przyjaciel i wróg (studia przypadków). Rozstania i powroty. Czy istnieje przepis na dobry związek? Czy miłość zwycięża gniew? Czy miłość wszystko wybacza?</p>	<p>Literatura tematów 1-7</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia fakultetu należy osiągnąć od 26 punktów do 50 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen punktacja przedstawia się w następujący sposób:

Bardzo dobra (5.0)	- od 46 punktów do 50 punktów
Dobra plus (4.5)	- od 41 punktów do 45 punktów
Dobra (4.0)	- od 36 punktów do 40 punktów
Dostateczna plus (3.5)	- od 31 punktów do 35 punktów
Dostateczna (3.0)	- od 26 punktów do 30 punktów
Niedostateczna (2.0)	- poniżej 26 punktów

Forma zaliczenia	Punktacja* (min-max)
Zadania indywidualne na zajęciach	(5-15)
Do wyboru esej lub prezentacja wyników badania naukowego w formie plakatu konferencyjnego	(25-35)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Fakultet: Psychologia w procesie komunikacji marketingowej - ujęcie praktyczne

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultatywne
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów	III
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin ST/NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	30/24	dr Agnieszka Popławska; apopławska@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia się	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Posiada wiedzę na temat organizacyjnych oraz etycznych uwarunkowań wykonywanej działalności zawodowej w psychologii biznesu. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Posiada pogłębioną umiejętność definiowania, interpretowania i oceniania zachowań człowieka i motywów nimi kierujących w kontekście psychologii organizacji i marketingu. 	PS1_U8 PS1_U10
Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> Student jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie i wdraża w życie potrzebę doskonalenia osobistego i zawodowego. 	PS1_K7

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. Czym jest marketing? Podstawowe pojęcia ekonomiczne. Od zarządzania marketingowego do zarządzania rynkowego. 2. Podejmowanie decyzji w marketingu – jak przebiega, czego dotyczy 3. Do kogo mówimy? O świadomych prosumentach. Kim jest dzisiaj odbiorca działań marketingowych? 4. Psychologia konsumenta – przetwarzanie informacji marketingowej 5. Marketing marki – na przykładach najsilniejszych marek świata. I o pomocy Junga. 6. Zasady budowania skutecznego przekazu marketingowego – o tworzeniu różnych form reklamy i wykorzystaniu mechanizmów psychologicznych 7. Założenia marketingu globalnego 8. Marketing relacji inwestorskich - narzędzia, zasady współpracy, różnice między marketingiem B2B i B2C 9. Budowanie wizerunku organizacji - jako odpowiedzialnej i zaangażowanej społecznie cz.1 10. Budowanie wizerunku organizacji - jako odpowiedzialnej i zaangażowanej społecznie cz. 2 11. Budowanie wizerunku organizacji - jako odpowiedzialnej i zaangażowanej społecznie cz. 3 12. Marketing internetowy – jak efektywnie kreować kampanię z uwzględnieniem Internetu cz.1 13. Marketing internetowy - jak efektywnie kreować kampanię z uwzględnieniem Internetu cz. 2 14. Nowoczesny marketing – czym jest neuromarketing, marketing partyzancki, wirusowy 15. Lokowanie produktów - różne rodzaje product placement 	<p>Literatura podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Kotler, P., Keller, K.L. (2022). <i>Marketing</i>. Rebis. ● Chraćol, U. (2016). <i>Marketing przyszłości: od ujęcia tradycyjnego do nowoczesnego</i>. Wydawnictwo C. H. Beck.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	- od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Sprawdzian testowy, obejmujący treści z całości wykładu, przeprowadzony online - 20 pytań (4 punkty za prawidłową odpowiedź)	(40-80)
Zadania w e-learningu	(11-20)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Fakultet: Pozytywna dyscyplina

Rok akademicki	
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj zajęć	fakultet
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów	
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3
Całkowita liczba godzin pracy studenta	90
Koordinator przedmiotu (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)	dr Wiesław Baryła wbaryla@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin NST	Prowadzący (tytuł/stopień naukowy, imię, nazwisko, adres e-mail)
konwersatorium	24	mgr Zofia Nawrot znawrot@swps.edu.pl

Zakres efektu	Przedmiotowe efekty uczenia	KEU*
Wiedza	<ul style="list-style-type: none"> Student zna i rozumie pojęcie pozytywnej dyscypliny i jej metod oraz teorie opisujące i wyjaśniające funkcjonowanie dziecka w rodzinie i społeczeństwie. Ma pogłębioną wiedzę o mechanizmach funkcjonowania i strategiach zachowań w interakcjach i relacjach społecznych. Potrafi wyjaśnić różne zachowania. 	
Umiejętności	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi wykorzystać wiedzę do pozytywnego wyznaczania reguł, zdolności do samoregulacji zarządzania zachowaniem. Student potrafi wskazać formy i rodzaje pracy z dzieckiem, które budują sieć współpracy rodzic-dziecko. Zna możliwości uwzględniania potrzeb i podmiotowości dziecka w obszarze budowania kontaktu. 	PS1_U8 PS1_U1

Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> ● Zauważa pojawiające się możliwości rozwoju w obszarze zmiany zachowań, komunikacji i uczestnictwa w życiu społecznym ● Jest wrażliwy na przejawy braku autonomii, sprawczości, samodzielności i wpływu na zachowania społeczne. ● Podnosi swoje kompetencje w obszarze budowania relacji z dziećmi i młodzieżą. 	PS1_K7
------------------------------	---	--------

*KEU - Kody kierunkowych efektów uczenia się

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawowe założenia i koncepcje. Długofalowość i skuteczność metody. Narzędzia pozytywnej dyscypliny. Dyskusja: Dlaczego dzieci nie są dziś takie posłuszne jak wiele lat temu? Modelowanie zachowań. 2. Relacja oparta na wartościach, szacunku i wymagająca. Budowanie poczucia własnej wartości i autonomii. Dyskusja: Strategie zachowania dziecka. Życzliwość i stanowczość a skuteczność kar i konsekwencji. 3. Praca nad dostrzeganiem zasobów -metody zachęcania dzieci do odkrywania zdolności i kompetencji. Dyskusja: Zachęcanie a pochwała -różnice w działaniu i formułowaniu wypowiedzi. 4. Praca z przedszkolakiem. Wpływ uwzględnienia myśli, uczuć i decyzji dziecka na jego decyzje i sukcesy w przyszłości. Dyskusja: Jak budować więź? Znaczenie kolejności urodzin. Rodzicielstwo a etapy rozwoju dziecka. 5. Praca z nastolatkiem. Radzenie sobie z trudnościami. Umiejętności praktyczne a wyzwania rodzicielskie. Dyskusja: Czy do nastolatka dociera co do niego mówisz? Nastolatek w sieci i inne wyzwania. 6. Nauka umiejętności społecznych i życiowych z uwzględnieniem dobrostanu dziecka i rodzica. Dyskusja: Równowaga pomiędzy życiem osobistym a zawodowym. Dziecko pod opieką osób trzecich- jak sobie radzić z poczuciem winy? 	<ul style="list-style-type: none"> ● Nelsen, J. (2020). <i>Pozytywna dyscyplina dla rodziców.</i> Wydawnictwo CoJaNaTo

Warunki zaliczenia i kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 13 do 24 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	- od 22 punktów do 24 punktów
Dobra plus (4,5)	- od 19 punktów do 21 punktów
Dobra (4,0)	- od 17 punktów 18 punktów
Dostateczna plus (3,5)	- od 15 punktów do 16 punktów
Dostateczna (3,0)	- od 13 punktów do 14 punktów
Niedostateczna (2,0)	- poniżej 13 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe)	Punktacja (min-max)*
Ocena aktywności w dyskusjach na zajęciach (punkty przyznawane za istotny głos w dyskusji)	(13-24)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w nawiasie jest warunkiem zaliczenia składowej.

